

எஸ். பொ.

காந்தளகம்
834, அண்ணாசாலை
சென்னை-600 002
தொலைபேசி 834 505

முதற் பதிப்பு: தி.பி. 2003 ஐப்பசி
(1972 அக்டோபர் 31)
கொழும்பு - அரசு வெளியீடு. 35

இரண்டாம் பதிப்பு: தி.பி. 2025 கார்த்திகை
(1994 நவம்பர் 19)
சென்னை

உரிமை பதிவு: ஆசிரியர்க்கு

விலை: 25.00

அச்சிடல்: காந்தளகம், 834 அண்ணாசாலை,
சென்னை 600 002.

சமர்ப்பணம்

இந்நூல்

என்
குடும்பமும்
சுமையும்
தானே
என
ஏற்று
இலக்கிய
உலகின்
சுதந்திரப்
போராளியாக
எஸ்.பொ.
வாழ
வசதி
சமைத்த
என்
ஒருத்தி
ஈஷாவின்
அன்பு
அப்பு

தம்பான்
வன்னியசிங்கம்
நினைவுக்கு

குழுவில் ஒருவர் என் பெயரைக் குறிப்பிட்டபோது குழுவே மௌனத்தில் ஆழ்ந்ததுதான் என்று தெரிந்து கொண்டேன். அந்த நேரத்தில் மௌனம் சம்மதத்துக்கு அறிகுறியாகக் கொள்ளப்பட்டது. நான் யாழ்ப்பாணம் அடைந்தவுடன் சந்திக்க விரும்பியவர்களில் எஸ். பொன்னுத்துரையும் ஒருவர். நான் இலங்கையில் இருந்தது நான்கே நாட்கள். அதில் இரு நாட்கள் நாவல் விழா. பொன்னுத்துரையைச் சந்திக்க இயலவில்லை.

பொன்னுத்துரையின் பல படைப்புகளைப் படிக்க எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருந்தது. சிறுகதை, நாவல், நாடகம் - இவையெல்லாம் சிறப்பாக இருந்தன. ஆனால் நிறைய எழுத்தாளர்கள் இப்படிப் பலவிதப் படைப்புகளை நன்கு படைத்திருக்கிறார்கள். புதுமைப் பித்தன் திரைப்படத்துக்கென எழுதிய 'வாக்கும் வக்கும்' படைப்பை நானும் புதுமைப்பித்தனின் ஒரு நெருங்கிய நண்பருமான கி.ரா.வும் உரத்துப் படித்து ரசித்திருக்கிறோம். பொன்னுத்துரை தன்னுடைய படைப்பாற்றலில் ஒரு பரிமாணத்தை மற்றதைக் காட்டிலும் கூடுதலாகவே சாதித்திருந்தார். அது அங்கதச் சுவை. அவருடைய ஒரு நூலின் அட்டை மீது வெறும் கேள்விக்குறி மட்டுமே இருக்கும். அட்டையைப் பிரித்தால் 80 பக்கங்களுக்கு உங்கள் சிந்தனையை ஒரு துறாவளியில் பறக்க விட்டது போன்ற இலக்கிய அனுபவம். உண்மையில் அந்த 80 பக்கங்களை mind-boggling என்றுதான் கூற முடியும். அங்கதச் சுவை என்பதைவிட அங்கதனின் மகாதூரத் தந்தையான வாலிச்சுவை என்றுதான் எனக்குத் தோன்றியது.

எல்லாக் காலத்திலும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களை மனம் வருந்தச் செய்வதே தம் பிறவியின் பணி என்று செயல்படும் வல்லமை மிக்கவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். இலக்கியத் துறையில் ஓர் எழுத்தாளனை ஒழித்து விடுவது என்று சில வல்லமை மிக்கவர்கள் - இலக்கியத்தின் மீது உண்மையான அக்கறை கொள்ள இயலாதவர்கள் - இலக்கியக் கருத்து என்ற போர்வையில் ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் செயலால் சில அயனான எழுத்தாளர்கள் சிதைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் எதிர்ப்புகளையும் மீறி எழுதுவதைத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்த மட்டில் வெகு ஜனப் பத்திரிகைகளில் எழுதிப் பொருளும் செல்வாக்கும் நிறையப் பெறும் எழுத்தாளர்களிடம் இந்த எதிர்ப்பாளர்கள் செல்வாக்கு செல்லு படியாவதில்லை. ஆனால் இயல்பாகவே மிகச் சிறிய வட்டமாகிய தீவிர வாசகக் குழு மத்தியில் மட்டுமே பரிச்சயம் உள்ள எழுத்தாளர்களை நாற்புற மூலமாகச் சூழ்ந்து தாக்குவார்கள். இத்தாக்குதலில் எழுத்தைப் பற்றிக் கூறுதல் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கும்.

! "எட்டேகால் லட்சணமே, எமனேறும் பரியே, பெரியம்மை வாகனமே, கூரையில்லா வீடே, குலராமன் தூதுவனே" என்று ஔவையார் கம்பனை இடித்துரைத்ததாக வழங்கப்படும் வாய்வழிக் கதை அங்கதச் சுவைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. கம்பன் (அல்லது வேறு ஏதோ ஒரு புலவன்) அக்கால மரபுக்குட்பட்டத்தான் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து 'அடி' என்றிருக்கிறான். இன்று காலம் அப்படி ஒன்றும் பெரிதாக மாறவில்லை என்று தோன்றுகிறது. தமிழ்த் திரைப் படங்களில் வாலி முதல் இராவணன் வரை ஒவ்வொரு பாடலின் ஒவ்வொரு வரிக்கும் நான்கு 'அடி'களாவது வைத்து விடுகிறார்கள்!

அங்கதம், நையாண்டி, கிண்டல் ஆகியவற்றைப் பிரிக்கும் எல்லைக்கோடுகள் மிகவும் துல்லியமானவை. 'பிரதாப முதலியார் சரித்திர'த்தில் ஓர் அத்தியாயம் முழுக்க ஒரு திருடன் ஒரு நீதிபதியை நோக்கிப் பேசுகிறான். அதிலுள்ள நையாண்டி தஞ்சாவூர் மாவட்டத் துக்கே உரியது என்று ஒரு நண்பர் கூறினார். ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விஷயம், அந்த அத்தியாயம் இன்றும் - என்றும்-பொருத்தமுள்ளதாக விளங்கக் கூடியது. ஒரு முழு நூல் நீள எழுத்துப் படைப்பாக விளங்குவது சோ எழுதிய 'வாஷிங்டனில் நல்லதம்பி.' இந்திரா பார்த்தசாரதியின் 'சரித்திர பூமி'யும் தற்கால நையாண்டிச் சுவைக்கு எடுத்துக் காட்டு.

பதினேழு ஆண்டுகள் முன்பு 1977 பிப்ரவரியில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் (அன்றைய) யாழ் வளாகத்தின் தமிழ்த்துறை தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடியபோது தலைமைக் கட்டுரையைப் படிக்க என்னை அழைத்திருந்ததன் காரணம்; விவாதக்

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு உள்ள ஒரு வசதி அல்லது வசதியின்மை அவர்கள் அனைவரும் அநேகமாக ஒருவருக்கொருவர் ஓரளவு தெரிந்தவர்களாக இருக்கமுடியும். இதனால் தகவல்கள் மட்டுமல்லாமல் ரசனையையும் எளிதில் பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். இதன் ஒரு விளைவு தீவிர வாசகர்கள், பொழுதுபோக்கு வாசகர்கள் என்று தமிழகத்தில் மிக இடைவெளிவிட்ட பிரிவுகள் உள்ளது போல அவர்களிடையே கிடையாது. தமிழகத்தில் புதுமைப் பித்தன், கு.ப.ரா., க.நா.சு போன்ற எழுத்தாளர்கள் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாத தமிழ் வாசகர்கள் கோடிக்கணக்கில் இருக்கக் கூடும். அங்கு அனைத்து வாசகர்களும் தீவிரப் படைப்பாளிகளைப் பெயர் அளவிடலாவது அறிந்தவர்களாயிருப்பார்கள். இதன் விளைவு அங்கு செல்வாக்கு மிக்க குழு ஒன்று ஒரு எழுத்தாளனை ஒழித்துக் கட்ட முனைந்தால் அது சாத்தியமாகிவிடும். நான் இலங்கை சென்ற 1977ல் அத்தகைய நிலைமை உச்சகட்டத்தில் இருந்தது. அந்தக் காலத்தை நன்கறிந்தவர்களுக்கு பொன்னுத்துரையின் இந்த நூல் வரிக்கு வரி பல பொருள்கள் பொதிந்ததாக விளங்கும்.

அங்கதம் என்ற இலக்கிய வகையில் இந்த நூல் இதற்கு மேல் இப்படி ஒரு படைப்பு சாத்தியமல்ல என்ற பிரமிப்பை ஏற்படுத்துவது. ஒன்றுமேயறியாத பாவனையில் தொடங்கும் முதல் வரிகள் ஒன்பதாம் பக்கத்திலிருந்து மிகப் பெரிய ஆகிருதி பெறத் தொடங்கி விடுகின்றன. துத்திரங்கள், முன்னீடு, அது தொடங்கிய சில நிமிடங்களுக்குள் 'பின்னீடு,' அதன்பின் கி.பி.2147 (ஆண்டின் எண்ணைக் கவனிக்கவும்) பிரசுரமான (?) நூலின் முதலறிவிப்புப் பக்கத்திலிருந்து பலசுருதி (நூற்பயன்), அடிக்குறிப்பு, அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு, அநுபந்தங்கள், 'ஆட்பெயர்கள் அகராதி,' 'நூற்பெயர்கள் அகராதி' - இந்த நூலைப் படைப்பித்த நூலாசிரியரின் கற்பனையின் விரிவையும் நுணுக்கத்தையும் படிப்படியாக உணருகையில் மனம் ஸ்தம்பித்து விடுகிறது. இந்த நூலின் பின்னணியும் இந்த நூல் குறிக்கும் பிரமுகர்களையும் நன்கு பரிச்சயம் கொண்டவர்களுக்கு இது உண்மையிலேயே ஸ்தம்பிக்க வைக்கும் இலக்கிய அனுபவமாக அமையும். அப்படிப் பரிச்சயமில்லாதவர்கள் இந்த நூல் இலக்கிய அங்கத்தின் இதுவரை யாரும் முயற்சி செய்து பார்க்காத எல்லைகளைத் தொட்டிருக்கிறது என்று அனுமானிப்பார்கள்.

பொன்னுத்துரை அவர்கள் என்னையறியார், இருந்தும் எனக்கு இந்த வாய்ப்பு அளித்தது அவருடைய அங்கதச் சுவையின் இன்னொரு விஸ்தரிப்பு என்றே கொள்ள வேண்டும்.

சென்னை,
நவம்பர் 1994.

அசோகமித்திரன்.

முன்னீடு

சுயத்தின் சிந்தனை வயலிலே சடுதியில் முளை கொண்ட ஓர் எண்ணம். கருத்துக்கும் சிரிப்புக்கும் விருந்தாக அமையும் இலக்கியம் ஒன்றினைப் படைக்குந் தாகம். தாகத்தின் உந்துதலிற் பணி. பணியின் அறுவடை:'. சமகால இலக்கியப் பித்தலாட்டம், கரவாகுப்பற்று அரசியல், பழந்தமிழ் நூல்கள், விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஆகியன பற்றிய பரிச்சயம் இந்நூலின் சுவைப் பெருக்கத்திற்கு உதவும். செழிப்பான கற்பனை வளம் இல்லாத சுவைஞன் ஏன் இதனுடன் மல்லுக்கட்ட வேண்டும்? இன்னொன்றும் உங்கள் சிரத்தைக்கு. எஸ்.பொ., கொ.சு., தியாகராச தேசிகர், வியாகேசதேசிகர், நச்சாதார்க்குமினியர், பந்தசீர் பரவுவார், பந்ததாதர் ஆகியோர் யார்? ஈழத்தமிழுக்கு வன்மையும் வண்ணமும் வளமும் சேர்க்கும் எஸ். பொ. வின் எழுத்தாற்றலின் ஒவ்வொரு ஸ்திதியை ஒவ்வொருவர் பிரதிதித்துவப்படுத்துகின்றார்களா? பதிவைத் தேடும் பணியில் மேலும் வினாக்கள். கண்ணனும் ராமனும் ஒருவரா? அன்றேல் இருவரா? இதற்குக் கிடைக்கும் விடையை எஸ்.பொ. வின் எழுத்தாற்றலிலே ஏற்றிச் சுவையுங்கள். வஞ்சகமற்ற இலக்கியச் சுவைப் புகு அப்பாற்பட்ட எந்தக் காரணத்துக்காகவும் இது இயற்றப்படவில்லை.

இன்னோர் உண்மையையும் விண்டு காட்டுதல் கடன். அடுத்துவரும் 'நுழைவாயில்' என்ற பகுதியைச் சிரத்தையுடன் படியுங்கள். இந்த நூலை உரிய முறையிலே சுவைப்பதற்கான திறவுகோல் அங்குதான் கிடக்கும்.

எஸ்.பொ.

நுழைவாயில்

அண்டவெளிப் பயணங்கள் மனிதனுடைய அன்றாட வாழ்க்கை யாகி, பிறகோள்களிலேயும் மனிதன் குடியேறி அவற்றின் செல்வ வளத்தையும் அநுபவித்துக் குபேர சம்பத்துக்களுடன் வாழ்வதின் திவ்விய திருட்டாந்தமாக அந்த நகரம் விளங்கியது. தேவலோகச் சிற்பியான மயனைத் தேவலோக உறைவிடத்திலிருந்து கண்டுபிடித்து, பூவுலகிற்கு இழுத்து வந்து, மிக நவீன கட்டடக்கலை பற்றிய போதத்தினை ஊட்டி, அவனுடைய கற்பனை வளத்தையும் விஞ்ஞான அறிவையும் கொட்டிக் கலந்து உருவாக்கியதைப் போன்று அந்த நகரம் அழகு சிந்திச் சுகிக்கின்றது. பலகோடி மக்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள அந்த நகரத்தின் வீதிகளிலே எந்த வாகனமோ, மனிதனோ நடமாடியதாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பிரமாண்டங்களின் முன்னால் என் உருவம் மிக மிக அற்பமாகத் தோன்றுகின்றது. சங்கடமான ஓர் உலகத்திற்குள் நுழைந்து விட்டேன் என்ற உணர்வு என்னைக் கசக்கிய போதிலும், புதிய அநுபவங்களை நுகர்வதிலே எனக்கிருந்த அலாதியான மோகம் என் வினைகொள லுக்கு உந்து விசை பொருத்துகின்றது. அகண்டாகாரமான அசுரத்தின் ஓர் அற்பம் என்ற நிதர்சனத்திலும் என் அகங்காரத்தியம் உள்ளீரம் பெற்றிருந்தமையால், அற்பத்திலும் நானொரு தனித்துவம் என்ற மமையிலே மதர்க்கும் திருப்தி. அச்சத்தையும் அவலத்தையும் திரையிடும் கோலம் அந்தத் திருப்திக்கு.

‘நீ யார்?’ என்ற குரல் துல்லியமாகக் கேட்கின்றது. மானிடக் குரலின் த்வனி. இயந்திர வார்ப்பின் சுத்தமும் சுருதியும், வாய்மையின் மிருதுத் தன்மையும் நேர்த்தியாகக் கலந்த சீர்த்தி. அக்குரல் என் கழுத் துக்குச் சுருகுதலிட்டு நிலத்தில் விழி புதைக்கச் செய்யும் சாகஸம் கொண்டதாக என்னை இயக்குகின்றது. என் ஆள்காட்டி விரல்கள்

இரண்டிலே செதுக்கி யெடுத்த கோலத்தில், என் பாதங்களுடன் மோதி விடும் சேய்த்திலே ஒரு Robot நின்றது. விஞ்ஞானப் புதுமை படைக்கும் மனிதனினால் ஆய்கூடத்தில் உருவாக்கப்படும் குள்ள மனித இனமாக Robot அமையும் என்றும், இதற்கான தமிழ்ச் சொல் வேட்டையிலே ‘சுத்திரப் பாலை’ (இதிலுள்ள தனித் தமிழின் சத வீதத்தினை அறிய மறைமலையடிகளாரின் உதவியை நாடுங்கள் என அறிவுறுத்துதல் என் கடன்மை) எனக் கண்டு பிடித்து மகிழ்ந்தான் என்றும், கிழட்டுக் காதலர்கள் மலட்டுப் பேடுகளைத் துரத்தும் அவலக் காட்சிகளைப் பார்த்துச் ‘சாவான பாவ’ங்களை இயற்றுவதிலிருந்து விடுபடும் நோக்கத்துடன் தமிழ்ச் சினிமா பார்ப்பதில்லை என்ற நோன்பியற்றிய காலத்தில் வாசித்தமை என் நினைவுக் குகையிலே சலனத்தை ஏற்படுத்தியது. Robot உயர்திணை சார்ந்தது. உயர்திணை உயிர்களுக்குள்ள பால்வேறுபாடுகள் அதற்கும் பொருந்தும். என் முன்னால் நின்ற Robot அம்மணமாக நின்றது. ஆனால், ஆனோ, பெண்ணோ என்பதை நிதானிக்க இயலவில்லை. அறியாமை புரை யோடும் சருகுச் சிரிப்பு ஒன்றினை என் முகத்திலே அப்பிக் கொண்டு, “உன்னை அஃறிணைப் பொருளாக உன்னிவிட்டேன், நீ ஆனோ பெண்ணோ என்பதை விண்டு சொன்னால், என் மொழி வழுவினை திருத்துவதற்குச் சகாயமாக இருக்கும். நீங்கள் காதல் புரிவதுண்டா? சந்ததி விருத்திக்கலையிலே ஈடுபடுவதுண்டா? யோனிப் பொருத்தத்தில் நம்பிக்கை உண்டா?” என்று மளமளவென்று கேட்டுவிட்டேன். “தம்பிக்குத் தாவடியே? எந்தப் பகுதி? அம்பலவாணர் பகுதியே? அட, மாங்காய் கணபதியின்ரை பகுதியோ? என்ன உத்தியோகம்? சம்பளம் என்ன? வெட்டுக் கொத்தும் கிடைக்கும் போலை. கொட்டடிப் பொடிச்சி ஒண்டு தாவடியிலை படிப்பிக்கிறான். அவளைத் தெரியுமே?” என்று முன் பின் அறிமுகம் இல்லாதவர்களிடமே கேள்விக் கணைகள் தொடுக்கும் யாழ்ப்பாண நாகரிகத்தின் சுத்த சுயம்புவான சுயசாதிக் குணம் கைகொடுத்து உதவவே இவ்வாறு கேட்டேன் என்பதை இப்பொழுது நிதானிக்க முடிகின்றது.

“நீ பசலித் தமிழன் போலும்” என்றது Robot

தமிழன் என்று Robot என்னை சுட்டியதும் என் உச்சியில் தெள சாரம் படியலாயிற்று. கிடாரத்திற்குள் கப்பல் ஓட்டியும், இமயத்தில் மீன் பொரித்தும், குமரியிலே சுருவாடு சுட்டும், கவிதை உண்டும், காதல் கொண்டும், கல்லும் மண்ணும் தோன்றுவதற்கு முன்னர் தோன் றியதாக கூறிக் கொள்ளும் ஒரு புழுகுணிச் சாதியின் ஏக வாரிசாக என்னை நியமித்துக் கொண்டதினால் மகிழ்ச்சி ‘ஐஸா’ கப் பழுத்து விட்டது. ஆனாலும், ‘பசலி’ என்ற அடைமொழியைச் சேர்த்தது சுருதி பேதமாகவுந் தோன்றியது. “தமிழன் என்று சொல்லடா தலை

நிமிர்ந்து நில்லா!" என்று பரிதாபகரமாக என் முதுகில் நாளை ஒரு ஷாட் வைத்து சமாளித்தேன். இந்த சாகஸத்தைத் தமிழ் அரசியல் வாதிகளிடம் கற்றமை நன்கு பயன்பட்டது.

"எங்கள் காலத்திலும் வர்க்கத்திலும் பிரதேச எல்லையைக் கொண்டும், பேசும் மொழியினைக் கொண்டும் இனங்களைப் பகுப்பது கிடையாது. கருத்துப் பரிவர்த்தனைக்கு ஏற்ற சாதனம் என்பதைத் தவிர மொழிக்கு வேறு மகத்துவம் இல்லை" என்று Robot சொன்னதும் 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்' என்றும், 'அத்தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்' என்றும் கத்திய ஒருவனைத் தங்கள் 'பொக்கெற்' றுக்குள் கொண்டு திரியும் 'கல்லாநிதி'களுடைய நினைவு மின்னல் சொடுக்கி மறைந்தது. அத்துடன் கூடவே, 'இரு மரபும் துய்ய' விளங்கும் யாழ்ப்பாணிக் குணமும் விழித்துக் கொண்டது.

"உன்னுடைய வயது என்ன? உனக்கு எத்தனை மொழிகள் தெரியும்? உனக்குக் கல்யாணம் ஆகிவிட்டதா? உன்னுடன் சம்சாரம் நடத்தும் Robot ஆணா? பெண்ணா? உனக்குப் பிள்ளைகுட்டிகள் இருக்கின்றனவா? இப்படி ஓராயிரம் கேள்விகளுக்கு உன்னிடம் பதில் பெற ஆசைப்படுகின்றேன். 'ஒடியற் கூழ் காய்ச்சுவது எப்படி?' என்பதிலிருந்து, 'கன்னடத்துப் பைங்கிளியின் பத்தாண்டுக் காதல் மர்மங்கள்' வரை எல்லா விடயங்களையும் எழுதித் தள்ளி விட்டேன். உன்னுடன் நடத்தும் சம்பாஷணையை வைத்தே ஒரு புத்தகத்தைச் 'சரிக்கட்டலாம்' என்று தோன்றுகின்றது. பக்கத்தில் ஏதாவது BAR இருக்கிறதா? அங்கு சென்று சாவகாசமாகப் பேசலாம்" என்று இலங்கை அரசியல்வாதிகளிடம் கற்ற கூழைக் கும்பிடு ஒன்று போட்டு, பல்விழித்து நின்றேன்.

"நீ அசல் சோம்பேறி. காலத்தைப் பற்றிய சேதனை கூட இல்லையே!" என்று கூறி என் கால்களிலேயே உதைக் குஞ்சு ஒன்றை விட்டது. மின்சார அதிர்ச்சி என் இரத்தத்தைச் சுண்டியது. என் உடல் நிறையை இழந்தது போல் ஆகியது. வண்ணாத்திப் பூச்சியின் லாவகத்துடன் மேலே எழலானேன். எல்லாமே சடுதியாக, விரல் நொடிப்பு நேரத்தின் பல்லாயிரத்தின் ஒரு பின்னங்கூட நகரவில்லை. அக்கட்டத்தின் 2147 ஆம் மாடியைச் சேர்ந்தேன்.

Robot நினைவூட்டிய காலத்தைப் பற்றிய சேதனை 'விண் விண்' என்று சிரகவரை ஏறியது. ஒவ்வொரு மாடியும் ஒவ்வொரு ஆண்டு. புதுமையான பயண வசதியினால் 2147 ஆம் ஆண்டிலே சஞ்சரிப்பதை உணரலானேன். காலம் இடமாகவும், இடம் காலமாகவும்-பிறிதொரு வகையிலே சொல்வதானால் இரண்டுமே

ஒன்றேயாக-அமைந்த விந்தை உலகமாக அந்த மாடி காட்சியளித்தது. அதிலிருந்து பார்க்கும் பொழுது அதுவே ஒரு தனி நகரம் என்ற பிரமையும் ஏற்படுகின்றது. பல நூற்றுக்கணக்கான அறைகள். ஒவ்வொரு துறையின் அபிவிருத்தி அனைத்தையும் பூரணமாக அடக்கியிருப்பதாக எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு துறையும் எந்த எண் அறையில் அமைந்துள்ளது எனக் கம்ப்யூட்டர் ஒன்று அறிவிக்கின்றது. அந்தக் கம்ப்யூட்டரின் குறிப்பிட்ட ஒரு பொத்தானை அழுக்குவதின் மூலம் நினைத்த இடத்திற்கு சென்று விடலாம். இலக்கியப் போதைக்கு நான் முற்றாக அடிமைப்பட்டிருந்தபடியால், நான் இயல்பாகவே நூல் நிலையத்தை அடைந்தேன். பத்தாயிரம் வாசகர் ஏக காலத்தில் அமர்ந்து வாசிக்கக் கூடிய அடக்கமான இடம். பத்துப் பன்னிரண்டு opaque vacuum polygons னில் 2147 இல் அனைத்துலகிலும் வெளியான அத்தனை நூல்களையும் பாதுகாத்து வைத்திருப்பதாக அறியலானேன். இந்தச் செய்தி எனக்கு வியப்பினைத் தரவில்லை. ஓர் அடி நீளமுள்ள பிலிமில் ஒரு லட்சம் நூல்களை Microfilming மூலம் பாதுகாப்பதுதான் என் வியப்பின்மைக்குக் காரணி. சில இடங்களிலே கண்ணாடியிலான booths அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்குள் சென்று, நாம் விரும்பும் துறைசார்ந்த நூல்களின் தலைப் புக்களைக் கண்டறிந்து கொள்ளலாம். குறிப்பிட்ட நூல் ஒன்று தேவையாயின் அங்கு தொங்கும் ஒலி வாங்கியிலே அதன் பெயரை உச்சரித் தால், அரை வினாடி நேரத்தில், ஒலி வாங்கி யின் கீழுள்ள axis சுழன்று கையடக்கமான அளவில் அச்சிட்ட நூலினை வெளியே தள்ளு கின்றது. (பத்து சதம் போட்டதும் 'பிளாட்பாம்' டிக்கட் கிடைப்பதிலும் இஃது இலகுவான முறை என்பது ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.) அதனை எடுத்துக் கொண்டு boothற்கு வெளியே வந்து, வசதியான இடத்திலிருந்து வாசித்து முடிக்கலாம். ஒவ்வொரு boothற்குப் பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு நுண்ணிய அணு உலையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் Shape குப்பைத் தொட்டியின் வார்ப்பில் அமைந்துள்ளது. வாசித்து முடிந்ததும் நூலை அந்த உலை வாயிலேயே போட்டுவிடல் வேண்டும். அக்கணமே அந்த நூலின் சடப் பொருள் அனைத்தும் சக்தியாக மாற்றப்பட்டு விடுகின்றது. இவ்வாறு பெறப்படும் சக்தியிலேயே மூன்று பென்னம் பெரிய தொழிற்சாலைகள் இயக்கப்படுகின்றனவாம்.

அந்த நூல் நிலையத்தினைப் பயன் படுத்த 2147 ஆம் ஆண்டிலே வாழ்வதற்கான லைசென்ஸை முதலிலே பெறல் வேண்டும். அத்தகைய லைசென்ஸைப் பெற்றுக் கொண்டு ஒரு boothற்குள் நுழைந்தேன். மறைந்தொழிந்த நுண்கலைகள் என்ற பகுதியில் இடம் பெறும் இருபது பெரும் titles னில் 'பந்தம்' என்பது பதின் மூன்றாவதாக இடம் பெற்றிருந்தது. உத்தியோகம் பெறுவதற்கு, உத்தியோக உயர்வு பெறுவதற்கு என்று தொடங்கி கடலையிலே வசதியான

இடம் ஒன்று பெறுவது வரையிலும் 'பந்தம்' சர்வரோக சஞ்சீவியாகப் பயிலப்படும் ஸ்ரீ லங்காக் குடிமகன் என்ற பெருமிகம் என்னை ஆட் கொள்ளவே, 'பந்தம்' பற்றி வெளிவந்த நூல்களைப் பற்றி அறியும் ஆவல் என்னுள் சடைக்கலாயிற்று. எனவே, பதின்மூன்றாம் இலக்கப் பொத்தானை அமுக்கினேன். 'பந்தம்' சம்பந்தமான நூல்களின் சகல பெயர்களும் ஒரு திரையிலே ஓடி மறையலாயின. அவற்றுள் 'பந்த நூல் மூலமும் நச்சாதார்க் குமினியருரையும்' என்ற தலை என்னைக் கவர்ந்தது.

'பந்த நூல் மூலமும் நச்சாதார்க்குமினியருரையும்' என்ற நூலை வாசிக்கத் தொடங்கியதும், எப்படியாவது அதை அபேஸ் செய்து, நமது நிகழ்காலமான 1972 ஆம் ஆண்டிற்குள் கொண்டு வந்து விட வேண்டும் என்ற பேராசைத் தாகத்தின் வசப்பட்டேன். இந்தத் தாகத் துடன் கூடவே காலத்தின் சேதனையும் உறைக்கின்றது. வழக்கிழந்த நுண்கலைகளுள் ஒன்று திருட்டாகும். அரசாங்கம் என்ற ஒன்றினை நூதனசாலையிலேதான் பார்க்கலாம். அவரவர் சக்திக்கும் தேவைக்கும் ஏற்பச் செல்வம் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதினாலும், சகலருடைய எதிர்க்காலத்திற்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருந்தமையினாலும், இத் தகைய வியத்தகு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருப்பதாக அறியலானேன். மார்க் லிஸம் பற்றிய அறிவோ, தர்மம் பற்றிய ஞானமோ எனக்குத் துணை நிற்கவில்லை. பேராசைத் தாகத்தின் அடிமையானேன். கம்யூனிஸ்டு கள் என்று கூறிக் கொள்பவர்களை 'பகா' அடிக்கும் 1972 ஆம் ஆண்டின் Native intelligence ஐப் பயன்படுத்தி இன்றைய ஆண்டிற்குள் நுழைந்து விட்டேன்.

(பந்த நூலுடன் திரும்பிய திருகுதாளங்களைப் பற்றிய விபரங்களை இங்கு வேண்டுமென்றே தவிர்த்துள்ளேன். வியாபார இரகசியத்தைப் பாதுகாப்பது அல்ல என் நோக்கம். பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலே சிறுகதைகளுக்கான Plot களைப் பொறுக்கி எடுக்க அலாயப் பறக்கும் படு முற்போக்கு எழுத்தாளருடைய 'யதார்த்தக் கற்பனை வளத்திற்கு' அணைபோடுதல் அடாது என்ற தர்மச் சிந்தையே இந்த இருட்டடிப்புக்கு ஏது.)

யதார்த்த கற்பனை வளத்திலே மூளையை வறுத்தெடுப்பவர்கள் 2147 ஆம் ஆண்டிற்குள் நான் நுழைந்து திரும்பிய வர்த்தமானத்தினை நடுக்கோடை இரவின் கனவுகள் என்று கூடச் சம்பாவனை வைக்கலாம். இந்தப் போக்கினை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. 'உள் ரசனை உன்கயேச்சை' என்று வாசகனுக்கு உரிய மதிப்பளிப்பது என் சுபாவம், ஆனால் 1972 ஆம் ஆண்டிலே எஸ்.பொ. என்ற சுயமும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான் என்பதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்பது என் ஆதாயமாக அமைகின்றது.

பிறழ்வு மனப்பான்மை கொண்ட Introvert ஒருவனைக் கூலிக்கு அமர்த்தி,

(100 கற்றுக் குட்டிகள்+2 இரும்புக் கலா நிதிகள்) - (எஸ். பொ. + ஆற்றல் இலக்கியப் புலமை) = Ceylonized முற்போக்கு இலக்கியம்,

என்ற சமீகரணம் ஒன்றினைப் பாடுபட்டு உருவாக்கினாற்கூட, கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக என் உயிர்ப்பும் இணைந்ததுதான் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற sine qua non ஐ ஆட்சேபிப்பது reductio absurdum மாக முடியும் என்பதை உன்னியே ஆதாயம் என்றேன்.

'பந்த நூல் மூலமும் நச்சாதார்க்குமினியருரையும்' 2147-ம் ஆண்டிலே பிரசுரமான நூல் என்பது மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுதல் தக்கது. எஸ்.பொவின் தனித்துவ ஆற்றலின் காரணமாகத்தான் அதனை 1972 ஆம் ஆண்டிலே கவைத்தல் சாத்தியமாகின்றது.

எனவே, இதனை விருந்து படைக்கும் நானும், கவைக்கும் நீங்களுமாகிய நாம் இறந்தவர்களாகிய பின்னர், நமது சமகால நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் வரலாற்றுச் சங்கதிகளான பிறகு, நம்மைப் பற்றி எதிர்காலம் எப்படிக் குறித்து வைத்திருக்கின்றது என்ற சேதனையிலிருந்து நாம் இம்மியும் வழுவக்கூடாது. அப்பொழுதுதான் சம காலத்தைப் பற்றிய மான்மியத்தில் புகுந்த வழக்களையும், சமகாலத்தவரைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் கவைப்பதில் நிறைவு குதிரும். இல்லையாகி விட்ட நம்மால், எதிர்கால சந்ததியினர் மத்தியிலே புழக்கத்திலிருக்கும் குறிப்புகளை ஆட்சேபிக்கவோ, எதிர் வாது செய்யவோ சாலாது என்ற உண்மையும் உறைக்கும்.

உண்மையையும், 'இப்படி நடந்திருந்தால் வசதியாக இருக்கும்' என்ற இல்லாததையும் கலந்துதான் வரலாறு எழுதப்படுகின்றது. வரலாறு சுயம்புவான உண்மை எனச் சில அரசியல்வாதிகளும், இலக்கியத் தரகர்களும் இடர்ப்படுவதாகவும் தெரிகின்றது. அதற்காக, சரித் திரம் படிப்பது வீண் அலுவல் என்பதும் என் கட்சியல்ல. சொற்ப உண்மைகளையாவது அறிந்து கொள்வதற்குச் சரித்திரத்தை ஆதாரமாகப் பற்றத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது.

இன்னுமொன்று. 2147 ஆம் ஆண்டிலே பிரசுரிப்பதாகக் கூறி என் கருத்துக்களுக்கு இசைவுதேடி மழுப்புவதாக உங்களின் 'புத்திசாலிகள்' சிலர் நினைக்கக்கூடும். 'கொண்டோடி கப்பர்' எழுதியுள்ள 'பின்னீடு' என்னும் பகுதிக்குள் நுழைவதற்கு முன்னர் என் வர்த்தமானத்தில் பிரதான அங்கமாக அமையும் காலத்தைப் பற்றிய விவகாரத்தினை விளக்குதல் நன்று. 2147 ஆம் ஆண்டிலே பிரசுரிக்கப்படுகிறது ஒரு நூல். என்னால் 1982 ஆம் ஆண்டிலேயும் சஞ்சரிக்க முடிந்தது. பின்னர், அதனையே 1972 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடுகிறேன்.

வெளியிலே (space) முன்னும் பின்னும் நினைத்தவாறு முன் னேறிச்சென்று, விரும்பினால், திரும்பவும் பழைய இடத்திற்கே வந்து சேரலாம். காலத்திலே (time) இப்படியான மாற்றங்கள் சாத்தியமானதா? குழப்பமாக இருக்கின்றதா?

குழப்பம் நியாயமானது. குழப்பத்திலேதான் தெளிவு பிறக்கின்றது. விஞ்ஞான மேதை ஐன்ஸ்டீன் கூறியவை தெளிவானவையா? அவருடைய சார்புவமைக் கொள்கை யாருக்கும் தெளிவற்றதாகவே தோன்றும். கொள்கை தெளிவற்றதல்ல. அது எம்மைக் குழப்புவது மில்லை. எம்மால் நம்ப முடியாததனால் அதனை தெளிவில்லாததாகக் கொள்ளலாமா?

விபுலாந்த அடிகளாரின் யாழ்நூல் எத்தனை பேருக்கு விளங்கியிருக்கும்? அடிகளார் புகுத்தியுள்ள பெளதிக விடயங்களைப் புரிந்து கொண்டதாக நடிக்கும் பண்டிதரின் தொகை என்ன? இன்று நிராகரிக்கப்பட்டுள்ள எத்தனை விஞ்ஞானக் 'கண்டு பிடிப்புகளை' அடிகளார் கையாண்டுள்ளார் என்பதைப் பூரணமாகத் தெளிந்தவர் எத்தனை பேர்? அடிகளாருடைய பண்டிதத் தமிழை விளங்கிக் கொள்ளலாம் என்று துணிந்த கற்றுக்குட்டி விஞ்ஞானிகள் எண்ணிக்கை தெரியுமா? 'A little bit of Physics + a little bit of music + a knowledge of Tamil = யாழ்நூல்', என்று தூக்கி எறிந்து பேசுவதுதான் புத்திசாலித்தனமா? உண்மை இதுதான். அடிகளாரது நூலை விளங்கிக் கொள்ளாவிட்டாலும், அவர் தமிழுக்கு தொண்டு செய்தார் என்பதையும், அவர் செய்ததொண்டைப் பற்றி எடுத்துப்பேசினால்தான் தமக்குத் தமிழ் அபிமானம் இருக்கின்றது எனப் பிறர் மதிப்பார்கள் என்பதையும் நன்கு தெரிந்து கொண்டால், அதுவே போதுமானது என்று திருப்தி அடைகின்றார்கள். அவர்களுடைய திருப்தி அவர்களுடையது. அதற்கான நியாய ஏதுவை உசாவ நான் யார்?

மயில்வாகனம் விபுலாந்தராகியது எங்ஙனம்? யாழ்ப்பாணத்திலே அவர் காதல் தோல்வியுற்றது என்பது போன்ற கற்பனைகள் நாகரிகத்தின்பாற்படாது. வேக வேறுபாடே காரணி என்று கொள்ளுதல் சமத்காரமானது. வேகம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, புவியியல் அளவறிமுறைகள் எமக்கு விளங்காத முறையிலே பருத்தும் சிறுத்தும் விடுகின்றன. குழப்பமாகத் தோன்றலாம். குழப்பத்தை விளக்க மேதைகள் தோன்றுகின்றார்கள். (தொக்கு: எஸ்.பொ ஒரு மேதை)

'அறிவெனப்படுவது அளந்து துணிதல்' என அடிகளார் கூறுகின்றார். காதலியுடன் பேசி கழி(ளி)த்த ஒரு நாள் பொழுது ஐந்து வினாடி போலவும், கழுத்தறுக்க அவதாரம் செய்த மனைவியுடன் பஸ் ஸிங்காகக் காத்திருந்த பதினைந்து நிமிட நேரம் ஒரு யுகம் போலவும் தோன்றுகின்றனவே... காலம் என்னும் காலன் எப்படி எல்லாம்

தோற்ற வேடங்கள் புனைகின்றான்? கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத் திலிருந்து காலன் தொடருகின்றான். ஏமாற்றியும் வருகின்றான்.

'நீலத்திரைக் கடலோரத்திலே நித்தம் தவஞ் செய் குமரியிலே' நின்று தூரியோதயத்தைக் கண்டு களித்ததாகப் பெருமைப்படுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். புவியில் நிற்கும் எவருமே உதயமாகும் தூரியனைக் காண்பதில்லை. கதிரவன் உதயமாகி உண்மையில் எட்டரை நிமிடங்களுக்குப் பின்னரே அவனைக் காண முடிகின்றது... காலன் ஏமாற்றுகின்றான்.

அசையும் ஊர்தியிலிருந்து காணுநருக்குச் சூழவுள்ள அசையாப் பொருள்கள் அசைவதாகத் தோன்றுகின்றன. நிலத்தில் நிற்பவனுக்கு ஊர்தியிலிருப்பவன் அசைவதாகவும், ஊர்தியிலிருப்போனுக்கு நிலத்தில் நிற்பவன் அசைவதாகவுந் தோன்றுவது சார்பியக்கத்தின் இயல்பே... பிரமாண்டமான சார்பு வேகத்துடன் இருவர் இயங்கினால், ஒருவரது அளவுக் கணியங்களெல்லாம் மற்றவனுக்கு விகற்பமாகத் தோன்றும். மற்றவரது நீள அளவு குறுகி வருவதாகவும், திணிவு அளவு அதிகரிப்பதாகவுந் தோன்றுவதைப் பின்வரும் சமன்பாடுகள் காட்டும்.

$$\begin{aligned} l &= l_0 \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}} \\ m &= \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \end{aligned}$$

பிரமாண்டமான சார்பியக்கத்தின் போது மற்றவர்களுடைய நேர அளவும் குறுகிவிடுவதாகத் தோன்றும்

$$t = t_0 \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$$

என்பது காலங் குறுகி வருவதைக் காட்டுஞ் சமன்பாடாம் இந்த உண்மையை பின்வரும் குறும்பா (Limerick)வும் விண்டு காட்டுகின்றது.

There was once a lady called Bright,
Who could travel faster than light,
She went out one day
In a relative way

And returned the previous day.

குறும்பாவிலே கூட்டப்படும் சீமாட்டி எதிர்காலத்தையும் இறந்த காலமாக மாற்றி விட்டாளே! 2147 ஆம் ஆண்டு 1972 இல் இறந்த காலமாகிவிட்டதல்லவா? இனி, பின்னீடு.

அவனை ஒரு பார்வை ஒண்டு பாத்தன். அதுக்கே எஸ்.பொ. மசியிற வன்?

“என்ன காணும் பின்னீடு? நீர் ஒருத்தர் மட்டுந்தான் எங்கடை நாட்டு தமிழைப் பிசங்கித் திரியிறீர் எண்டு எங்கடை கல்லாநிதிகள் சுத்தித்திரியிறது சரிதான் போலை கிடக்கு. நீர் எழுதுறதுகள் முன்னீடு கள்; நாங்கள் எழுதுறதுகள் பின்னீடுகள் அப்பியியோ?” எண்டு பல்லை கடிச்சன்.

அந்தச் சுள்ளி உடம்புக்குள்ளே எவ்வளவு துணிச்சலையும் ஓர் மத் தையும் எஸ்.பொ. வைச்சிருக்கிறான்? சிரிச்சக் கொண்டே “கொண்டோடி சுப்பர்! ஏன் கோவப்படுறீர்? நீரோ நானோ தமிழைப் பிசக்கினால் குடியே மூழ்கிப்போகும்? எங்கடை தமிழை வளக்கிறதற்கான குத்தகையை மருத்துவம் அறியா ரண்டு இலக்கிய டாக்டுத்தர்மார் வலு மலிவா எடுத்திருக்கினம். அவர்களுக்கே இப்ப தமிழைப் பற்றிக் கவலையில்லை. தங்களுடைய பதவிகளையும் வானொலி நிகழ்ச்சிகளையும் பெருக்கிக் கொள்ளுவதிலைதான் அவை மும்முரமாக ஈடுபடுகினம். அவர்களுக்கு இல்லாத கவலை ஏன் காணும் உமக்கு? அணீந்துரை, முன்னுரை, முகவுரை, முன்னீடு, நூன்முகம் எண்டு சொல்லுகளை வைச்சக் கொண்டு ஏன் சண்டை? இந்த நூலைப் பற்றிய உம் முடைய மதீப்பீடு - உம்முடைய தமிழ்-என்ன? அதை எழுதித்தாரும். தமிழ் விளங்குதோ?” எண்டு சொல்லி மடக்கிப் போட்டான்.

வஞ்சகம் இல்லாமல் சொல்லவேணும். அவன் குழப்படிதான். அவனுடைய குழப்படி அவனோடை ஆனால் எழுத்திலை எந்தக் குறுறுபடியும் இல்லை. (இதாலைதானே சில இலக்கிய டாக்டுத்தர்மார்-எஸ்.பொ. வழக்கு-பயக் கெடுதியிலை பீச்சியடிக்கினம். மனசார அவங்களுக்கு எழுதத் தெரியாதுதான். ஆக்க இலக்கியத்திலை எஸ்.பொ.வுக்கு நிண்டு பிடிப்பினமே? வெறும் மலடுகள், அதாலை விமர்சனத்துக்குள்ளை வந்து விழுந்தவை. அதிலேயும் அவையளாக ஒண்டும் சொல்லாயினம். சொல்லத் தலையிலே கொஞ்சம் சுயமாகவும் தேவையல்லோ? ஆரோ எவனோ சொன்னதெல்லாத்தையும் மேற்கோள் காட்டுவினம். உதுதானே அசல் பொறுக்கித்தனம். இப்ப கல்லாநிதிகளான பிறகு இங்கிலிஷையும் தமிழையும் கலந்து பேசியல்லே தமிழ் வளர்க்கினம்? ஐயோ! தமிழே இதுவா உன் கதி?) எஸ். பொ. வின் ‘தீ’ எத்தினை கோக வாசிச்சிருக்கிறன்? ‘சடங்’கை ஒரு பத்துத் தடவைக்கு மேலை நான் வாசிச்சிருப்பன். சுதியாத்தான் இருக்கு.

இந்தப் புத்தகத்திலும் இந்திரியத் திறிக்கீஸுகள் ஏதேனும் எஸ். பொ. விட்டிருப்பான் எண்ட ஆசையோடைதான் வாசிக்கத் துவங்கினனான். அந்த அறுவான் சரியா ஏமாத்திப் போட்டான். ஒண்டைச் சொல்ல வேணும். வழக்கம் போலை எல்லாத்தையும் பச்சை பச்சை

பின்னீடு

உங்களுக்குத் தெரியாததே? நான் அந்த பொக்கன் கணபதி காலத்து மனுஷன். கம்பனிலும் வள்ளுவனிலும் எனக்கு வலு பாந்தம். உதுக்காக நான் பிற்போக்குவாதியே? முற்போக்குக் குஞ்சுகள் சிலதும் அவையின்றை அலிவேக பூரண குருநாதரான இரும்புநகர் படிப்பாளியளும் எழுதறதை வாசிக்கேக்கிள்ளை ஒங்காளந்தான் வருகுது. அது தமிழோ? இல்லை, எழுத்தோ? இதைச் சொன்னோடனை அவங்களுக்குக் கோவம் அல்லோ வருகுது? வெறும் பாஸ் காட்டுற உவங்கடை கோவத்தாலை ஆருக்கு மடிப்பாரம்? எழுத்தெண்டால், மனசாரச் சொல்லவேணும். அது எஸ்.பொ. தான். வலு வித்தைக்காரன்; படு எவிச்சோல். ஆரோடையும், எந்த காலத்திலேயும் எந்த விஷயத்திலும், நிண்டு பிடிக்கிறான்தானே? இதாலை அவனிலை எனக்கு ஒரு மதிப்பு-கடைசியாப் பாத்தால் மத்தவனுடைய எழுத்தாற்றலை மதிக்கத் தெரியிறதானே தமிழ்? இந்தத் தமிழ் இல்லாட்டில் தமிழ்ப்பற்று வருமே? எஸ். பொ. வை இப்பிடித் தூக்கி பிடிக்கிறதாலை, அவனைப் போலை நானும் ஒரு மச்சப் பேர்வழி எண்டு நினைச்சுடாதேயுங்கோ. எப்ப எண்டாலும் இருந்திட்டுக் கள்ளக் குடிச்சால் ஒரு முட்டை (அதுவும் பொரிச்ச ‘சைவ’ முட்டையெண்டால் மட்டும்) சாப்பிடுறவன் நான். ஒமோம். சொந்த விஷயங்களை பற்றி அலட்டாமல், அலுவலுக்கு வருவம்.

‘?’ எஸ். பொ. எழுதியுள்ள புத்தகத்துக்கு இது தான் தலைப்பு. கொக்கச் சத்தகத்தைப் போலை. இதைத் தந்திட்டு ‘கொண்டோடி சுப்பர், இதுக்கொரு பின்னீடு எழுதித் தாரும்’ எண்டல்லோ கேட்டான்? பின்னீடாம்! நான் மண்டாடி சுப்பர் மகன் திண்டாடி சுப்பர் மகன்கொண்டோடி சுப்பர் எண்டதை இந்தச் சோத்தியன் அறிய மாட்டானே? கண்டறியாச் சேட்டை. எனக்கு வந்த கோவத்திலை,

யாத்தான் புட்டுக் காட்டுறான் போலைத்தான் கிடக்கு. விளங்குற இடத் திலை உன்னாணைச் சிரிப்பு வருகுது. வடிவான நளினப் பகிழ்கள். ஆனால், பல பகுதியள் எனக்கெண்டா எற்பனும் விளங்கேல்லை.

விளங்கேல்லை எண்ட விஷயத்தைதான் என் பின்னீட்டிலை எழுதப்போறன் எண்டு வெருட்டு விட்டுப் பாத்தன். அவனோ? சிரிச்சுக் கொண்டு ஒரு குட்டி லெச்சரே அடிச்சு போட்டான்.

“கொண்டோடி சுப்பர், உமக்கு இது விளங்கேல்லை எண்டதை எழுதித் தாருமன். நானல்லோ அதை அப்பியே அச்சிலைப் போட்டுக் காட்டுறன். இந்தக் கட்டை எதிர்ப்புச் சுழிகளையும் எதிர் நீச்சலடிச்ச தான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கு. மனித குல நாகரிகத்தின் வயது சுமார் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள். அன்று தொட்டு கி.பி. ஓராம் நூற்றாண்டுவரை வளர்ந்த மனித அறிவை ஓர் அலகாகக் கொண்டு பேசுவது வசதி. கி.பி. 1750 ஆம் ஆண்டளவில் இந்த அறிவு இரட்டிப்பாகியது. கி.பி. 1900 ஆம் ஆண்டளவில், அதாவது 250 ஆண்டுகளிலே, மனித குல அறிவு நான்கு மடங்காகியது. 1950 ஆம் ஆண்டளவில், குறுகிய அரை நூற்றாண்டுக்கிடையில் மனித குலத்தின் அறிவு எட்டு மடங்கா கியது. அதிலிருந்து மனித குலத்தின் அறிவும் அநுபவமும் மின்னல் வேகத்திலே விரிவடைவதாயிற்று.

ஒரு தசாப்தத்திற்கிடையில் அது பதினாறு மடங்காயிற்று. 1960 ஆம் ஆண்டிலை முன்வைத்த கொள்கையைப் பற்றி இப்பவும் சில முற்போக்குக் கிழடுகள் அலட்டுகினம், இவை எந்த யுகத்திலும் காலத் திலும் வாழுகினம்? அவைக்கு எங்கை விளங்கப்போகுது எண்டு உம்மி டம் பின்னீடு கேட்டால், நீரும் அவையளைப் போலத்தான் விளங்கு தில்லை எண்டு மண்டையைப் போட்டு உடைக்கிறீர். உம்மை முற்போக்குவாதி என்றும், அவையளைப் பிற்போக்குவாதிகள் என்றும் அழைத்தாலும் ஆருக்கும் நஷ்டமில்லை. ஏனென்றால், எல்லா ரும் காலாவதியான கொள்கைகளையும் சுருத்துக்களையும் தூக்கிப் பிடிச்சுக் கொண்டு கூத்தாடுறியள். சரி காணும். நீர் எதையும் எழுதித் தாரும். உம்முடைய அபிப்பிராயம் சரி என்பதல்ல. உமக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் இருந்தால், அதனைக் கௌரவிக்கத் தயங்க மாட்டேன். அவ்வளவுதான்.

எஸ்.பொ. தன்னுடைய இலக்கியச் சத்தியத்தைக் காப்பாத்துறானா எண்டதையும் பாக்கிறதுக்காகவும் இதை எழுதினன். ஒளிவு மறைவில்லாமல் சொல்ல வேணும். சுளகாலை தூரியனை மறைச்சுப் போடலாமோ? சில சமயங்களிலை எஸ்.பொ. வும் விஷர்த்தனமாத்தான் நடக்கிறது. இதை எழுத மினக்கெட்ட நேரத் திலை ஒரு சோக்கான நாவலை அவன் எழுதியிருக்கலாம் எண்டுதான் எனக்கெண்டாப் படுகுது. இதை ஏன் எஸ். பொ.எழுதினான் எண்டும் விளங்கேல்லை. கண்ணாணை எனக்கெண்டால் இந்தப் புத்தகத்திலை

பல பகுதிகள் துப்பரவாய் விளங்கேல்லை. என்னிலும் பார்க்க உங்களுக்கு அதிக பகுதிகள் விளங்கிச்ச தெண்டால் நீங்கள் குடுத்து வைச்சவங்கள்.

எங்கடை அபிப்பிராயம் எதுவாக இருந்தாலும் எஸ்.பொ. ன்ர எழுத்துக்கள் காலத்தை வெண்டும் வாழும் எண்டு நான் நம்புறன். உண்மையில் சொன்னால் எனக்குக்கூட இதுக்கு ஒரு பின்னீடு எழுதின தாலைதானே ஒரு இலக்கிய வாழ்க்கை பொசிஞ்சிருக்கு.

கொண்டோடி சுப்பர்.

38. கன்னாதிட்டி,
யாழ்ப்பாணம்.

அப்பையா பதிப்பக வெளியீடு: 6

பந்தநாதர் துணை

பந்தநூல் மூலமும்

பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் பரம்பரை
தூரத்துவாசி

நச்சாதார்க்குமினியருரையும்

இவை
வெள்ளங்காடு

அமரக் கவித்துவக் கலாநிதி
வி. வியாகேசதேசிகரவர்கள்

பரிசோதித்தெழுதிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

அவர் குமாரர்

வி. தியாகராச தேசிகரவர்களாற்

பதிப்பிக்கப் பெற்ற

மூன்றாம் பதிப்பு

அட்சய ஸ்ரீ கார்த்திகை மீ

உரிமைப் பதிவு) 2147

(விலை ரூ 10/-

முதற் பதிப்பு: மே, 45.

இரண்டாம் பதிப்பு: ஏப்ரல், 46.

மூன்றாம் பதிப்பு: நவம்பர், 47.

தமிழர்புரம்
அப்பையா பதிப்பக வெளியீடாக

திருப்பத்தூர் முஹம்மது அப்துல் ஹம்மான் ராவுத்தர்

அவர்கள் பொருளுதவியால்
வெளியிடப்பட்டது.

Rainbow Printers, 231, Wolfendhal Street, Colomba.13

பதிப்புரை

இந்நூல் பல்லாயிரந் தினங்களுக்கு முன்னரே வெளிவந்திருந்தல் வேண்டும். இதனை வெளியிடப் பொருளுதவி அளிப்பதாக எந்தையாருக்கு வாக்களித்த பொய்கையூர் சங்கராசந்திரர், 'கந்தசாமி-கார்த்திகேயா- ஞானபண்டிதா' என அவர்தம் பாதங்கள் சேவித்துத் தமிழை மறந்ததினாலும், விக்ரிம குலக்குடிமை வத்தியூர் வைத்திலிங்க பிரபு அமெரிக்க நலம் பேணத் தமிழ் வளத்தைப் புறக்கணித்த தினாலும், இந்நூல் வெளிவருவதில் இவ்வளவு காலதாமதமாயிற்று. எந்தையார் பரிசோதித்த நூல்களுள் அளவற்ற உழைப்பையும், கவலையையும், காலப்போக்கையும், சிரமத்தையும் கொடுத்தது பந்தநூல் என்பதைத் தமிழன்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இஃது அவர்கள் எழுதியுள்ள இரவில் வாடிய பங்கயம்; சிதறு பூக்கள் என்னுங் கட்டுரைகளால் நன்கு விளங்கும். இப்பெரு நூலை வெளியிடப் பல்வகையானும் பேருதவியாக இருந்த முகம்மது அப்துர் ரஹ்மான் ராவுத்தர் அவர்களுக்குத் தமிழன்னையின் சார்பாக உளங்கனிந்த நன்றிகள்.

தமிழர்புரம்,
உதயபட்டணம்,
26-5-45

இங்ஙனம்,
வி. தியாகராசதேசிகர்

இவை இரண்டும் தேசிகரவர்கள் வெளியிட்ட 'போதிமர நிழலில்' என்ற கட்டுரைத் தொகையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மூன்றாம் பதிப்பின்

பதிப்புரை

"செகமே புகழில் மிகவே செழித்து
நிகரே இலையாம் இனிமை நிறைத்தே
சுகமே பெருக்கும் அகமே மகிழ்க்கும்
தகவே மேன்மைத் தமிழே தாயே
இகமே இசைக்கும் வாழ்க, வாழ்ந்தே"

-தேசிகர் வாக்கு

இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 2146 ஏப்ரல் திங்களில் வெளிவந்தது. இப்பொழுது மூன்றாவது பதிப்பாக வெளிவருகின்றது.

தோன்றாத்துணையாக இருந்து இந்நூலைப் பின்னரும் வெளியிட அருளிய இறைவன் திருவடிகளை மன மொழி மெய்களால் வணங்குகின்றேன்.

வி. தியாகராசதேசிகர்

உதயபட்டணம்,
21.11.2147

ஆட்சிக் காலத்திற்கோன்றிய 'தமிழியக்கம் — நாற்பது பாட்டு'⁵ என்னுந் தொகை நூலுக்குப் பிற்பட்ட காலத்திற்கோன்றியிருத்தல் வேண்டுமென்றும்; எனவே, இந்நூல் இற்றைக்கு இரண்டாயிரத்து முந்நூறு திங்களவிலேயே தோன்றியிருத்தல் வேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கும் விழுவரையாளர்⁶ பூதத்தம்பியின்⁷ குறிப்புரையொன்று நூலாவண புராண பதிப்பிற்⁸ காணப்படுகிறது. பந்தநூலின் ஆசிரியர் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுளுடன் சங்கத் தமிழ்⁹ வளர்த்த பந்த தூதரே என்பர் ஒரு சாரார். அந்தப் பந்த தூதர் வேறு; இப் பந்த நூலியற்றிய பந்த

நாயக்கன் ஒருவன் 'அப்பே ஆண்டுவ' ஆட்சியை நிறுவினான் என்பது 'தார்ச்சட்டி வீரர் மான்மியம்' என்னும் நூலால் அறியக் கிடக்கின்றது.

5. இத் தொகை நூலின் இருபது பாட்டுக்களே தற்காலத்திற் கிட்டியுள்ளன. நாயக்கன்ங் கொண்ட நந்தசேனா பேய்குணங் கொண்ட புஞ்சிநோனா எனச் சந்திவெளிக் கோட்டைச் சுவரிலே காணப்படும் வரிகளும் இத்தொகை நூலில் இடம் பெற்ற பாடலொன்றின் வரிகளென்பாருமுளர்.
6. பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரைகள் நடத்துபவர்கள் விரிவுரையாளரெனவும், விழுவரைகள் வழங்குபவர்கள் விழுவரையாளரெனவும் அழைக்கப் பட்டனர்.
7. அக் காலத்தில் அங்கொடையம் பதியிலே வித்தியாவிநோதக் கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டிருந்தது. அங்கு பயின்ற இளம் பௌத்த சந்நியாசிகளுக்கு 'பற தெமலே' என ஏசு தக்க அளவுக்குத் தமிழறிவூட்டும் பணியில் இவர் ஈடுபட்டிருந்தாரெனத் தெரிய வருகின்றது. வித்தியானந்ததூது, கைலாசபதி உலா, கணபதிச் கலம்பகம் முதலிய நூல்களை இயற்றிய பூதத்தம்பி வேறு; இப் பூதத்தம்பி வேறு என்பர். பூதம் போன்ற பாரிய சீரங் கொண்ட வராதலின் இப் பெயர் ஏற்பட்டது என்பது வித்துவச் சண்டமாருதம் பொன்னனார் கருத்தாகும்.
8. நரியன் குண்டடித் துரும்பர் நீர்த்துறை வாசிக சாலையில், பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர் நீலவண்ணன் புராணப் பதிப்பொன்றினைப் பார்வையிட்டேன். அது வேறு; இது வேறு.
9. பண்டைக் காலத்தில் இயல்-இசை-நாடகம் என முத்தமிழ் வழங்கி வந்தது. இடைக்காலத்தில் தந்தைத் தமிழ், சந்தைத் தமிழ் (மண்வாசனை), பந்தத் தமிழ், பங்கத் தமிழ் (இழிசனர் வழக்கு), சங்கைத் தமிழிழைப் பஞ்ச தமிழாக வழங்கலாயிற்று. சங்கைத் தமிழ் என்பது தற்காலத்தில் சங்கத் தமிழிழை வழங்குகின்றது. பந்தநூல் பந்தத் தமிழில் எழுந்தது என்க. ஆதாரம்: "பந்தத் தமிழினைப் பகருங் காலை சிந்தை மகிழ்ந்திடச் செந்தமிழ் வல்லோன் இபுறாகம் என்பான் இயற்றிய சீர்சால் ஒளிமதப் பனுவலைத் தன் பெயர் நிறுத்தித் தானே பிரதமத் தலைமையா சானென வீணை விளம்பரம் இயற்றிப் பிழைத்த கல்லறைக் காவலர் சொல்லிழுக் குற்ற தூதம்"

பந்தநாதர் துணை

முகவுரை

இந்து சமுத்திரத்திலே நித்திலத் திலகமாய் விளங்கும் ஈழ வள நாட்டின் தமிழ் கூறும் மூத்த குடிப் பகுதிகளின்¹ செழுமை மிகு பண் பினையும் தொன்மைசால் புகழினையும் எடுத்தியம்பும் முப்பெரும் நூல்களுட் தலையாக வைத்துச் சான்றோரால் எண்ணப்படுவது பந்த நூலாகும். இந்நூல் இற்றைக்குப் பத்தாயிரத் திங்கள்களுக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பது அத்தானந்தாதிக்குப்² பாயிரம் யாத்த கபிலவாணரின்³ கருத்தாகும். இந்நூல் 'அப்பே ஆண்டுவ'⁴

1. அக்காலத்தில் ஈழநாட்டின் வடக்கு-கிழக்கு பிரதேசங்களிலே தமிழ்மொழி பெரு வழக்காகப் பயிலப்பட்டது என்பது வரலாற்று நூலார் முடிபாகும்.
2. அத்தானந்தாதி, யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் மட்டக்களப்பிற் குடியேறிப் பெண் கொண்டு வாழ்ந்த வரலாறைக் கூறுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தவர்களை அப் பகுதி மக்கள் 'யாழ்ப்பாணத்தான்' என அழைத்தனர். காலப்போக்கில் 'யாழ்ப்பாணத்தான்' (யாழ்ப்பாணம் + அத்தான்) என்பது அத்தான் எனச் சருங்கிற்று. இந் நூலாசிரியர் பெயர் ஆர். பாலகிருஷ்ணனார் எனத் தெரிய வருகின்றது.
3. யாழ் நூலுக்குப் பாயிரம் வழங்கிய வெள்ளைவாரணரும், இந்தக் கபில வாணரும் ஒருசாலை மாணாக்கர் என்பர்.
4. பண்டைய யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் கோநகராகத் திகழ்ந்த நல்லூரின் கண் அமைந்துள்ள பண்டாரக் குளத்தைக் கட்டுவித்த பண்டாரத்தின் வழித் தோன்றல்கள் பண்டார நாயகங்களென அழைக்கப்படலாயினர். பண்டார

தூதர் ஒத்த பெயருடையரேனும், பிற்காலத்தவரெனத் துணிவர் பிறி தொரு சாரார். இவர்கள் அக்காலத்தில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட ஒளவையார்கள்¹⁰ வாழ்ந்ததைச் சுட்டித் தமது கட்சியை நிறுவுவர். எஃது எவ் வாரிறுப்பினும், இந்நூல் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையுஞ் சிறந்து விளங்கி, பிரமாண நூல்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது என்பது அறிஞருலகின் ஒரு முக்கக் கருத்தாகும். பந்த தூதர் என்ற பெயர் எவ் வாறு வழங்கலாயிற்று என்பதைப் பற்றியும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. பந்தநாதருக்கும் பக்தர்களுக்குமிடையில் இவர் தூதாக அமைந்ததனாற் பந்த தூதர் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று என ஒரு சாராரும், பந்தம் பெறும் பெரு வழக்கைப் பல நாடுகளிலுந் தூது சென்று பரப்பியதனால் பந்த தூதர் என்ற பெயரேற்பட்டது எனப்பிறி தொரு சாராரும், 'பந்த துதியர்' என்ற பெயர்தான் காலப் போக்கிற் பந்த தூதரென மருவியதென இன்னுமொரு சாராரும் கருதுவர். இவர் கள் அனைவரும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளையே தத்தங் கூற்றுக்கு ஆதாரமாகக் காட்டுவர். பந்தம்¹¹ காரணமாகத் தெரிவித்தலின் இந் நூல் பந்த நூலெனப் பெயர் பெற்ற தென்பர். இந்நூலின் சிறப்பினை யுட் கொண்டு உரையாசிரியர் பலரும் இந்நூலிலிருந்து மேற்கோள்கள் காட்டியுள்ளனர்.

பந்த நூலுக்குத் தூரத்துவாசி நச்சாதார்க்குமினியர் இயற்றியுள்ள தெளிபொருள் விளக்கவுரை ஒன்றுங்கிட்டியுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர் இயற்பெயரும், அவர் இருந்த விடமும், அவர் காலம், குலம், சமயம் முதலியனவும் ஒருவாற்றானும் தெரிந்து கொள்ளப்படவில்லை.

'ஆண்டவன்' என்னுஞ் சொல்லுக்கு இவர் கூறியுள்ள உரையில் இஸ்லாமியர் கருதும் இறைவனின் பரியாய நாமங்களுக்கு அமைந்த பொருள் தோன்றுமாறு கூறியுள்ளமையால் இவரோர் இஸ்லாமியரே

என வரும் 'ஞானரை வென்றான்' பந்தம் பதிப்பின் பாயிரத் தானறிக. ஈழத்துப் பழந்தமிழ் முஸ்லிம் புலவரான மருதார் ஆலம்பா இயற்றிய ஞானரை வென்றானுக்குப் பாயிரம் யாத்தவர் அவர் மரபினர் புலவர் மார்க்க சீரியர் என்ப.

10. ஜெமினி ஒளவையாருக்குப் பின்னரும் பல ஒளவையார்கள் தமிழ் சினிமா இரசிகர்களுக்கு அறிமுகமாயிருக்கலாம். ஒளவையார் என அழைக்கப்பட்ட வர்களுள் ஒருவருடைய பெயர் சுந்தரம்பாள் என்பதை நிறுவுவதற்குத் தக்க சான்றுகள் அண்மையிற் கிட்டியுள்ளன.

11. அழகு, உண்டை, உறவு, ஏற்பாடு, கட்டு, கயிறு, கை விளக்கு, தளை, திரட்சி, தீக்கொளுத்தும் பந்து, பெருந்துருத்தி, மதில், மயிர்முடி, முடிச்சு, முறை, விலங்கு, மலம், நூலிழை, வத்தி, பாசம் என இருபத்தொரு பொருள் களிலே 'பந்தம்' என்ற பதம் கையாளப்படலாமெனக் கற்றுத் தேர்ந்த பண்டிதர் பலர் மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதியிலே நிறுவியுள்ளனர். ஆயினும், பந்த நூல் இயற்றப்பட்ட காலத்தில் 'பந்தம்' என்ற சொல் மேற் போந்த கருத்துக்களிற் பயிலப்படவில்லையெனத் தெரிய வருகிறது. பணத்

என்றார் கணக்காயர் ஷம்ஸுத்தீன்¹². இஃதொன்றே காரணமாகக் கொண்டு, இவர்தம் சமயம் இஃதெனக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை. ஏனெனில், அடியார்க்கு நல்லார் 'குணவாயிற் கோட்டத்து அரசு துறந்திருந்த குடக்கோச் சேரல் இளங்கோவடிகள்' என்னுந் தொடரில் வரும் 'கோட்டம்' என்னுஞ் சொல்லுக்கு 'அருகன் கோயில்' எனப் பொருள் கொண்டு இளங்கோவடிகளின் சமயம் சமணம் எனக் கொண்டார். ஆயின், நாவலர் வேங்கடசாமி நாட்டாரோ¹³ 'கோட்டம்' என்பது பல கடவுள் உறையுமிடங்களுக்கும் பெயராய் வருமென்றும், அங்ஙனமே 'அடிகள்' என்பதும் இறைவனுக்கும் அவனடியவர்களுக்கும் வழங்கும் பொதுப்

தின் மீதான பந்த உறவு காரணமாகத் தானும், வேறொரு பந்தத்தின் தளைக்குள் அகப்பட்ட முடிச்சிலே தவிக்கும் வேறொருவனும் பரஸ்பரம் நன்மை பெற்ற பொருட்டுத் தொடரப்பட்ட ஏற்பாடு அன்றேல் முறைமை தான் பந்தமாகும். பந்தம், கையூட்டு, லஞ்சம், 'ஸம்திங்', 'கட்', 'கொமி ஷன்', 'கொகறு', 'அல்லச' ஆகியன ஒரு பொருட்கிளவிகளாக வழங்கின. ஏனையன வழக்கழிந்து விழ, பந்தம் என்னுஞ் சொல்லே பெரு வழக்கிற பயிலப்படுகின்றது. இன்னொன்றும் ஈண்டு கவனத்திற்குரியது.

முத்தெடுக்க மூழ்குகின்றான் சீலன்,

முன்னாலே வந்து நின்றான் காலன்,

சத்த மின்றி, வந்தவனின்

கைத் தலத்திற் பத்து முத்தைப்

பொத்தி வைத்தான், போனான் முச் துலன்!

என ஈழத் தந்த பெரும் புலவர் மஹாகவி இயற்றிய குறும்பா கவித்தொகை நூலில் ஒரு பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. பந்தம் எவ்வளவு இரகசியமாகப் பறி மாறப்படுகின்றது என்பதையும், எவ்வாறு வீரத்தமிழ் மகன் இப் பழக்கத் தினைத் தேவர்களுக்குக் கற்றுத் தந்திருந்தான் என்பதையும் இப்பாடல் அழகுறச் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது. கவிதை இரசனையைப் பரப்பு தலையே உயிர் மூச்சாகக் கொண்டுழைத்த இரகசியனி கனக் செந்திநாதன் குறும்பா-கவித்தொகையும், பந்த நூலும் சம காலத்திலெழுந்த நூலெனக் கூறும் கருத்தொன்று ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி (மூன்றாம் பதிப்பு) என்னும் நூலிற் காணப்படுகின்றது. மேலும், பந்த நூல் இயற்றப்பட்ட காலத்தில் ஆசிரியப்பா, விருத்தப்பா, கலிப்பா, வெண்பா, குறும்பா ஆகிய ஐவகைப் பாக்கள் வழங்கி வந்தன என்பதும் இவற்றால் நிறுவப் படுகின்றன.

12. 'அவ்ராத்' தொகுத்தும், 'திக்கை வணங்கும் துலுக்கர்' என மஹாகவி பாரதி யார் (சுப்பிரமணியம்) இயற்றிய பாடலிலுள்ள வழக்களை எடுத்து நிலை நாட்டியும், ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் தமிழ்த் தொண்டுமாற்றிய கணக் காளர் அல்ஹாஜ் ஷம்ஸுத்தீன் வேறு, இவர் மக்கத்தார் மரபினர் அட்டாளையூர் எனவும், நக்கீரர் தந்தை கணக்காயனார் போலக் கற்பித்தற்றெழுவலை மேற்கொண்டோரெனவும் அறியப்படுகின்றது. ஆதாரம்: இலக்கியத் தேன்மழை.

13. சிலப்பதிகார உரையாசிரியர் ந.மு. சுவங்கட சாமி நாட்டார்.

பெயரென்றுக் கூறி அவர் சமயம் சமணம் என்பதை மறுத்துள்ளார். மேலும், நாவலர் நாட்டார் இளங்கோவடிகளின் அண்ணன் செங்குட்டுவன் சைவனாதலின், தம்பியாருஞ் சைவரே எனக் கொண்டும், சிவபெருமானை அவர் பாராட்டிப் பாடியுள்ளமை இதற்குச் சான்றாகும் என்றுந் துணியார். திலகவதியார் சைவராகவும் அவர் தம்பி மருணிக்கியார் சமணராய் வாழ்ந்தாரெனவும்¹⁴ பாண்டியன் சமணனாகவும் பாண்டிமா தேவி மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் சைவ நன்னெறியராய்¹⁵ வாழ்ந்தவரெனவும் அறியப்படுதலால், அண்ணன் சைவன் ஆதலின் தம்பியாருஞ் சைவர் என்பது போதிய ஆதாரமற்ற வெற்றுவரையாயது. இதனால், இளங்கோவடிகளின் சமயம் இன்னதென்று அறிதல் பெருங் குழப்பத்தில் முடிந்து இலக்கிய ஆய்வாளரை இரு வேறு முகாம்களிறறங்கச் செய்துள்ளமை எவருமிருந்த உண்மை. எனவே, ஆசிரியர் நச்சாதார்க்குமினியரின் சமயம் இன்னதெனத் துணிதலுக்கு மேலும் ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்த்துதல் அவசியமாகும். அவ்வரையாசிரியர்,

‘பாரத்தொல்காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுங்கலியும்
ஆரக்குறந்தொகையுளைஞ்ஞான்கும்—சாரத்
திருத்தகுமாமுனியெய்ச்சிந்தாமணியும்
விருந்திநச்சினார்க்கினியமே’

எனும் வெண்பாவிற்புக் கழப்பமும் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர்¹⁶ பரம்பரை எனத் தம்மைக் குறிப்பதால், அவர் நச்சினார்க்கினியருக்குக் காலத்தாற்¹⁷ பிந்தியவர் என்பது தெளிவாம்.

உரையாசிரியர் தம்மைத் ‘தூரத்துவாசி’ எனக் குறிக்கலான் அவர் மரக்கலமூர்ந்து தொலை தூரத்திலிருந்து வந்த மரக்கலராயன் குலத்தவரென்றார் ‘சாந்திமார்க்க மந்தமாரும்’ ஆசிரியர் வித்தியாரத்தினம் முகம்மது அறிவாளர்¹⁸. ‘நான்கும்

14. பெரிய புராணம்-திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்.

15. பெரிய புராணம்-திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம்.

16. இவர் ‘உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியர்’ எனவுஞ் சிறப்பிக்கப் பட்டார்.

17. நச்சினார்க்கினியர் இற்றைக்கு ஆறாயிரத் திங்கள்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தார் என்பது நிறுவப்பட்டுள்ளது.

18. ‘பிறையன்பன்’ என்பது இவருடைய புனை பெயரே எனக் கூறுவாருமுள்ளார்.

நன்குடையராய்க் கன்னியரில்¹⁹ என்பதற்குச் ‘சாம, தான, பேத தண்டம்’²⁰ என உரை செய்த அவர் கூற்றுக்கள் கொள்ளுந் தரத்தனவன்று என்பதை அறிந்தோர் அறிவர். நச்சாதார்க்குமினியர் தம்மைத் தூரத்துவாசி எனக் குறிப்பதால், அவர் உள்ளுருக்கு மாறுதல் பெற வொண்ணாது அயலூரில்²¹ வாழ்ந்து அவலக் கவலையாற் றுயருமலும் ஆசிரியர் குழாத்துள் ஒருவராயிருக்கலா மென்பதும், அத்தகைய ஆசான்மார் கொண்ட உள்ளுறு துயரின் உட்பிழிவினைக் கையுறு நெல்லியங்கனியெனக் காட்டலே இவர் இப்பெரு நூலுக்கு உரை வகுக்கலுற்ற உண்ணோக்கமா யிருக்கலாமென்பதும் பேனாவரையின்²² நல்காப்பியப்²³ பதிப்பாலறியப்படுகின்றன. இக்கருத்தே எமக்கும் உடன்பாடு என்க.

பந்த நூலுக்குப் பத்துக்கும் மேற்பட்ட உரைகள் பல ஆசிரியர் களினால் வகுக்கப்பட்ட போதிலும் நச்சாதார்க்குமினியருடைய உரை ஒன்று மட்டுமே இஞ்ஞான்று பயிலப்படுகின்றது.

19. இராஜநாயகம்-பல்கீசு வரலாற்றுப் படலம்:75

20. ‘நாற்குணமும் நாற்படையா...’ என வரும் நளவேண்பாப் பாடலில் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் மகடேஉக் குணங்களே நாற் குணத்தைக் குறித்தன. அதேபோல் இங்கும் அக்குணங்களே குறிக்கப்பட்டன எனக்கொள்ளுதலே பொருந்தும், சாம, தான, பேத, தண்டம் ஆகியன அர சருக்கும் அமைச்சருக்கும் இருக்க வேண்டிய உபாயங்களாம். அக்காலத்திற் கைம் பெண்களே அமைச்சர்களாக இருந்த படியால், ‘கன்னியர்’ எனப்படு வோர் அவ்வபாயங்களை அறிந்திருந்தனர் எனக் கொள்ளுதல் எவ்வாற் றாலும் பொருந்தாது. மேலும், விளக்கம் வேண்டின்,

‘நாணமே மடமே யச்ச நாட்டிய பயிர்ப்பு நான்கும்
மாணிழை மட நல்லார்க்கு வைத்த நாற்குணங்களாகும்.

எனச் சூடாமணி நிகண்டு பார்த்துத் தெளிவு பெறலாம்.

21. ஓர் ஆசிரியன் வசிக்கும் வீட்டிற்கு நூறு பாகத்திற்கு அப்பாலுள்ள எந்த ஊரையுங் குறிக்கும்.

22. எழுத்தாணி கொண்டு எழுதும் பழைய வழக்கத்தினை முற்றாக நீக்கி, ‘ஊற்றுப்பேனா’ மூலம் எழுதும் முறையை இவர் தமிழிற் புகுத்தியபடி யாற் ‘பேனாவரைய’ ரெனப் பெயர் பெற்றனரென்பர்.—பேனாவரையம்: பாயிரம்.

23. தொல்காப்பியத்தின் வழி நூலாக நல்காப்பியம் ஐரோப்பியர் காலத்தில் இயற்றப்பட்டது. இதன்சிறப்பு யாதெனில், நல்ல காப்பி தயாரிப்பதற்கான இலக்கணங்களும் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன. (நல். பொருளதிகாரம். துத்.231 பார்க்க)

காக கொடுத்தார்க்கு அடியான் நங்கையும்²⁴ பேராசிரையரும்²⁵ எழுதிய உரையின் சில பகுதிகள் வேறுரைகளிலே மேற்கோள்களாக காணப்படுகின்றன.

இந்நூலின் தொன்மை குறித்தும், திறன் குறித்தும் வல்லார் வாய்க் கேட்டின்புற யான் அதன் மூலப்பிரதி யொன்றினைப் பெறும் பெரு முயற்சியில் ஈடுபடலானேன். அப்பொழுது மிகவும் பழையதாகிய பந்தநூல் மூலமும் நச்சாதார்க்குமினியரின் தெளி

24. காக கொடுக்காதவனுக்கும் அடியாளாக வாழும் நெறியும் தமிழ்ச்சி களிடையே இருந்தது. இத்தனைக் காதலொழுக்கமெனக் கறுவாக் காட்டுப் பெண்கள் கூறினார்கள். இத்தகைய பெண்கள் தம் கணவன்மாரைக் காக கொடுத்துக் கொள்வனவு செய்த காரணத்தினால் அவர்களுக்கு அடியவர்களுக்காக வாழ வேண்டிய நியதி இருக்கவில்லை. பொருள் முதல் வாதத்தை நம்பி, பொதுவுடைமையாக, காக கொடுத்தவர்களுக்கெல்லாம் அடியாளாக வாழ்ந்து பெற்ற பரந்த அனுபவத்தினால், இப்பெண்பார் புலவர் சிறந்த உரையாசிரியராகவுந் திகழ்ந்தார். பந்தத்தின் சிறப்பை அறியத் தொழில் வகையிலும் அவருக்கு ஞானம் இருந்ததென்க.

25. 'என் இலக்கிய நண்பர்கள்' என்ற கட்டுரைத் தொகையிலே, 'காரியப் பைத் தியம் சீவகன்' என்ற கட்டுரையும் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தச் சீவகன் ஒரு சிரையர். அவர் தொழில் நிமித்தம் சவரச்சாலை ஒன்று நடத்தினார். தன் சவரச்சாலையைச் 'சீவகலாசாலை' என அழைப்பதில் அவருக்கு வெகு பிரீதி இருந்தபடியால், எழுத்து வல்லார் அவரைப் 'பேராசிரையர்' எனக் கேலியாக அழைத்து வந்தனர். அவரிடம் இலவசச் சவர சுகம் அனுபவித்து வந்த சில எழுத்தாளரிடம் 'நைலாகத் திருடியவற்றைத் தொகுத்து, பரிசுக் கவிகரித்தார்' என்ற குறிப்பு 'வீ' சிறுகதைத் தொகுதியிலே காணப்படுகின்றது. அவர் இரவல் எழுத்து வன்மையில் வாழ்ந்தவராதலின், பந்த நூலுக்கு உரை எழுதத் தக்க தமிழறிவு அன்னாருக்கு இருந்திருக்குமெனக் கொள்வதற்கில்லை. 'இரும்பு நகரில் துரும்புத் தமிழ் படித்த கலாநிதி' எனப் புகழ்பெற்ற அம்பலத்தான் இச்சீவகனின் சவரச்சாலையில் அடிக்கடி காணப்பட்டதினால், 'பேராசிரையர்' என அழைக்கப்பட்டாரென்றும், அவரே இப் பந்த நூலுக்கு உரையெழுதியிருக்கலாமென்றும் கோடல் பொருத்தமானது.

அடிக்குறிப்பிற்கு அடிக்குறிப்பு

I. தரகர் பேசி, பெருந் தொகைப் பொருளைப் சீதனமாகக் கொடுத்து ஓர் ஆணை மாப்பிள்ளையாக்குதல். இத்தகைய சடங்கு முறையை முதன் முதலிற் பயின்றவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து மக்களே

II. சீவகன்-ஜீவா என்றும் அழைக்கப்பட்டாராம். 'ஜீவா' என்ற புனை பெயரில் தென்னகத்தில் ஒரு பிரபல எழுத்தாளர் வாழ்ந்ததால், இவர் புனைபெயர் திருடிய புல்லரானார்! இவர் பரிசு கெட்ட பரிசு பெற்ற நூலின் பெயர் வெந்தீரும் வெண்ணீரும்.

பொருள் விளக்கவுரையுங் கொண்ட பிரதியொன்று என் நண்பர் மருதூர்த்திருநகரி வித்துவக் கொண்டல் அப்துல் காதினுப் புலவர் மூலமாகக் கிடைத்தது. அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள் குறைந்தும், உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும், முன்னுள்ளவை பின்னும், பின்னுள்ளவை முன்னுமாக மாறி எழுதப்பட்டும், அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியிருந்தது. பல இடங்களிலே தேடிப் பார்த்தும் வேறு பிரதிகள் அகப்படவில்லை. கைவசமுள்ள பிரதியுங் காலத்தான் அழிந்துவிட இவ்வரிய நூல் கிடைக்கும் பேற்றினைத் தமிழ் மக்கள் இழந்துவிடக்கூடும் என்ற கரிசனையினால், உள்ள பிரதியைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்குமாறு நண்பர்கள் என்னைத் தூண்டி வரலாயினர். யான் அப்பெரு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த காலம் வந்தாறுமூலை²⁶ யில் நடைபெற்ற காப்பியப் பெருவிழாவிற்கு²⁷ கோப்புரை வழங்க யானும் அழைக்கப்பட்டேன். அங்கு, ஆங்கிலத்திலெழுந்த காப்பியங்கள் பற்றி கன்ரபெரி²⁸ ஆங்கிலரும், சமூத்தின் தென் மாகாண வட்டார மொழியாகத் திகழும் சிங்கள மொழியிலெழுந்த 'குணுகதாவ'²⁹ பற்றி மல்வத்தை³⁰ புஞ்சி நாயக்கத் தேரலரும்³¹ உரையாற்றியதைத் தொடர்ந்து,

26. 'அப்படை வந்து ஆறியிருந்து மகிழ்ச்சி கொண்டாடிய இடம் வந்தாறு மூலை' என வழங்கியதாக வி.சீ. கந்தையா கூறினார். அவர் எழுவிய நூல் வழக்கன் மலிந்தது என்பதைக் கொண்டோடி சுப்பர், மக்கள் கவிமணி இராமலிங்கம்பிள்ளை ஆகிய அறிஞர் பலர் நிலைநாட்டினர். எனவே, இடப்பெயராராய்வில் அவருடைய கருத்துக்கள் இம்மியும் உதவமாட்டாது. வந்தூராமுல்லே யென்ற பெயர்தான் காலகதியில் வந்தாறுமூலை யென மருவிற்று. சிங்கள மொழியில் 'வந்தூர' என்றால் குரங்கு. குரங்குகள் வாழ்ந்த மூலை என்று அர்த்தம். வந்தாறுமூலை என்பது தற்காலத்தில் விபுலானந்த பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டுள்ள இடமாக இருக்கலாம்.

27. இப்பெருவிழாவில் ஆற்றப்பட்ட தமிழ்க்காப்பியங்கள் பத்தினைப்பற்றிய சொற்பொழிவுகளை எஸ். பொன்னுத்துரை தொகுத்து 'காப்பியச் சொற்பொழிவுகள்' என்னும் நூலாக வெளியிட்டார். இந்நூல் மலேசியப் பல்கலைக் கழகத்திற் பாட நூலாக இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

28. 'கந்தபுரி (முருகன் (கந்தன் அன்றேல் ஸ்கந்தன்) வாழ்ந்த இடம்) காலத்தான் canterbury என மருவிற்று. பிறிதொரு எடுத்துக்காட்டு: செகப்பிரியர் (இப்பெயர் பண்டிதர் மயில்வாகனனார் இயற்றிய 'மதங்கதளாமணி' என்னும் நூலிலேதான் முதன் முதலாகக் கையாளப்பட்டது Shakespeare என மருவியமை.

29. 'குணு கத்தாவ' என்பது சிங்களக் காவிய வகைஞன் ஒன்று.

30. 'மல்வத்தை' என்பதுதான் 'மல்வத்தை' யாயிற்று என்பது அறியாதார் கூறு. மலயுத்தம் செய்பவர்கள் வாழும் ஊர் என்பது மல்வத்தை என்பதின் பொருள். இஃது அம்பாறை மாநகருக்கு அணித்தாக உள்ளது

31. தேரலர்-மதியர்.

‘தொன்மை நன்மொழி ந்யெனக் கூறுவார்
தொகுத்த பன்மொழி ஈன்றனை என்குவார்
புன்மை கொண்டனர் புத்திரர் போற்றிலாப்
புலைமை யாற்றியார் கொண்டு வருந்தினாய்
வன்மை கொண்டுனை மோதம் டிந்ததுவே
வளமை கொண்டுயர் ஆரியம் சிங்களம்
நன்மை கொண்டது காறுநற் கன்னியாய்
நாளுக்கு சீர்வனர் செந்தமிழ் அன்னையே’³²

எனத் தமிழ் வாழ்த்துக் கூறி, தமிழ் மொழியிலெழுந்த காப்பியங்களின் இலக்கணம் பற்றிப் பேசும் பொழுது, யான் பந்த நூலைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதையும், என்னை எதிர் நோக்கியுள்ள இடர்ப்பாடுகளையும் வெளியிட்டேன். ஆண்டவன் திருவுளங் கனிந்தது போலும். கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவர் என்பது நிகழ்ந்தது. அங்கு வருகை தந்த அறிஞர் பலர் தமக்குத் தெரிந்த இடங்களிற் கிடைக்கக்கூடிய பிரதிகளை எடுத்தனுப்புவதாக வாக்குத் தந்தனர். சில நூறு போயா³³ தினங்களுட் பல பிரதிகள் பிரபஞ்சக் கோளூர்த்திச் சேவைமூலம் வந்தடைந்தன.

இப்பதிப்புக்கு உதவியாக இருந்த மற்றும் ஏட்டுப் பிரதிகள்

1. ஸ்பூட்னிக்கர் ஆதீன வித்துவான் அறிவினோவ் வல்லான்விச்!
...பிரதி 1

32. தமிழ் அன்னை வாழ்த்து-தனிப்பாடல் திரட்டு. இதனை இயற்றியவர் ‘விஜயா விலாச’ நாடக ஆசிரியர் கு. அழகுப்பிள்ளை.

33. பூரணை, அமாவாசை, கிருஷ்ண பக்ஷத்து அஷ்டமி, சுக்லி பக்ஷத்து அஷ்டமி ஆகிய நான்கு தினங்களும் கனத்த நாட்களாம். இந் நாட்களிலே சிலருக்கு சித்த சுவாதீனக் குணங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுமாம். அப்படி சித்த சுவாதீனக் குணங் காட்டிய பெண்ணொருத்தி, கந்தோருக்குப் போகத் தயாராக நின்ற கணவனைப் பார்த்து, “போ, ஐயா! போய்த் துடைப்பத்தை எடுத்துக் கூட்டும்” என்று பணித்தாளாம். கணவனும் பீதியடைந்து, கந்தோருக்குப் போகாது, அன்று முழுவதும் வீட்டிலேயேயடைபட்டுக் கிடந்து மனையாள் காலால் இட்ட வேலையைத் தலையாலே செய்து முடித்தாளாம். இந்த வியாதி பல குடும்பங்களிற் பரவும் கணவன்மார் அர சாங்கத்துடன் கிளர்ச்சி செய்து, இத் தினங்களை அரசாங்க பகிரங்க விடுமுறையாக்குவதில் வெற்றியீட்டினர். ‘போ ஐயா’ என்ற கூச்சலினால், இத் தினங்கள் விடுமுறையாக்கப்பட்ட வரலாறு ஆரம்பமாவதால் இவை போயா விடுமுறைகள் என வழங்கலாயின. இத்தினங்களை உலகத் திலேயே சிங்களத்திலு மக்கள் மட்டுமே கொண்டாடினர் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. (ஆதாரம்: சிங்களத் தீவின் சிதைந்த நாகரிகங்கள்; ஆசிரியர்: இ.சங்கர்.)

† அறிவு வல்லான் என்ற பெயருடைய தமிழன் ருஷிய மங்கை ஒருத்தியை மணந்து, இப்பெயர் புனைந்து, சைபீரியாப் பகுதியிலே தமிழ்த் தொண்டு புரிந்து வருகின்றார். மீன்காரிகளின்மொழி உட்பட இவருக்கு பதினெட்டு மொழி களிலே புலமை இருக்கின்றது.

2. வட துருவ அணுப்பாலையூர் நூல் நிலையம் பிரதி 1
3. முனீஸ்வரம் + ஸ்ரீலக்ஷ்மி சாமி நாவலர் பிரதி 1
4. கருங்கொடியூர் நொண்டிப் புலவர் ஸ்ரீ சாந்திப் பிள்ளை. பிரதி 1
5. மாங்காட்டுச் சொல்விளம்பிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலை.. பிரதி 1
6. கிண்ணியா திராவிடக் கவிமழை அண்ணல் நற்குணன்.. பிரதி 1
7. சம்மன்கோவூர் கூழைமேகக் கோனார்.. பிரதி 1
8. குரும்பசிட்டி பொன்னையாக் கமக்காரர் நூற்பண்ணை.. பிரதி 1

இவற்றுள் தெளிபொருள் விளக்கவுரையுடன் பூர்த்தியாக இருந்த பிரதிகள் 1, 5, 8 என்ற எண்ணுள்ளவையே.

என்னுடைய தமிழ் நூற் பரிசோதனை விடயங்களிலும் பதிப்பு விடயங்களிலும் வேண்டிய பொருளுதவி செய்து ஆதரிப்பதாக வாக்குத் தந்துள்ள பொய்கையூர்க் குருநாதர் அவர்களுக்கும், கொழும்புப் பட்டணம் விச்சிரம குலக்குடிமை பிரகாசசிவம் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறச் கடப்பாடுடையேன்.

‘குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.’

இதுபோலவே யான் செய்யக் கருதிய நூற் பதிப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல முழு முதற் கடவுளைச் சிந்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்
வீ. வியாகேசதேசிகர்

தியாகராச மானிகை*

வெள்ளங்காடு

4-6-32

+ பாடல் பெற்ற சமூத்தின் திருத்தலங்கள் மூன்றினுள் ஒன்று. இது சிலாபத்திற்கு அண்மையில் இருக்கின்றது.

* கருங்கொடியூரில் (இவ்வூர் சிலரால் அக்கரைப் பற்று எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது) வாழ்ந்த ஸ்ரீ சாந்திப்பிள்ளை அவர்களுடைய கடிதத் தலைப்பு களில் ‘ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர்’ என்ற விருது பொறிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவர் எந்த நூலுக்கு அத்தகைய பரிசு பெற்றார் என்பது துலக்கமாகத் தெரியவில்லை.

† இப் புத்தகசாலையிலே ‘தீ’ என்னும் நாவலுடைய பழைய கையெழுத்துப் பிரதி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. பாலுணர்ச்சி உண்மைகளை மையமாகக் கொண்டு, சமூத்தில் எழுந்த முதலாவது நாவலான அதனை எழுதியவர் அய்யலூரில் வாழ்ந்து, சொல்விளம்பியின் வியாபாரத்தைப் பெருக்குவதில் அந் தொண்டாற்றியதினால், அவரை அவ்வூர் மக்கள் அவதார புருஷனென இன்றுவரை கொண்டாடி வருகிறார்கள்.

உ
பந்தநாதர் துணை
உரைச் சிறப்புப் பாயிரம்*
வித்துவான் பந்தசீர் பரவுவார்^A அருளியது

திருநில மடந்தையின் எழிலுறு முகமாய்
இலங்கிடு மீழ வளந்திகழ் நாட்டில்
செந்தமிழ் வளர்த்துச் சேண்புகழோங்கும்
நந்தம் புலவர்^{*} வரிசையிற் சிறந்தோர்
இமிழ்திரைப் பெருங்கட லுடுத்தபா ரனைத்தும்
கமழ்தரு பிரபலத்^{AE} திகழ்பே ராளர்

A. 'தொண்டர் சீர் பரவுவார்' என்பது சேக்கிழார் பெருமானுக்கு இயற் பெயர் என்று. பந்தத்தின் புகழை, அன்றேல் பந்த நூலின் புகழைப் பரப்பியதின் காரணமாக இப்புலவருக்குப் 'பந்தசீர் பரவுவார்' என்ற பெயர் நிலைபெற லாயிற்று. அக்காலத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் (கொழும்புக் கிளையோ, பேராதனைக் கிளையோ என நிறுவுவதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் கிடைத்தில) certificate-in-Tamil என்ற தராதரப் பத்திரம் அளித்து வந்தது. இச் சான்றிதழ் பெற்ற சபாரத்தினம் போன்றோர் தம்மை வித்துவான்களென அழைத் ததைப்போல, பந்த சீர் பரவுவாரும் ஒரு 'டுப்ளிகேட்' வித்துவானெனக் கோடல் தகாது.

AE. பிரபலத்தைப் பல வழிகளில் சம்பாதிக்கலாம். பத்திரிக்கைப் படப்பிடிப் பாளர் பிரமுகர்களைப் படம்பிடிக்கும் பொழுது, தமது முகமும் மேற்படி புகைப்படங்களிலே விழுமாறு முகத்தை நீட்டி போஸ் கொடுப்பதும் பிரபல மடையும் வழிகளுள் ஒன்றாகும்! இதனை நுண்கலையாகப் பயின்ற குட்டி அரசியல்வாதிகள் பலர் அக்காலத்தில் வாழ்ந்தனர்.

* அநுபந்தம் இரண்டு பார்க்கவும்

அந்தமி லினிமைப் பந்ததூ தர்என
நந்தலில் நாமமும் நாட்டுறு நாவலர்
அறந்தவம் புகழ் அணிநில மருங்கெலாம்
பெறுந்தவ மென்ன யாத்தனர் பந்தநூல்
அந்நூ லெந்தம் நன்னூ லனைத்தினும்
செந்தூ லென்னச் சிரமிசைக் கொண்டு
புலவர் போற்றிப் புந்தியு ளிருத்தி
நலம்பெற் றுய்தலை நர்னில மறியும்-அன்றியும்,
முத்தமிழ் வளர்த்தலோ டமையாது நாலாம்
நற்றமிழ் சினிமா நயந்துவ ளர்ப்பவர்^{AF}
நற்றமிழ் நாடிருந்(து) இந்நா டாங்கண்
நலமுற வந்து நற்பொருள் கொள்ளும்
வெண்திரை ஏத்திய நடிகையர்^{AZ} நம்பியர்^{AH}
நாடகக் கணிகையர் யாவரே யாயினும்
தேடிச் சென்று தேன்மொழி கொண்டு
அடிமலர் தூவி ஆசரித்(து) அவர்இடும்
பணிபல ஆயினும் பக்தியோ டியற்றும்

AF. ஒரு காலத்தில் சினிமாத் தமிழ் நன்றாக வளர்ச்சியுற்று, நாலாந் தமிழாகப் போற்றப்படுவதாயிற்று. சங்க காலத்தில் நிலம் ஐந்தினையாக வகுக்கப் பட்டிருந்தது. பின்னர், பாலைத்திணை வழக்கொழிய 'நானிலம்' என்னுஞ் சொற்றொடர் நிலைபெறுவதாயிற்று. ஆனால், நாற்றமிழ் என்னும் வழக்கு பஞ்ச தமிழுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வழக்கிலிருந்தது. 20-ம் பக்க 9-ம் இலக்க அடிக்குறிப்புடன் ஒப்பு நோக்குக. அக்காலத்தில் தமிழகத்து முதல் அமைச்சர் கா. ந. (ஸி.என்.) அண்ணா(த்)துரை, மராமரத்து அமைச்சர் மு. கருணாநிதி ஆகியோர் சினிமாத் தமிழ் வளர்வதற்கு அரும் பாடுபட்டுழைத் தார்கள். ஆதாரம்: வேலைக்காரி, சொர்க்கவாசல், மந்திரி குமாரி, திரும் பிப்பார்ⁱⁱ முதலியன.

AZ. நடிகையர்-விறலியர்; சேவல் துரத்த ஓடும் கிழட்டுப் பேடுகளைப் போல ஓடத் தெரிந்த பெண்கள். எடையில் 200 றாத்தல்களுக்கு மேற் பட்ட உடற் கட்டுள்ள பெண்களே நடிகையரெனச் சிறப்பித்து அழைக்கப்பட்டனர்.

AH. நம்பியார் என்பதன் குறுக்கம் என்பது பொருந்தாது. ஐம்பது வயதுகளைத் தாண்டிய பிறகும், 'பதினாறு வயது இளவயது மங்கையருடனும் கட்டிப் புரண்டு, தொடர்ந்த தழுவி நடக்கவல்ல பெற்றியரை நம்பியர்' என அழைத் தனர். எம்.ஆர். ராதா, எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் ஆகிய நம்பியர் அக் காலத்திற் பிரபலமடைந்திருந்தனர். நம்பியருக்கு இன்னொரு சிறப்புக் குணமும் இருந்தது. அவர்கள் சக கலைஞர்களிது பகைமை பாராட்டி, துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு

- i. மந்திரி குமாரி சினிமாத் கதை குண்டலகேசி காப்பியத்தின் தழுவல்.
- ii. திரும்பிப்பார் அருணகிரிநாதருடைய வாழ்க்கையின் சிதைந்த வரலாறு.

பாங்கினை நிழற்படம் ஆக்கிநாள் இதழெல்லாம்^{AO}
பிரசுரித் தொளிரும் பெரும்புகழ் கொள்பவர்
'மலைகள் ஒக்கும் முலைகளும்'^M கொடியிடை
இலையென ஒளிக்கும் இனிமையிற் றேன்அடை
இழைசேர் அல்குல்^{MA} எனநலம் பலபல
ஆக்கி அருளிய அடிகளே ஆயினும்
பந்தப் பெருஞ்சுவைப் பாரநூல் இதனுள்
பாவையர் புகழைப் பராவுதல் இன்றி
நாட்டிய புதுமை நலம்உணர்ந் தோரெலாம்
காட்டிய மேற்கொள் எனக்களிப் படைந்தனர்
தொன்னூ லிதற்கிணை இந்நில வுலகில்
எந்நா லுண்டோ இயல்பறி வீரே

AO17-25 வரிகள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்த நடிகர் நடிகைகளுக்கு நம் நாட்டினர் கூறா தூக்கிய அவல நிலைகளை நேர்த்தியாகச் சித்திரி கின்றன. அக்காலத்தில் கணேசன் (சிவாஜி)iii இராமச்சந்திரன் (எம்.ஜி) ஆகிய நடிகர்களுக்கு நம் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் முறையே 'கலைக்குரலில்', 'நிருத்தியச் சக்கரவர்த்தி' ஆகிய பட்டங்களை வழங்கி இன்புற்றனவாம். இந்தக் கூத்தாடிகளுடைய நிழற்படங்களை (Photos)பிரசுரிக்காத நாள்க னெல்லாம் பிறவா நாள்களென ஈழநாட்டுத் தினசரிகள் நினைத்த வவாம்ivஇந்த அவலப் போக்கினைச் சமகால இலக்கியச் சுவைஞர்கள் எதிர்த்து ஈற்றில் வெற்றியுமீட்டினர் என்ற வரலாற்றினை 'இளம்பிறை' மாசிகையின் நிர்வாக ஆசிரியர் எம்.ஏ. ரஹ்மான் எழுதியுள்ள 'ஈழமும் பத்திரிகைகளும்' என்னும் இருபாக நூல்களால் அறியக் கிடக்கின்றது.

M.'மலைகள் ஒக்கும் முலைகளும்' எனச் சுப்பிரதீபக் கவிராயர் இயற்றிய விறலி விடு தூது (வரி:319) என்னும் நூலில் வரும் அடியை இதனுடன் ஒப்பு நோக்குக. இவற்றிலிருந்து சுப்பிரதீபக் கவிராயரும், பந்தசீர் பரவுவாரும் சம காலப் புலவர்கள் என்பதையோ, அன்றேல் எப்புலவர் யார் இயற்றிய வரியைத் திருடினார் என்பதையோ நிறுவுவதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் கிடைத்தல். ஒரு முலை இழந்தாள். 'எனச் சிலப்பதிகாரப் பதிகத்தில் வரும் அடிகளாலும், வீச வீச வெதும் பின்ன மென்முலை' எனக் கம்ப ராமாயண பால காண்டத்தில் வரும் அடிகளாலும் முலை என்னுஞ் சொல் பன்னெடுங் காலமாகத் தமிழிற் பயின்று வந்துள்ளது எனத் தெரிகின்றது. நிலத்தை ஐத்திணையாக வகுத்து, இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கையைத் தமிழர் மேற்கொண்டிருந்த தொன்மையிடு காலத்தில் 'முல்லை' நில மக்கள் பால் வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இதன் காரணமாக, பால் பிறக்கும் இடங்களை 'முல்லை' என வழங்கினர். காலத்தான் நடுவில் வரும் லகர மெய் ஒழிய, கொங்கையையும் குறிக்கும் ஈரெழுத்துச் சொல் வழங்கலா யிற்று.

MA.'அல்கு' என்ற சொல்லுக்குத் தங்கு அன்றேல் அடங்கு என்று பொருளுண்டு. எனவே, இந்நிரியம் அடங்கித் தங்கும் யோனி அல்குலென அழைக்கப்

iii. கணேசன் (ஜெமினி) என்பது பிறிதொரு நடிகரின் பெயர்.

iv அக்கால நாளிதழ் ஆசிரியர்கள் நாவிதர்களைப் போல கத்திரிக் கோவைமே தமது பிரதான கருவியாக உபயோகித்தனர்.

ஆங்கதன் அருமையும் பெருமையும் கண்டே
ஈங்குறை மாந்தரே யன்றியும் குடபுலத்து)
ஒங்குயர் மொழிநலில் உலகின ரனைவரும்
தம்நூ லென்னத் தம்மொழி பெயர்த்தே^{MB}
கன்னலஞ் சுவையே கனிவுறப் பருகுவர்
அன்னநன் னூலின் சொன்னநற் பொருளின்
துறையெலாந் தோய்ந்து சுவைநறா உண்டு
நன்னயம் விளங்க நவநவ மாகக்
கன்னலுங் கண்டும் கனியுந் தேறலும்
சொன்னய யாழின்^{MI} சுகிர்தநல் லிசையும்
தன்முன் ஏங்கத் தமிழ்நயம் தேங்க
அரும்பொருட் காண்டிகை விருத்தியுந் தெளிபொருள்
விளக்கமும் நவமாம் உத்தியும்^{MN} அணியும்
துலக்கமுற் றொளிரத் தொன்னூல் வழியே
கற்றோர் மற்றோர் யாவரும் போற்றிக்
கண்டனம்^{ME} இதுவே கற்கண் டென்ன

பட்டது. இச்சொல் கம்பராமாயண காலத்திற் பெரு வழக்காகப் பயிலப் பட்டது. எடுத்துக்காட்டு:

'கொன்சே ரல்குன் மேகலை தாங்கி...'

-பாலகாண்டம்: மிதிலைக்காட்சிப் படலம்.

'தெரிவைய ரல்குறா ரொலி ரெனப்...'

- அயோத்தியா கண்டம்: ஆறுசெல்படலம்.

MB.இவ்வடிகளாற் பந்த நூலும் திருக்குறளைப் போலப் பல மேனாட்டு மொழி களிலும் பெயர்க்கப்பட்டுச் சிறப்புற்றிருந்தது என்பது புலனாகின்றது.

MI.பண்டைய தமிழிசைக் கருவிகளுள் யாழும் ஒன்று. இதனைப் பற்றிய பல குறிப்புக்கள் சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்றுக் காதையிற் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், இடைக்காலத்தில் இவ்விசைக் கருவி வழக்கொழிய, யாழ் பற்றிய அறிவும் அருகத் தொடங்கிற்று. இதனை மீட்டுத்தந்த பெருமை விபுலாந்த அடிகளாரை^vசாரும். அவர் பல்லாண்டுகள் அரிதின் முயன்று யாழ் நூல்என்னும் அரிய கலைச் செல்வத்தைத் தமிழ் மக்களுக்கு அளித்தனர்.

MN.ஓர் இலக்கியப் படைப்பின் உத்தி என்னும் அணி இலக்கணம் மேனாட்டார் தொடர்பாற் செம்மையுற்றது.

ME.'கற்கண்டை நிகர்த்த சுவையான நூலைக் கண்டோம்' என்றும் பொருள் வரும். கண்டனம் என்ற இலக்கிய உட்பிரிவுக்கு இலக்கணமாக அமைந்தது என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அவ்வாறாயின், கண்டனம் என்பது கண் டணையைக் குறித்தது. அது நிராகரித்தல் எனப் பொருள்படும். சைவத் தமிழ்^{vii} வளர்த்த நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் கண்டனத் தமிழையும்^{viii}சீராக வளர்த்தார். இவர் தம் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிக் கொண்டோடி சுப்பர், மக்கள் கவிமணி மு.இராமலிங்கம், நாடோடிக் கந்தர் ஆகியோரும் கண்டனக் கலையை வளர்த்தனர் என்பதை⁽ⁱ⁾மட்டக் கனப்புத் தமிழகத்திற்கு அவமானம் ⁽ⁱⁱ⁾புலவர்மணி கூற்று பொய்யோ மெய்யோ ⁽ⁱⁱⁱ⁾அழும் அறியாதார் அடையும் அவலம் ^(iv)மட்டக் கனப்பார் மானம் போக்கிய நூல்ஆகியவற்றால் அறியலாம்.

அண்டருத் தாம்அயில் ஆரமிர் தென்னக்
கொண்டுதா மருந்தும் கொள்கைய ராகச்
சொற்றன னுரையே அன்னவன் யாரெனில்
எனக்குறு நண்பன் வித்தையிற் றோழன்MF

MIபந்த சீர்பரவுவாரும் நச்சாதார்க்குமினியரும், இளங்கோவடிகளையும் சீத்தலைச்
சாத்தனாரையும் போல ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்கள் என்
பது இதனால் உயர்த்துணரப் பெறும்.

v. விபுலாந்த அடிகளார் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த காரைதீவினை
(தற்காலத்தில் காரைநகர்)ப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் என்று
பிற்கால ஆராய்வாளர் பிழைபடக் கூறினர். கிழக்கிலங்கையில்,
கல்முனைக்கும் நிந்தலுருக்கும் நடுவண் அமைந்துள்ள காரை தீவுதான்
அடிகளார் பிறந்த ஊரென்க. அடிகள் பிறந்த ஊரினை காரேறு
முதூர் என வித்துவ அழகுடன் சிலர் எழுத, அவ்வூர் கொட்டியாரப்
பகுதியுள்ள முதுாரினைக் குறிக்குமோ என மயங்க, சுற்றில் கார்(Cor)
ஏறும் பொன்னாலை வீதி இணைக்கும் காரை தீவுதான் அடிகளார்
பிறந்த ஊரெனக் கருதத் தலைப்பட்டனர். யாழ்ப்பாண
ஆராய்வாளரின் வட்டார மனப்பான்மையினாலும், மட்டக்களப்பு வர
லாற்று நூலாரின் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டும் குறுகிய மனப்
பான்மையினாலும் இத்தவறு நேர்ந்தது.

vi யாழ் நாவின் இருபது படிகள் மட்டுமே ஈழத்திற்குக் கொண்டு
வரப்பட்டதென்பதையும், இந்நூலினைத் துறை போகக் கற்றவர் எவரு
மிலர் என்பதையும் நிறுவுவதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் கிட்டி
யுள்ளன.

viiசைவத் தமிழ்-எடுத்துக்காட்டு:
“பாத்திரத்திலே சலம் மொண்டு ஓரிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு
மலசலம் கழித்து, செளசஞ் செய்துவிட்டு, பாத்திரத்தைச் சுத்தி
செய்து, சலம் கொண்டு வாய் கொப்பளித்து கால் சுழுவ
வேண்டும்.”- சைவ வினா விடை.
‘சைவத் தமிழ்’ என்று வகுத்துப்பேசுதல் ஆபத்தானது என்பதை
‘முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்’ என்ற நூலில் எம்.ஏ. ரஹ்மான் அவர்
கள் பலஆதரங்களுடன் நிறுவுகின்றனர்.

viii கண்டனத் தமிழ்-எடுத்துக்காட்டு:
“யாழ்ப்பாணம் ஒரு சிறு நூலையேனும் ஒரு சிற்றுரையேனுஞ்
செய்குநரில்லாத தேசம்”¹ என்றீர் தமிழிலே ஹேமாத்திரிகற்பம்

அடிக்குறிப்பின் அடிக்குறிப்புக்கு ஒரு விளக்கம்:

¹ நரசிங்கபுர வீராசாமி முதலியார், யாழ்ப்பாணத்து சி. வை.
தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களுக்கு மாறாக எழுதிய கண்டனத்துக்கு
ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் எழுதிய கண்டனத்தின் ஒரு பகுதி.

செந்தமிழ்^{MZ} நாவின் சீர்வளர் செல்வன்
கேட்டார்ப் பிணிக்குத் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழியும் வியனுரை யாளன்
நச்சா தார்க்கும் இனிய னென்ன
நானிலம் போற்று நாவல ரேறே.

முற்றும். நலம்.

இரகுவம்சம், இராமேசர் கிள்ளைவிடுதாது. செகராசசேகரம்,
பரராசசேகரம், அமுதாகரம், தக்ஷிணகைலாச புராணம், சிவராத்திரி
புராணம், ஏகாதசி புராணம், பரகதிம், புலியூர்யமகவந்தாதி
கல்வளையமகவந்தாதி, திருநாகைக் குறவஞ்சி, திருநல்லைக்
கிள்ளைவிடுதாது. திருநல்லைவெண்பா, திருநல்லையந்தாதி, வேதாந்த
சொயஞ்சோதி, நியாயலக்கணம், வீசகணிதம், விரிவகராதி முதலியன
யாழ்ப்பாணத்தாரார் செய்யப்பட்டன வென்பதை அறிந்தடங்கக்
கடவீர்”

MZ.செம்மை + தமிழ் = செந்தமிழ்

‘செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே-இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே’

என்று சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் பாடினார்.
இடைக்காலத்தில், தந்தைத் தமிழ், சந்தைத்தமிழ், பந்தத் தமிழ், பங்கத் தமிழ்,
சங்கைத் தமிழ் எனப் பஞ்ச தமிழாக வழங்கலாயிற்று.

(20 ஆம் பக்க அடிக்குறிப்புடன் ஒப்பு நோக்கு)
இவை முறையே ஒலைத் தமிழ், சாலைத் தமிழ், வேலைத் தமிழ், துலைத் தமிழ்,
சேலைத் தமிழ் எனவும் வழங்கப் பெற்றன. செம்மை என்பதற்கும் சங்கை
என்பதற்கும் ‘கனம்’ என்ற ஒரே அர்த்தமுண்டு. செந்தமிழ் என்பதும்,
சங்கைத் தமிழ் என்பதும், சேலைத் தமிழ் என்பதும் ஒரே தமிழையே குறித்
தது. நச்சாதார்க்கு மினியருக்குப் பந்தத் தமிழில் மட்டுமேயன்றி, சங்கைத்
தமிழிலுமிருந்த பெரும் புலமை விந்தவாறு.

உ
பந்தநாதர் துணை

பாயிரம்

கடவுள் வாழ்த்து

பந்தநாதர் அடியினைப் பரவுதும்
பதவிகள் உயர்வுகள் மாறுதல் அனைத்தும்
நினைத்தது போலத் தினைத்துணைப் போதில்
பெற்று நாம் உய்யும் தனித்துவப் பேறு
அடைந்து மகிழ வழி பெருக
படைமிகப் பெற்றுப் பயன்பெற நாமே.

தூதர் வாழ்த்து !

பந்த தூதரைப் பாடுதும் புகழ்ந்தே
நந்தம் சொந்த நலம் பெற்ற பொருட்டே.

மாங்காட்டுச் சொல்விளம்பிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிற் கிடைத்த கை
யெழுத்துப் பிரதியில் தூதர் வாழ்த்தாகப் பின்வரும் வெண்பா சிதை
வடைந்த நிலையிற் காணப்பட்டது. அது வருமாறு:
பந்தம் பெருகப்....தான் வாழ்க
நந்தம்....நனியோங்க.....
....னுழைந்து வேற்றார் நலங்களைந்து
அற்புதமாய் வாழ்க இனிது.

அதனை இவ்வாறு பூர்த்தி செய்யலாம் என யாம் கருதினோம்.
பந்தம் பெருகப் பலவுலகுத் தான்வாழ்க
நந்தம் நலமே நனியோங்க— சந்ததின்
பிற்கதவி னானுழைந்து வேற்றார் நலங்களைந்து
அற்புதமாய் வாழ்க இனிது.

இதே வெண்பாவினைப் பின்வருமாறு நீலவண்ணான் என்ற கவிஞர் பூர்த்தி
செய்துள்ளார் என்பதை 'பாண்டியூர் மணமகள் கொள் கவிதைகள்' என்ற
நூலிற் கண்ணுற்றோம். அது வருமாறு அமைந்துள்ளது:

பந்தம் பெருகப் பாநயமுந் தான்வாழ்க
நந்தம் வழியே நனியோங்க—தந்து
சொற்புலமை யானுழைந்து வேற்றார் நலங்களைந்து
அற்புதமாய் வாழ்க இனிது.

இங்ஙனம் இவ்வெண்பாவினை நிறைவாக்குதல் வெண்பாவி னிலக்கணத்துக்கும்
உரையாசிரியர் கொண்ட கருத்துக்கும் ஒரு சிறிதும் ஒவ்வாமையோடு, இந்
நூலுக்கு இழுக்கினையும் விளைப்பதாகும். எவ்வாறெனின், 'பெருக'
என்னும் மாச்சீரின் முன் நிரை வருதல் இயற்சீர் வெண்டளை மரபாயிருப்ப

யாத தொன்றன்று என்பதும், எவருமறிந்த உண்மைகள். எனவே, 'பிற்கத வினானுழைந்து' என யாம் நிறைவாக்கியமையின் பொருள் நயத்தை உய்த்து உணர்க.

நூல் இனிமை

பந்தம் பெறலினினி தில்லை இழுக்காதா உம்
சொந்தம் இயையுங் கடை.

நேரசையாகிய 'பா' வைப் புகுத்துதல் தளைமாறும் பிழையென்னல் பள்ளி மாணாக்கரும் அறிந்ததே. இங்ஙனமே 'தந்து' என்னும் மாச்சீரின் முன் 'சொற்புலமை' என்ற கூவிளங்காய் என்ற சீரைத்தந்து வெண்பாவிலக்கண மறியாப் பெரும் பிழை இழைப்பாராயினார். இனி, 'பாநயமும்' 'நந்தம் வழியே' 'சொற் புலமையானுழைந்து' என நிறைவிக்குங்கால் பொருள் நயஞ் சிறவாமையுங் காண்க. எங்ஙன மெனின், 'பாநயத்தை' வாழ்த்துதல் ஈண்டு எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்குப் பொருத்தமாய்த் தோற்றவில்லை. யாம் இவ்வெண்பாவை நிறை வித்தவாறு 'பலவுலகும்' எனக் கொள்ளும் போது 'மா' வின் முன் நிரைவந்து தளை பிறழாதிருத்த லோடு பந்தம் பலவுலகிலும் பெருகி வாழ வாழ்த்தும் பெருஞ் சிறப்பும் போதருதல் காண்க. இந்நிலவுகில் மட்டுமேயன்றிச் சந்திரன், சுக்கிரன், செவ்வாய் முதலாம் பிறகோள் உலகங்களிலும் பந்தம் பெருகி நின்று நிலை பெற வாழ்த்தினார் என்னலே பொருட் சிறப்பாய் அமைதலுங் காண்க. மேலும், 'நந்தம் வழியே நனியோங்க' என்னுமிடத்தில் வெண்பா விலக் கணம் பிழையாகாதவாறு 'குருடன் கையில் வரால் மீன்' போல நிறை வாக்கினாரேனும், பொருள் சிறந்திலது. 'நந்தம் வழியே நலமோங்க' என் பதிலும் பார்க்க 'நந்தம் நலமே நனியோங்க' என்பது சிறந்த பொருளாதல் தெளிவு. ஆசிரியர் நூல்செய்ய வந்தமை 'சொந்த நலம்' உலகெலாம் பரந்து விளங்க வேண்டு மென்னும் நோக்குடனே யென்பதும், அதனை வெள்ளிடை விலங்கலாய் விளக்கலே உரையாசிரியர் நோக்கமென்பதும் தெளிபாதலின் யாம் நிறைவாக்கியதே பொருணயஞ் சிறந்தாயிற்று. 'தந்து சொற்புலமையால்' என்பது எங்ஙனம் இலக்கணப்பிழை பெற்றதென்பதை முன்னர்க் காட்டினோம். 'சொற்புலமையானுழைந்து' என அவர் கூறியதில் ஆசிரியர் நாவன்மையை வியந்தாரேனும், பந்தக் கலைஞர் 'வழி மர'ப் ரியாமை விளங்கிற்றென்க. முன்வழிச் சென்று கருமஞ் சாதிக்கு மிடத்தே சொற்புலமை பயன் தருமல்லது பந்தவழி மரபில் அது சாலா தென்க. பந்த வழி பிற்கதவே என்பதும், சொற்புலமை அதற்கின்றியமை

மாங்காட்டுச்
சொல்விளம்பிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலே
உள்ள
பந்த நூல்
மூலத்தின் பிரதி:

பந்த நூல்
பந்த நூல்

நூற்பயன்

இப் புனித பந்த நூலின் ஐந்து பிரதிகளை ஐந்து கெழுதகைப் பெரியார்
களுக்கு அனுப்பி வைத்தால், பந்தநாதரின் பேரருளும், பந்த தூதரின் மகா
சித்தியும் கிட்டுமென்பது ஆன்றோர் வாக்காம். சொந்த ஊருக்கு மாறுதல்
கிடும். பதவி உயர்வுகள் வாய்க்கும். தெய்வ நித்தனை அடாது, சொந்தக்
காரராகவும் பந்த உறவினராயுமிருந்துங்கூட, பந்த நூலின் பஞ்ச பிரதிகள்
அனுப்பாது ஏளனஞ் செய்தமையால், தந்தியில் மாறுதல் பெற்று வன
வாசம் போயினர் பதின்மர். பந்த தூதர் மாட்டுப் பகைமை பாராட்டி
னோரும், பந்த நூல் முறைப்படி அனுப்பிச் சொந்த ஊருக்கு மாறுதல் பெற்
றின்புற்றனர். பணம் கொடுத்துப் படிகள் பெற்று அனுப்புதல் உத்தமம்.
இலவசப் பிரதிகள் அனுப்புதல் உதாசீனம்; மகா அதர்மம்.

அன்பின் மச்சான்,
அடுத்த மாதம் ஓடுவதற் திகழியுடன்
கிட/ கிண்டிக்கு அ.க. க. பாடசாலைக்கு
தீவகன் மாராபப்புவெத்தூரில் உத்தரவு
பொட்டாதி விட்டது.
ஆண்டவன் உதவியால் அடுத்த பிழை அளவில்
உத்தரவுக்கு கட்டின இடைநேரம்.
அவருக்கு தான் ஊர்தல் பண்ணியதில்
30 பத்திரிய வேறு வழிகளால்
கிடைத்ததைக் கவனம் திகழவைத்திருக்கிறேன்.
கிள்தும் 30 பத்திரி கிடைத்தது.
ஆண்டவன் தான் அடுத்த உத்தரவுகளைக் கவனம்.
பொறுப்பாளர் சீரியும் பெற்றிருக்கிறேன் கவனம்.
வாயைத் திறந்ததால் என்னைய
பயன்கூடும் பங்கம் ஏற்பட்டது.
நான் தீவகன் எல்லாம் உத்தரவுக்கு
மகாசாட்சிக்கு மாராபப்புவெத்தூரில்,
கிளியும் கவனம் மாராபப்புவெத்தூரில்
தமயிதகை கவனம்.
கிளியும், அன்பின்,
(நம்பும்) பந்த நூல்
கி. க. கட்டின இடைநேரம்
கிளியும் கவனம்.

* அதுபந்தம் முன்று பார்க்கவும்.

පසුකාලීන තුනේ
පසු වැල්.

[illegible][illegible]

ਭੁਲੀਯੋਗੀ
(ਕਿਚੇਪਤੀ) ਪਤੀਦੁਆਰਾ

১. মূল্য - কার্পাসের মূল্য ১০০ টাকা
 ২. পরিমাণ - ১০০ কিস্তি

அடுத்த மாதம் முதலாந் திகதியுடன்

1. கிட்டிக்ண்டிருப்பு அ.மு.க. பாடசாலைக்கு
நங்கள் மாற்றப் படுவதற்குரிய உத்தரவு
போட்டாகி விட்டது.
2. ஆண்டவன் உதவியால் அடுத்த கிழமை அளவில்
உங்களுக்குக் கட்டளை கிடைக்கும்
அவருக்கு நான் வாக்குப் பண்ணியதில்
3. ஒரு பகுதியை வேறு வழிகளால்
கிடைத்ததைக் கொண்டு நிறைவேற்றியுள்ளேன்.
இன்னும் ஒரு பகுதி இருக்கிறது.
4. ஆண்டவன்தான் அதற்கும் உதவிசெய்ய வேண்டும்.
பொறுப்புணர்ச்சியும் பெருந்தன்மையும் இல்லாதோரிடம்
வாயைத் திறந்ததால் என்னுடைய
5. பெயருக்கே பங்கம் ஏற்பட்டது.
ஆனால் நீங்கள் எல்லாம் உணர்ந்தவர்.
மனச்சாட்சிக்கு மாறுபாடு செய்யாதவர்.
6. இனியும் செய்ய மாட்டீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.
பிறபின்.
7. அன்பின்,
(ஒப்பம்) பந்ததூதர்,
பி.கு.:- கட்டளை கிடைக்கும் வரை
இரகசியமாக இருக்கட்டும்.

நச்சாதார்க்குமினியருரை

பாயிரம் — 'ஆயிரமுகத்தான் அகன்றாயினும் பாயிரமில்லது பனு வலன்றே'¹ என்பதற்கிணங்க இவ்வரிய நூலுக்குப் பாயிரஞ் செய் தாம் தாரத்துவாசி நச்சாதார்க்குமினியராய யாம். 'தான்றற் புகழ்தல் தகுதியன்றே'² யென்பதை யுட்கொண்ட நூலாசிரியர் பந்ததூதர் பா யிரம் பகராதொழிந்தனராக இச் சிறப்புப் பாயிரம் யாமியற்றுவதா யிற்று³

பந்தநாதர் — பதவிகள் உயர்வுகள் மாறுதல் அனைத்தும் அருளும் முழு முதற்றேவர். நூலுக்கு ஏற்புடைக் கடவுள் இவரேயாதலின், இவ் வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுள் வாழ்த்தென்க⁴. இவரைச் சாமானியரான⁵ 'வாத்திமார்' அன்றேல் 'சட்டம் பிமார்'⁶ அனுக

1. நன்னூல்-பொதுப்பாயிரம்: 54

2. 'தோன்றாத தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும் தான்றற் புகழ்தற் றகுதி யன்றே'

3. தன்னாசிரியன் தன்னொடு தன்மாணாக்கன் தகுமுறை காரனென் றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே

-நன். பொது: 52.

-நன். பொது: 51.

4. தான் வழிபடு கடவுளையாவது எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கட வுளையாவது வாழ்த்துதல் மரபு. இங்கு பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுள் பந்தநாதர் ஆதலின் ஏற்புடைக் கடவுள் வாழ்த்து எனப்பட்டது.

5. கல்விக் கந்தோர்களிலே வாழும் 'கிளாக்கு' மாருக்கும் கூழைக் கும்பிடு போட்டு வாழ்பவர்களாதலினால் இவர்களைச் சாமானியரென்றார்.

6. 'வாத்திமார்', 'சட்டம்பிமார்' என்பவர்கள் பாலாமணி சகிதர் திரிந்த மக்கள் கூட்டத்தினர். இவர்கள் பந்த தூதரின் நண்பர்களான நாடாளுமன்ற அங்கத்

இயலாது. இதற்குப் பந்த தூதரைப் 'பிடிக்க'⁷ வேண்டுமென்றார் பிறரும். இவ்வாறு கடவுளை வணங்கித் தொடங்கலான் எடுத்த காரி யம் பாங்குடன் முடியுமென்பது கருதிப் புகுந்தவாறு. அங்ஙனம் இயம் புதல் நுதலிப் புகுதல் எனுமுத்தி என்க⁸.

பதவிகள் உயர்வுகள் மாறுதல் — உம்மைத் தொகை.

பந்ததூதர் — நூலாசிரியர் பெயரும் இஃதாம். பந்தநாதரின் பெயர் கூறிப் பிழைக்கும் வல்லாளர்.

பந்த தூதரின் பெருமையை வருமாறு கூறிப் புகழ்ந்தார் பிறரும்:

பந்த நாதர் சிந்தை மகிழ்வுற

உந்தம் வரிசைகள் உயர ஏறினும்

பணமும் புகழும் படைத்தவர் எழுதினும்

கையில் நெல்லிக் கனியெனக் காணினும்

பந்ததூதர் ஒரு சொல் தீமையேல்

எந்த நாதரும் சிந்தை மாறுவர்

கையில் எட்டினும் வாய்க்கெட் டாதுகாண்

அதனால் —

முதற் செயல் பந்ததூதரைப் புகழ்தல்

விதம் விதமான வெற்றிகள் கிட்டும்⁹

மேலும், பந்ததூதர்¹⁰ துரும்பைத் தூணாகவும், தூணைத் துரும்பாகவும் ஆக்கவல்ல அருங்கலைஞர்; புகையும் புக முடி

தவர்களுக்கு நித்திய நியமங்கள் செய்து வயிறு வளர்த்து வந்தார்கள். 'பிட் டிசம்'(Petition)எழுதும் இலக்கிய வகையை முதலிற் கையாண்டவர்களும் இவர்களே. ஐரோப்பியர் காலத்திலெழுந்த சாதிகளுள் ஒன்று. இஃது உண்ணாச் சாதி; பணத்தைப் பூதம் போல காக்குஞ் சாதி. (ஆதாரம்: சி. சுந்தரலிங்கம் எழுதிய ஆங்கிலேயர் காலத்துச் சாதி முறைமைகள்.)

7. 'பிடிக்க' என்பது 'காக்காய் பிடிக்க' என்ற சொற்றொடரின் குறுக்கம்.

8. நன். பொதுப்பாயிரம்: 14

9. கையுட்டாற்றுப் படை-சாமிதூதையர் பதிப்பு 104-114

10. இற்றைக்கு இரண்டாயிரத் திங்களுக்கு முன்னர், நாட்டை ஆள்வதற்கேற்ற நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் மக்களின் இரகசிய வாக்கெடுப்பினாலே தேர்ந் தெடுக்கப் பட்டார்கள். அவர்கள் 'எம்.பீ'க்களென அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் 'வாத்திமார்' 'சட்டம்பிமார்' என்ற சாதியாரின் பதவி உயர்வு, மாற்றம் ஆகியவற்றிற்குப் பாடுபடுவதையும், நாடாளுமன்றக் கூட்டத்திற் குள்ளிருந்த கதிரைகளைச் 'துடா'க்குவதையும் தமது பிரதான பணிகளென வரித்திருந்தார்கள். அவர்கள் தம்மைத் தாமே பந்த தூதர்களென நிய மித்துக்கொண்டார்கள். 'எம். பீ. க்களேயன்றி, தேர்தலிலே போட்டி யிட்டுத் தேற்றவர்களும் பந்த தூதராகச் செயற்பட்டனர். இஃது எவ்வாறு சாத்தியமாயிற் றெனின், போட்டியிட்டுத் தேற்றோருட் பிரபலமானோர் முதவை(Senate) மூலமாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராயினர். ஏனையோர் தம் கட்சியின் 'எம். பீ. க்களான சகாக்களின் துணையை நாடினார். அத்

யாத இடத்திற்கும் கடிதிற்போய்த் திரும்ப வல்லவரென்பர். நரிகளைப் பரிகளாக்கிய சிவபெருமான் கூட 'இரந்தும் உயிர் வாழ்தல்'¹¹ என்னும் வாழ்க்கையினைப் பந்த தூதரிடம் தோற்றமையினாலேயே மேற்கொண்டார் என்றார் பிறரும்¹².

நூல் இனிமை — வருந்தாது பொருள் குவித்தலின் 'பந்தம் பெறலின் இனிதில்லை' என்றும்; சொந்தக்காரரிடமும் அது பெற முயலுதல் இழுக்கினை விளைவிக்குமாதலின், 'அதூஉம் சொந்தம் இயையுங்கடை இழுக்கென்றும் உரைத்தாம். இதன் கண் உறையும் வரலாற்றினை வல்லார் வாய்க் கேட்டுணர்க. சபுகஸ்தனவாய் அகமதினியாரும், திருத்தம் பாலையூர் வெள்ளிவேண்மேனியாரும் யாத்து ஒலி பரப்பிய 'பந்த நூற் கீர்த்தனங்'களிலுங் கேட்க¹³.

நூற் பயன் — யாமுரைத்த நூற்பயனில் ஐயமுளதேல் ஆராய்ந்து தெளிக. அநுபவித்தார் வாய்க்கேட்டு முணர்க. முயற்சியை இன்மை புகுத்து மாதலின் திருவினையாக்கும் முயற்சியைக் காலந் தாழ்த்தாது மேற்கொள்க.

பாயிரம் முற்றும்.

தகையவர்களின் தன்னயமான போக்கினால், நிருவாக ஊழலும், கல்விச் சிர்க்கேடும் ஏற்படவே மக்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறைமை ஒழிக்கப்பட்டது. (ஆதாரம்: பண்டைக் கால ஆட்சி முறைமைகள்-செகராச சேகரன் எழுதியது)

11. 'இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றி யான்'

குறள்: 1062.

12. பக்கமேளனார் 'இயற்றிய வாய்ப்பாட்டியல்-குத். 72.

13. கம்பராமாயணம், சீராப்புராணம் என்பன பிற்காலப் புலவர்களாற் கீர்த்தனங்களாக யாக்கப்பட்டு முறையே இராமநாடகக் கீர்த்தனை, சீராப்புராணக் கீர்த்தனை என வழங்கியதாக பேராசிரியர் செந்தமிழ் கலாநிதி வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலிலே இருபதாம் நூற்றாண்டு பற்றி எழுதுகையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். பந்த நூலும் இவ்விரு பெரும் புலவர்களாலும் கீர்த்தனங்களாக யாக்கப்பட்டிருந்த தென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

* உபயம்: ஸ்ரீ லங்கா முரக. இப்பத்திரிகை, 'நூல் நக்கிக்கு நூலைப் பற்றி என்ன தெரியும்?' என்று கம்பராற் கடாவப்பட்ட ஒட்டக்கூத்தர் வழி வந்து, பிற்காலத்தில் 'குழிப்பறையர்' என்றழைக்கப்பட்ட குலத்தவரின் நாடோடாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது.

சுந்தபுராணமும் கீர்த்தனங்களாக யாக்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் தெளிபொருள் விளக்கவுரை

முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல் என்னும் ஐவகைச் சந்தியும்¹⁴ அமைவுறுமாறு நூல்செய்தனர் ஆசிரியர். ஆதலின், யாமும் அவ்வமைதி பேணியும், ஆசிரிய ராற் புதியனவாய்ப் புனையப்பட்ட அணிவகை உத்திவகை யாதியன விளக்கியும் உரை வகுப்பாம்.

முகம்: அன்பின் மச்சான் என்பது விளி. அதனையே நூலின் முகமெனக் கொள்க. விதைத்த வித்துப் பருவஞ் செய்து முளைத்தல் போல்வதாதலின்.

1. அன்பின் மச்சான்—

மச்சானென்ற கிளவி இஞ்ஞான்று நண்பனையே பெரு வழக் காய்க் குறிக்கினும், ஈண்டு நூலாசிரியர் கருத்து அஃதன்று. 'தமக்கை கணவ'னைக்¹⁵ குறித்ததெனக் கொள்க. 'அன்பின்' என்பது மச்சானுக்கு அடைமொழியாய் வந்தது. 'அன்பில்' எனக் கொள்ளின் அன்பில்லாத என்னும் பொருள் சிலேடையாய்த் தோன்றுமாறும் அருளிய நயம் இன்பத்திற்குரியது. 'அன்பில்' எனக்கொள்ளுங்கால்

14. இடைப் பொரு ளுடனே யெடுத்த கதையின்

நலைப் பொருள் சார்ந்து தழைத்து முதிர்வது

நாட்டியக் கட்டுரைச் சந்தியா மதுதான்

முகமே பிரதி முகமே கருப்பம்

விளைவு துய்த்தலோ டைவகை யாகும்.

பரிதிமாற கலைஞனின் 'நாடகவியல்': 32

15. தங்கை கணவனையும் குறிக்கும். தமக்கை-தங்கை உறவு முறையின் வேறுபாடு வயது வித்தியாசத்தைப் பொறுத்ததே.

'மெலிமேவினவும்'¹⁶ என்னும் விதி வழி யமைக்க. 'வினை முடித் தற்கன்றி வேறு வழியான் அன்பில்லாத குடும்பத் துரோகியே' என அவன் பொருள் அமைந்தது. வஞ்சப் புகழ்ப் பெயராகவும் வரும். மச்சான் அண்மை விளி¹⁷ அண்மைச் சொல்லே இயற்கையாகும் என்பதனால் இயல்பாயிற்று.

பிரதிமுகம்: முனைத்த முனை முனைத்த போது இலை தோன்றி நாற்றாதல் போல, விளியுடன் தொடங்கிய ஆசிரியர் விடயத்திற்கு வரும் பகுதி.

2. அடுத்த மாதம் முதலாந் திகதியுடன் — இத்திங்கள் கழித்து மறுதிங்கள் பிறக்கும் முதலாந் தேதியுடன், தேதி நாளைக் குறிக்கும்; திகதியும் நாளைக் குறிக்கும். இடமிருந்து வலமாகவும், வலமிருந்து இடமாகவும் வந்தாலும் ஒரே அர்த்தத் தரும் திகதி¹⁸ என்ற சொல்லை நூலாசிரியர் அலங்கார ரசனையுடன் கையாண்டிருக்கிறார்.

3. கிட்/கீண்டிருப்பு அ. மு. க. பாடசாலைக்கு — 'கிட்' மாவட்டத்தின் கீண்டிருப்பிலுள்ள அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலைக்கு,

கிட், ஈழவள நாட்டிலிருந்த பல மாவட்டங்களை ஒன்றின் சுருக்கம்¹⁹ 'கிட்' என்பது கிட்ட உள்ள ஊரைக் குறிக்குமென்றார் பேராசிரியர். இது பொருந்தாது. என்னை? மகரம் கிசரமாக ஒலிக்கும் முதற் போலி விதிக்கமையக் 'கிட்' என வந்தது²⁰ எவ்வாறெனின், 'கிளந்தவல்ல செய்யுள் திரிநவும்'²¹ என்னுந் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரப் புற நடையைக் கொள்க. அன்றியும்,

16. நன்னூல்-மெய்யிற்றுப் புணரியல்: 24.

17. தொல். விளிமரபு: 10.

18. பிறிதோர் எடுத்துக்காட்டு: விகடகவி.

19. இம் மாவட்டம் 'அம்பாறை' என வழங்குவதென்பர் வரலாற்று நூலார்.

20. எனவே, 'மட்' என வழங்கும். அக்காலத்தில் மட்டக்களப்பு என ஒரு மாவட்டம் அழைக்கப்பட்டது. 'மட்டக்களப்பு' என்பதன் திரிபு. மட்டக்களப்பு வாவியில் வாழ்ந்த 'பாடும் மீன்' களைப் பற்றி விபுலானந்த அடிகளார் விரிவான ஆராய்வுகள் நடாத்தியுள்ளார்.

21. கிளந்தவல்ல செய்யுள் திரிநவும்

வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்

விளம்பிய இயற்கையில் வேறுபடத் தோன்றின்

வழங்கியன் மருங்கின் உணர்ந்தனா ஒழுக்கல்

நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர்

தொல். எழுத்ததிகாரம்: 483

'குறன் முதலாயின் கிகரப் போலியும்
நெடின் முதலாயின் கியென் போலியும்
கிளந்தன ரென்ப அறிந்திசினோரே'

என வரும் நல்காப்பிய எழுத்ததிகார நூற்பாவினாலும் அமையுமெனக் கொள்க²²

கீண்டிருப்பூர் வாடிக்கைக்காரர்²³ பெரிதும் விரும்பும் திருத்தலங்களுள் ஒன்று²⁴.

அ. மு. க. பாடசாலை என்பது அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை என விரியும்²⁵

22. நல்காப்பியம்-எழுத்ததிகாரம்: பேனா வரையம் மொழிமரபு: 59.

23. வாடிக்கைக்காரர் என்பது பக்தரைக் குறித்தது. எ-டு, 'பக்தர் போற்றும்..' (அரிசியதிகாரம்-மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்: 5)

24. இவ்வூர் கல்முனையம்பதிக்கு அண்மையில் அமைந்தது என்பது காசு கொடுத்தார்க்கு அடியாள் நங்கை எழுதிய குறிப்பினான் அறியக் கிடக்கின்றது. இவ்வூரிலே பெண் எடுத்து வாழ்ந்த ஒருவர், அல்பிரட் கிச்சொக்¹ எடுத்த சைக்கோ என்ற சலனப் படத்தின் கதா நாயகனாக நடித்தாரென அறியக் கிடக்கின்றது.

25. அ. மு. க. என்பது அக்காலத்திற் கல்வித் திணைக்களம் உபயோகித்த உத்தியோகச் சுருக்க முறைமையாம். தற்காலத்திற் பாண்டிருப்பு மகா வித்தியாலயம் (முஸ்லிம்) என வழங்கும் பாடசாலையைக் குறிக்கலாமென ஊகிக்க இடம் இருக்கின்றது. ஹஸன் மௌலானா என்ற காரியவாதி யாலே தொகுக்கப்பட்ட 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்' என்ற நூல் அரங்கேற்றப்பட்ட அம்மனார் மகர் வித்தியாலத்தின் அதிபராக பக்கீர்ஷா லெப்பை அமர்ந்திருந்த காலத்தில், 'மூன்று மாத மூதவை உறுப்பினர் புகழ்' மைதூர்ப் பருப்பர் என்பவரால், மேற்படி மகா வித்தியாலயம் குழந்தைகள் மடுவமாக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையிலே கல்வி பயின்ற மாணாக்கர் பல இடங்களிலும் அலைக்கழிவுற்றதைப் பார்த்து மனம் வருந்திய மருதூர் மக்களின் பொதுப் பணத்திலே இப் பாடசாலை பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டது.

(ஆதாரம்: கல்வியதிகாரி சாச்சையனார்||இயற்றிய 'என் கதை'-கட்டுரைகள்: வித்தியாலத்தை மயிர் வினைஞர் பயில் களமாக்கல்; மகாவித்தியாலத்தை குழந்தைகள் மடுவமாக்கல். இச் செய்திகளை வெள்ளவத்தை முட்டாசுக் கடைச் செப்பேடும் உறுதிப்படுத்துகின்றது)

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

† Alfred Hitchcock - இருபதாம் நூற்றாண்டின் மரம்படத் தயாரிப்பாளர் மத்தியிலே மிகவும் பிரபலம் அடைந்திருந்த அமேரிக்கர்

Psycho

சாச்சா என்பது சிற்றப்பனைக் குறிக்குஞ் சொல்

4. நீங்கள் மாற்றப் படுவதற்குரிய உத்தரவு — (மச்சானாகிய) நீர் மாறிச் சென்று வேலை பார்ப்பதற்குரிய உத்தரவுக் குறிப்பு, உத்தரவு, ஆங்கிலப் பண்டிதர் 'மினிநீஸ்'²⁶ என்று வழங்கிய சொல்லிற்குப் பந்த தூதர் அறிமுகப்படுத்திய செந்தமிழ்ச் சொல்லென்க, பந்த நாதர் ஆவணக் கோவையில் இடமாற்றஞ் செய்வதற்காம் அதிகாரத்தைத் தம் கைப்பட வரைந்து வைக்கும் குறிப்புரையே ஈண்டு உத்தரவெனப்பட்டது.

5. போட்டாகிவிட்டது — எடுத்த பணி நிறைவுற்றது.

உத்தரவு போடுவித்தலின் செயற்கருந் தன்மையை வியந்தவாறு, மச்சானுக்கு வரைந்த மங்கல வாழ்த்தென்க.

6. ஆண்டவன் உதவியால் அடுத்த கிழமை அளவில் — இறைவனின் சகாயத்தினால் அடுத்த வாரத்திலே,

ஆண்டவன், பந்த நாதரையே குறித்தது. இவர் திறம் முன்னர்ப் பாயிரத்துட் கூறினாம்²⁷.

இவ்வாண்டவனிடத்து உதவிதான் எங்ஙனம் பெறப்பட்டதென்பதனைப் பின்னர் நூலின் கருத்துட் கூறுவாம். இங்ஙனம் உதவி பெறல் மரபென்பதனையும் அவண் விளக்குவாம்.

கிழமை, உரிமையைப் குறித்ததன்று; நாநூற்றிருபது நாழிகை²⁸ கொண்ட கால எல்லையைக் குறித்தது. கிழமையைத் தொடர்ந்து வரும் 'அளவில்' என்னுங் கிளவி இதனைக் கோடி காட்டா நின்று.

7. உங்களுக்குக் கட்டளை கிடைக்கும் — (மச்சானாகிய) நுமக்கு மாறுதற் கடிதம்²⁹ வந்து சேரும்.

கட்டளையாற் பிறக்கும் கடிதத்தைக் கட்டளையென்றது ஆகுபெயராம். கட்டளை பிறப்பிக்கும் முறையை ஆங்கிலேய துரைத்தனம் புகுத்திய

26. Minutes

27. 43 ஆம் 44 ஆம் பக்கங்களிலுள்ள உரைப்பகுதியைப் பார்க்க

28. இஃகுபத்து நான்கு நிமிட்டு நேரங் கொண்டது ஒரு நாழிகை. (அறுபது நாழிகை ஒரு நாள்; ஏழு நாள்கள் கொண்டது ஒரு கிழமை. ஸ்ரீ லங்கா நாட்டில் பௌத்த சிங்கள ஆதிக்கம் நிலைத்திருந்த காலத்தில் எட்டு நாள்கள் கொண்ட வாரங்களும் கணக்கிடப்பட்டனவாம்.

29. சொற்பஞ்சத்தால் அல்லலுறும் மொழிபெயர்ப்பாளர் பலரும் Minutes, Order என்னுஞ் சொற்களையும் ஒன்றோடொன்று குழப்பிக் கட்டளை என்றே மொழிபெயர்த்து மயங்கவும், நாலாசிரியர் பந்த தூதர் அவற்றினை முறையே உத்தரவு, கட்டளை எனப் பெயர்த்து அவற்றின் நுண்ணிய வேறுபாட்டினை உணர்த்துந் திறன் உவகைக்குரியது. மொழிபெயர்த்தியாத்ந் கலைக்கண் அன்னாருக்குள்ள நுண்மானுழைபுலம் வினாவிற்கிடமின்றி வெள்ளிடை விலங்கலாய் விளங்கல் காண்க.

தென்பர் வரலாற்று நூலார். இத்துணை பழைமை சான்ற சொல்லை எடுத்தாரும் ஆசிரியரின் தொன்னூலறிவு அறிந்து போற்றுதற்குரியது.

கருப்பம்: நாற்று வளர்ந்து கருவுற்று (குடலைப் பயிராகி) உட்பொருள் போதித்து கருப்பம் முற்றி நிற்பல் போல ஆசிரியர் நுவல எடுத்துக்கொண்ட பொருள் முற்றி நிற்பது.

8. அவருக்கு நான் வாக்குப் பண்ணியதில் — இறைவனுக்கு (அவர்) பந்த தூதர் (நான்) கொடுப்பதாக உறுதி கூறியதில்,

அவர் என்பது பந்த நாதர் என்ற ஏற்புடைக் கடவுளையே குறித்தது; அவர் திறம் முன்னர்ப் பாயிரத்துட் கூறினாம்³⁰.

வாக்குப்பண்ணியது, வாக்களித்த காணிக்கைத் தொகையைக் குறிக்குமாதலின் ஆகுபெயர். பண்ணியது + இல்; ஐந்தாம் வேற்றுமை³¹. நீக்குதற் பொருளாக வேற்றுமை செய்தது³².

'நான் வாக்குப் பண்ணியதில்' என்றார் ஆசிரியர் எதனாலெனின் 'மச்சானாகிய நீர் நும் மாறுதல் விடயமாக எவ்வாற்றானும் முயலாதிருந்தீராக யானே உம் பொருட்டு முயன்று தூது சென்று பந்த நாதரைத் தரிசித்துப் பெருஞ் சிரமத்துடன் விடயத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியுள்ளேன்' என்பதைக் கூறியும் கூறாது போற் கூறி விளக்கற்கென்க. இங்ஙனம் ஆசிரியர் கூறியது, 'தன்னுடை யாற்ற லுணராரி டையினும் தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும் புலவோற்கே' என்பதனாலாம்³³.

9. ஒரு பகுதியை வேறு வழிகளால் — ஒரு பின்னத்தை எதிர் பார்த்த வகையானன்றி வேறு மார்க்கங்களால்³⁴.

10. கிடைத்ததைக் கொண்டு நிறைவேற்றியுள்ளேன் — கிடைத்த பொருளைத் துணைப் பற்றிப் பூர்த்தியாக்கினேன்.

ஒரு பகுதியை, பந்த நாதருக்கு வாக்குப் பண்ணிய காணிக்கைப் பொருளின் ஒரு பகுதியை எனப் பொருள் கூறுக. அப்பொருட்குவையினை

30. 43 ஆம் 44 ஆம் பக்கங்களிலுள்ள உரைப் பகுதியை பார்க்க.

31. ஏழாம் வேற்றுமை யெனக் கொள்வாருமுளர்.

32. எல்லைப் பொருளாக நின்று வேற்றுமை செய்தது என்பாருமுளர்.

33. 'மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும் தன்னுடைய யாற்ற லுணராரிடை யினும் மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும் தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும் தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும் புலவோற்கே - நன்னூல், பொதுப்பாயிரம்: 53

34. மார்க்கம் என்பதற்குச் சமயம் என்றும் பொருள். சமயம் என்பது சமயத்திற்கு உதவும் வழி. எனவேதான், வழிக்கு மார்க்கமென நச்சாதார்க்குமினியர் உரை வகுத்தாரென்க.

முற்றிலும் பெற்ற பின்னரே உத்தரவு போடுதல் வழக்காயிருப்பவும் பந்த தூதரின் கொண்ட பாந்தத்துவமே காரணமாக ஒரு பகுதியை முற்றாகையாகப்³⁵, பெற இணங்கினாரென்க. பந்த நாதர் இங்ஙனம் பொருள் சேர்த்தலின் இஃது, 'அருளொடும் அன்பொடும் வராப் பொருளாக்கம்'³⁶ அன்றோ எனக் கடாவுவாருமுள்³⁷. அன்னார் அளியர். மெல்லவந்து தம் நல்லடி பொருந்தும் நல்லடியார், தூதருடாய் செலுத்தும் காணிக்கை.

இன் சொல்லால் வருவது. ஈரமனைஇ வருவது. அது படிநிலவாரு

35. பாடபேதம்; அச்சகாரம். Advance என்பர் ஆங்கிலர்.

36. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லார் புரளவிடல்.

—குறள்: 755

37. அங்ஙனம் கடாவினாரென முதன்மையானோர் 'மருதார் இரட்டையர்' ஆவர். மார்க்க சீரியர், மார்க்க சூரியர் என்னும் இவ்விரட்டைப் புலவர்கள் கடினை முத்துப் புலவரின் மானாக்க ரென்றும் உமறுப்புலவர் காலத்தவர் என்றும் கருதப்பட்டு வந்தனர். ஆயின், மேதகு தமிழாசான் ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர் அவர்கள் தமது 'இலக்கியத் தேன்மழை' என்னும் ஆராய்ச்சி நூலில் 'தமிழ் வளர்த்த மருதார்' என்ற கட்டுரையில் இவர்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து கூறியுள்ளமை வருமாறு:-

மருதார் ஆஸ்தானத்தில் தலைமைப் புலமை நடத்திப் பெரும்புகழ் ஈட்டிய சாகித்திய சாகரம் ஆசிரிய சிரோன்மணி சாமித்தம்பி நாவலருக்கு முன் அப்பத்தை அவங்கரித்தவர் வியாகரண சிந்தாமணி வயிரமுத்து உபாத்தியாயராவர். அப்பெரும் புலவரின் முதன் மாணாக்கராய் எண்ணப்பட்டோர் மருதார் இரட்டையர். இவ்விருவரும் இடையிடையே வித்துவக் காய்ச்சலாற் பிடிக்கப்பட்டு வருந்திய போதிலும் பெரும்பாலும் ஒற்றுமை மிக்காராய் விளங்கியமையின் இரட்டையரெனப் போற்றப்பட்டனர். இவர்களுள் மார்க்கசீரியர் என்பார் ஞானரைக் கடிந்த நன்னூல் பதிப்பித்தும்,

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

↑ இப்புலவர் தமிழில் எழுந்த இஸ்லாமியக் கவிதையுற்றின் பிதாமகராவர். வடபுலத்திலிருந்து வந்த வானவகுதி என்னும் புலவனுக்கு அஞ்சினமையால் இவர் புகழுக்கு களங்கம் ஏற்பட்டது என்பார்.

↑ இவர் தேம்பாவணி இயற்றிய வீரமாமுனிவருக்கும் பின்னர் வாழ்ந்தபெரும் புலவராவார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 'இஸ்லாமியர் காலம்' என்றழைக்கப்படும் காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த கவிச் சக்கரவர்த்தியும் இவரேயாவார்.

* அப்துல் காதிர் அவர்கள் காத்தான்குடி மத்திய மகா வித்தியாலயம், ஏறாவுர் மகா வித்தியாலயம் முதலிய உயர் கல்வி நிலையங்களில் அதிபராக விளங்கி, அரும்பெரும் கல்வித் தொண்டுகளும் இயற்றியவராவார்.

செம்பொருள்³⁸. அதனைப் பந்த நாதர் ஏற்குங்காற் பத்தரடையும் பதவிப் பேறுகள் தாம் எத்துணை உயர்வுடையன³⁹? எனவே, 'அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்' என்பார் அறிவின் வறியராமென்க. இங்ஙனம் கூறுவாருமுள் என்பதினாற் போலும், இப் பணயத்தினைப்⁴⁰ பந்த நாதர் தாமே கைப்படப் 'புல்லார்' ஆயினார். தூதர், தூதியர், தரகர் என்றித் தொடக்கத்தினார் பெற்றுப் பந்த நாதர் பெருந் தேவியாரிடை உய்த்துப் 'புரளவிட்'டுத் தம் தரகினைப் பெற்றுச் செல்வாரே யன்றிப் பந்த நாதர் இக்காணிக்கையைக் கையாற்றாநுந் தொடுவாரல்லர்.

வேறு வழிகளால் என்பது பந்தம் 'அடித்த'⁴¹ பல் வேறு வழிகளால் ஒரு சிலவற்றைக் குறித்தது. உய்த்துணர வல்லார்க்குப் பெரு விருந்தாய் சொற்றொடர். அவ்வழிகளாற் கிடைத்த தொகையைக் 'கிடைத்தது' என ஆகுபெயராற் கூறினார். இங்ஙனம் பொரு லீட்டலின் ஈடற் கருமையை விளக்குவான் 'கிடைத்தது' என்றார். வேறெவர்க்கும் கிடையாமையைக் காட்டும். இனி, வேறு வழிகள் தாமெவையோ எனிற் கூறுதும். பரந்த மனப் பண்பினாற்றிலே நடந்து எவர் பொருளும் தம் பொருளே⁴² எனப் போற்றும் பாங்கினால் மனு நூலிற்⁴³ கூறப்படும் பதினெண் விவகாரப் பதங்களுள் எதனானும் பொருளீட்டும் வழிகளென்க. அவை தாம்: 1) கடன்

நபிமொழி நூற்பது*தொகுத்தும், நாயகர் தாயகம் தரிசித்தும் நற்புகழ் கொண்டார். மார்க்க சூரியர் தமது 'சூரிய சித்தாந்தம்', 'வைத்திய சித் தாந்தம்' என்னும் 'புரட்சிக் கருத்துக்களை வித்தி அழியாப் புகழ்படைத்து விளங்கினார்.

38. இன்சொலா வீர மனைஇப் படிநிலவாரு

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

—குறள்: 91

39. அவர்கள் உளங் குளிர்ந்து பூரித்தலடையும் உவகைப் பெருக்குக்கு உவமையுமுண்டோ?

40. வேசிக்குக் கொடுக்கும் ஊன்விலையெனப் பொருளமையது, பொருத்தப் பணமெனப் பொருள் அமைந்தது.

41. அடித்தல்-அதுக்கல்-ஒதுக்கல்.

42. 'பிறர் பொருள் கட்டியே' எனவும்' என்றார் கில்லிபுத்தாரும்.

43. மனுநூல் 8ஆம், 9ஆம் அத்தியாயங்கள் பார்த்துத் தெளிக.

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

* இந்நூல் 'அரக வெளியீடு'வின் பதினைந்தாவது பிரகரமாக வெளிவந்தது.

|| நாயகர் தாயகம் என்பது மக்கமா நகரைக் குறித்தது.

↑ கட்டி - கற்கண்ட.

கோடல் ii) அடைக்கலமாகக் கொடுத்து வைத்த பொருள் உடையனல்லான் விற்றல் iii) கூடி மேம்படல் iv) நல்கியதை நல்காமை v) கூலி கொடாமை vi) கட்டுப்பாடு கடத்தல் vii) விற்றுக் கொண்டு ஒப்பாமை viii) ஆண்டாண்டிமை வழக்கு ix) எல்லை வழக்கு x) கடுந் தண்டம் xi) கடுஞ் சொல் xii) களவு xiii) வன் செய்கை xiv) பிறன்மனை வல்வதல் xv) மாதராடவர் முறை xvi) தாயபாகம் xvii) துது xviii) ஒழிபு என்னும் பதினெண் பதத்தவாம். பிறர்வயிற் பெற்ற பந்தமும், ஊரை விற்ற தொகையும்⁴⁴, கார் வாங்கத் திரட்டிய பொற்குவையும்⁴⁵ இதனுள் அடங்கல் காண்க. வருந்தாது பொருள் குவிக்கும் வழிகள் பலவும் அறிய விரும்புவோர், 'கல்லைக் காவலர் இழிதிருக் கெளிகண்ணனார்' இயற்றிய 'அபின் ஊண் அந்தாதி', 'காணிக்கை உண்டியற் கலம்பம்' என்பவற்றான் அறிக. 'செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக் கறுக்கும்...' ⁴⁶ என எல்லாருஞ் சிறப்புச் செய்தற்கான பொய்யா விளக்கமாம் ஒன் பொருளை எனைத்தானுந் தேடல் அறமெனக் கொண்டார் ஆசிரியர் என்க.

நிறைவேற்றியுள்ளேன் என ஆசிரியர் இந்திகழ்ச்சியினை மச்சானுக்கு எடுத்துக் கூறுவது எடுத்துக் காட்டணி என்க. இலஞ்சப் புகழ்ச்சியணி⁴⁷ எனினும் அமையும். ஆசிரியர் தம் உயர்வு கூறுகின்றாரெனக் கொண்டு உயர்வு நவற்சியணி என்பாருமுளர். ஆசிரியருக்கு அது கருத்தன்று; அவர் காரியவாதியே யன்றி ஆரவார நீர்மையர் அல்லாராதலின் ஈண்டு அது தன்மை நவற்சியணியே என மறுக்க. இனி, பொருள் கொடுத்து உதவி பெறல் தமிழன் மரபாதல் யாங்ஙனம்? அது யாகம் முதலியவற்றைத் தென்னகத்திற் புகுத்திய ஆரியர் மரபு⁴⁸ அல்லையோ எனக் கடாவின் கோடலும் கொடுக்கலும் தமிழ் மரபே என்க. என்னை?

44. அகமதியனார் "லெளயிட்ட பந்தப் பெருங்கதை"-ஊர்கோள்வரியில் (நிழற் படச் சித்திரப் பதிப்பு) இதன் விரிவைக் காண்க.

45. 'இரசிதர்' முதல்வராய் 'நானாதிசை நூற்றுவர் சாரணர்' தொகுத்தவை.

46. செய்த பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும் எல்கதன்றி கூரியது இல்.

-குறள்: 709.

47. இலஞ்சத்தின் மகிமையை யாண்டும் பரப்பற்கு இங்ஙனம் நிறைவேற்றிக் காட்டலாய தொழிலுடன் அதனைப் போற்றிக் கோடலும் இன்றியமையாத இலஞ்சப் புகழ்ச்சியணியாகியது.

48. அறிஞர் அண்ணா எழுதிய 'ஆரிய மாயை' என்னும் நூலிலே இம்மரபுகளை அறிக.

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

அகமதியனார் வேறு; அகமதினியார் வேறு.

'கைப் பொருள் கொடுத்துங் கற்றல், கற்றபின் கண்ணுமாகும்'⁴⁹ எனவும்.

'எண்ணிப் பத்து அங்கை இட்டால்'⁵⁰ இந்திரன் மகனுமாகக் கெண்ணெய்க்குள் றெரியுற்றார் போல் மெலிந்து பின்னிருமன்றே⁵¹ எனவும் வரும் சிந்தாமணியாலும்,

'பாலும் தெளிதேனும்'⁵² என்னும் பாடலில் 'நாலும் உனக்குத் தருவேன் நீ எனக்கு மூன்றுந் தர்' என அவ்வையார் பாடியதாலும் இலஞ்சம் கொடுத்துப் பயனெய்துதல் தமிழ் மரபே என்பதனை அறிக.

11. இன்னும் ஒரு பகுதி இருக்கிறது—முற்பணம் போக மிச்சிலாயுள்ள பகுதியும் ஆண்டவனுக்குக் கொடுபட இருக்கிறது.

12 ஆண்டவன்தான் அதற்கும் உதவி செய்ய வேண்டும்—இறைவனே இதற்குச் சகாயகமாக நின்றல் வேண்டும்.

ஈண்டு வரும் இந்த இரண்டாம் ஆண்டவன் முன்னையவனின்றும் வேறானவனென்க⁵³. தீமை நடத்தல் கண்டிருந்தும் 'ஒப்பநாடி அந்தக் கொத்தலை'யும், அடியவர்க்கு அருள் பாலித்தலையும், அடுத்த உலகு வரை பிற்படுத்தி வைக்கும் இறைவன்⁵⁴, பந்தநாதர், பந்த தூதர் உட-

49. சீவகசிந்தாமணி-கனகமாலையாரிலம்பகம்: 39.

50. பத்து என்ற எண்ணைக் காரிய சித்திக்கு உகந்த எண்ணெனக் கவிஞர்கள் கருதினார்களபோலும். 'கைத்தலத்தில் பத்து முத்தை...' என மஹா கவியின் குறும்பாவில் வரும் அடி இதனுடன் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

51. சீவகசிந்தாமணி-கனகமாலையாரிலம்பகம்: 40

52. பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணி நீயெனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா.

-கோலஞ்செய்

-நன்னெறி.

53. 43 ஆம் 44 ஆம் பக்கங்களிலுள்ள உரைப் பகுதியைப் பார்க்க.

54. & 55. இல்லாமியத் திருநெறி வல்லார் கூறும் இறைவனின் பண்பிலக்கணப் பரியாய நாமங்களுள் ரஹிம் இப்பொருளுக்குக் கூறப்படுதலையும் (54), ரஹ்மான் என்னுந் திருநாமத்திற்கு 'நல்லார் பொல்லார் எல்லோருக்கும்

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

† முத்தெடுக்க மூழ்குகின்றான் சீவன்.

முன்னாலே வந்து நின்றான் காலன்.

சத்த மின்றி வந்த வனின்

கைத் தலத்திற் பத்து முத்தைப்

பொத்தி வைத்தான். போனான் முச் துவன்;

பட நல்லார் பொல்லார் எல்லார்க்கும் அருளும் தெய்வம்⁵⁵. அரசின் நீதிக் கரங்களுக்குட் சிக்குப்படாமற் காப்பவன் இவனேயாதலின் இவனை மறவாத ஆசிரியரின் நன்றி மறவாமை, இறையச்சம் என்பன ஈண்டு போற்றற்குரியன.

விளைவு: காய் தாழ்ந்து முற்றி விளைந்து முடித்தல் போல ஆசிரியரின் நூல் விளைவும் இவன் அமைவுறுதல் காண்க.

13. பொறுப்புணர்ச்சியும் பெருந்தன்மையும் இல்லாதோரிடம் பொறுப்பினை உணரவும், அதன்படி பெருந்தன்மையுடன் நடக்கவும் வல்ல, தக்காரல்லாதவர்களிடம்,

இச் சொற்றொடர் பந்தம் கொடுக்காது விட்டதுமன்றி, கேட்ட மையைப் பறையுஞ் சாற்றிய வாத்தியமாலைக் குறித்தது⁵⁶ என்க. இவர்களை 'வில்லன்கள்'⁵⁷ என ஏக வாக்கியத்தால் நூலாசிரியர் தூற்றாமல், கண்ணியம் மிக்கச் சொற்றொடரிலே தாக்கா நிற்பதில் நயத்திற்குரியது. அவர்கள் முன்னாள் நண்பர்களென்பது இறைச்சிப் பொருளாம். மக்களே போலும் கயவர்⁵⁸ எனினுந் தகும். பொறுப்புணர்ச்சியையும் பெருந்தன்மையையும் எங்கும் பரப்ப வேண்டிய வாத்தியாராக இருந்தும், இரகசியத்தைப் பறைசாற்றியமையின்⁵⁹ வெறிப்புணர்ச்சியால் உந்தப்பட்ட நூலாசிரியர் இங்ஙனம் தகவுரை வழங்கினாரென்க⁶⁰

அருளுவோன்' என்னும் இப்பொருள்(55) கூறப்படுதலையும் ஈண்டு ஒப்பு நோக்குக.

56. இதனை சபுகஸ்தளவாய் அகமதினியாரும்⁺ திருத்தம் பாலையுர் வெள்ளி வெண்மேனியாரும் யாத்து ஒலிபரப்பிய 'பந்தநூற் கீர்த்தனங்க' எறி கேட்க.

57. வில் தாங்குபவர்கள் வில்லன்கள், வில் தாங்கி வில்லங்கம் விளைவிப்பவர்கள் எதிரிகளாதலால், வில்லன்கள் எதிரிகளெனப் பொருள்படும்.

58. மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன ஒப்பாரி யாங்கண்ட இல

-குறள்: 1071.

59. பாட்பேதம்: 'லீக்' அடித்தமையின்.

60. வெறுப்புணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு இவ்வாறு தகவுரை வழங்குதல் தமிழ் மரபு என்பதைக் கல்வி மகிழ்ச்சியாரின்[†] கலைக்கழகப் புராணத்திற்கு உரை செய்த தாண்டிக்காய்க்குட் சனியரும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்.

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

+ பந்தப் பெருங்கதையை வெளியிட்ட அகமதியனார் வேறு; அகமதினியார் வேறு, 53 ஆம் பக்கம் பார்க்க.

† ஆரிய மாயையின் வசப்பட்டோர் பிற்காலத்தில் இப்பெயரை வித்தியானந்தன் என வழங்கினர்.

உம்மைகள் எச்சவும்மைகளாம். என்னும்மைகளெனும் அமையும்.

14. வாயைத் திறந்ததால் என்னுடைய — பேசியதால் பந்த தூதராகிய (புகழ்மிகு) எமது.

பந்தம் கேட்டுப் பேசியது என்ற குறிப்புப் பொருளைச் சுட்டியது எனக் கொள்ளுதலே சாலும். ஆசிரியரின் சொல்லாட்சி வன்மையின் உயர்வுக்கு இச்சொற் பிரயோகம் சிறந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

பல்லெலாந் தெரியக் காட்டிப்

பருவரல் முகத்திற்குட்டிச்

சொல்லெல்லாம் விரித்து நாட்டித்

துணைக்கரம் விரித்து நீட்டி

மல்லெலாம் இரிய ஒட்டி;

மானமென் பதனை வீட்டி

இல்லெலாம் இரப்ப தந்தோ

இழிபிழி பெந்த ஞான்றும்⁶¹

என்பதை யுட்கொண்டு இங்ஙனம் நூலாசிரியர் இலக்கணமாக நவீனரனர் என்க. 'இவர்களிடமும் வாயைத் திறந்தேனே' எனத் தம்மையே பழிச்சுவார் வாயைத் திறந்ததால்' என்றார். பங்கம் ஏற்பட்டதன் ஏது கூறினாராதலின் ஏது அலங்காரம் என்க.

15. பெயருக்கே பங்கம் ஏற்பட்டது(ந்)பெயருக்கு ஊறு விளைந்தது.

இத் தொடரில் பிரிநிலை ஏகாரம் தமது பரந்த புகழை மிகவும் பங்கஞ் செய்தனரே என நூலாசிரியரின் புண்பட்ட மனத்தின் உள்ளுணர்ச்சியைச் சித்திரித்துக் காட்டிற்று. பெயரையேயுமன்றி ஏனையெல்லாச் செல்வாக்கையும் வீட்டிற்றே என்று கையறு நிலையில் ஒப்பாரி பாடும்⁶² ஒழிந்த பொருளையுந் தருதலால் ஒழியிசைப் பொருளது என்றுங் கொள்க. அங்ஙனம் எவ்வாறு அமையுமெனக் கூடாவின் 'புதியன புகுதலும் வழுவல்' என அமைந்த இலக்கணச் சூத்திரத்தினாலென்க. கையறு நிலையனியமாம்.

61. குசேலோபாக்கியாநம் பார்க்க.

62. ஒப்பாரி என்பது ஒப்புச்சொல்லி அமும் முறைமையைக் குறித்தது. ஈழவன் நாட்டின் வடபால் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணப் பெண்கள் சா வீடுகளிற் சுற்றிவர நின்று, தம் முலைகளிலே தம் கைகளாற் 'தொம்' 'தொம்' எனக் குத்தி, அதே சமயம் ஒருபொட்டுக் கண்ணீர் தாளும் விடாது, மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் இறந்துபோனவரைத் திட்டி, அவர்கள் மரணமெய்தியமைக்குத் துக்கத் தெரிவிப்பது போலும் உள்ளூர் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் கிருத்தியமாக 'ஒப்பாரி' யைக் கைக் கொண்டிருந்தார்கள். தொன்மையிடு ஒப்பாரிப்பாடல்கள் பலவற்றை மக்கள் கவிமணி மு. இராம லிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் அரிதின் முயன்று திரட்டித் தந்துள்ளதின் மூலத் தமிழுக்கு அருந்தொண்டு இயற்றியுள்ளார்கள்.

பங்கம், வாடிக்கைக்காரரிடப் பரந்த அப கீர்த்தியாலே தோன்றிய 'தொழில் மந்தம்' எனவும் பொருள் கொள்க. ஈண்டு அஃது ஆகு பெயராம். விஷயத்தை 'ஒழுக்'⁶³ விட்டமையினாற் பந்த தூதர் கடிந்து கொண்டமையாலாய் ஆசாபங்க மெனினும் அமையும்.

பங்கம்⁶⁴ எழுவாய்த் தொடர்.

இங்ஙனம் ஆசிரியர் விளைவு கூறினாரேனும், இவை முன் விளைவு என்க. என்னை எனின், ஆசிரியர் இந்நூல் செய்தற்கு முன்னர் தந்தொழிலான் வந்த சில கையறு நிலைகளைக் கூறிப் பரிவுச் சுவையினையுட்டி மச்சானின் அபிமானத்தைப் பெற முயல்கிறாரென்க. முன்பனி, பின்பனி என்றாங்கு முன்விளைவு பின்விளைவு எனப் பகுத்துக் கூறினாம். முன்விளைவு ஆசாபங்கத்தினையும், பின்விளைவு ஆசை கைவரப்பெறுதலையும் காட்டியனவாகலான்.

16. ஆனால் நீங்கள் எல்லாம் உணர்ந்தவர்— இருப்பினும் (மற்றவர்களைப் போலல்லாது மச்சானாகிய) நுமக்குச் சகலவுந்தெரியும்.

ஆனால்⁶⁵ என்னும் பிழகை, ஆசிரியர் பின்விளைவு கூறுதற்கெடுத்துக் கொண்ட தோற்றுவாய். கயவர் குழாத்தின் செயல்களைக் கூறப் புகுந்தாராதலின்.

'நீங்கள் எல்லாம் உணர்ந்தவர்' எனக் கூறி மச்சானை ஏத்துதலுற்றார் நூலாசிரியர்.

இதனால் அடுத்து வரும் துய்த்தலுக்கு அடுக்குப் பண்ணுகிறார். 'எதிரது தழிஇ இனியன மொழிதல்' என்னும் உத்தியென்க⁶⁶. ஏத்தாவழி

63. பாட்பேதம்: 'லிக்' ஆக விட்டமையினாற்...

64. பரஸ்பர விரும்பமின்றி, பலவந்தமாக ஆண் பெறும் கலவி நுகர்ச்சியின் பயனாகப் பெண்ணுக்கு ஏற்படும் துன்ப உணர்ச்சியே பங்கம் எனப்பட்டது. பந்த தூதர் ஆண்பாலராக இருந்தும், தற்பால் இன்ப நுகர்ச்சிக்கு, இளவயதில் பலவந்தமாக உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார் என்பதும், அக்காலத்திற் பயின்ற சொற்றொடர் பழக்க வசத்தால் அவர் அருளிய பாரகாவியத்திற்குள் புகுந்தது என்பதும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி கவியாயநாதன் அருளிய 'சுடிப்பல்' என்னும் நூலிற் காணப்படும் செய்திகளாம்.

65. ஆனால் என்பது 'நு' என்ற ஆங்கிலப் பதப் பிரயோகத்தை ஒட்டித் தமிழில் வந்தது என்பர் பேராசிரியர் ஆங்கிழார்.

66. அதனை,

'சொல்லிய வல்ல பிற அவண் வரிசை
சொல்லிய வகையால் சுருங்க நாடி
மனத்தி னெண்ணி மாசுறத் தெரிந்து கொண்டு
இனத்திற் சேர்த்தி உணர்தல் வேண்டும்
நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே'

என்றும் நல்.பொருள்: 656 துத்திரத்தினாற் கொள்க.

அவர் மனம் கனிந்து மடம் படுதல் கடினமென்பது பெற்றாம்.

வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி என்க⁶⁷. ஏத்தலணி என்பாருமுளர். எல்லாம் என்பதற்கு எல்லாவற்றையும் என ஐயுருபு விரிக்க. அற்றுச் சாரியை.

17. மனச்சாட்சிக்கு மாறுபாடு செய்யாதவர்— கனவான்கள் ஒப்பந்தத்திற்கு மாறுபாடு இயற்றாத பெற்றியர்,

மனச்சாட்சி என்பது உள்ளத்தின் உறுத்தலைக் குறிக்காது, வாடிக்கைக் காரருடன் செய்து கொள்ளும் 'கனவான்கள் ஒப்பந்தம்' என்பதைக் குறித்தது. நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்குரை செய்யமுடியாத ஒப்பந்தமானபடியால் மனச்சாட்சி இடக்கரடக்கல்⁶⁸ விதியான் அமைந்தது.

மாறுபாடு மாறுதலெனப் பொருள் பெற்றது. அஃதாவது இடமாறுதல் பெற்ற பின்றை, அதற்கீடான பரியம்⁶⁹ கொடாது ஏய்த்தலைக் குறித்தது. ஏமாற்றுதல் என்க.

செய்யாதவர் என்பது நூலாசிரியரின் மச்சானையே குறித்தது. முற்பணமாய்⁷⁰ முழுத் தொகையையும் பெற்ற பின்னரே கட்டளையனுப்புதல் மரபு வழியிற் பெரும்பாலும் வழக்காயிருப்பவும், 'மச்சான்' ஆதலின் சலுகை செய்தனர். அதனைக் கௌரவிக்குமாறு கேட்டலே⁷¹ நூல் செய்யவந்த நோக்கமாம். நூலின் நுதலிய பொருளும் அஃதேயென்க⁷².

துய்த்தல்: அஃதாவது விளைந்த பொருளை அறுத்துக் குவித்துக் கதிரடித்து இல்லத்துச் செறித்து உண்டு மகிழ்ந்தாற் போல ஆசிரியர் நூலியற்ற வந்ததன் விளைவைத் துய்த்தலாம்.

67. வாயுரையாயினும் வாழ்த்துதலாயினும் வஞ்சம் கரவடம் எவ்வழியாயினும் ஏத்த லென்ப தேத்த லணியே

நல்காப்பியம், அணி மரபு: 12.

68. 'இடக்கரென்பது மறைத்து மொழி கிளவி' -சங்கரநமச்சிவாயர் மேற்கோள.

69. 'அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்' தொல், சொல்லதிகாரம்: 442.

69. பணப் பரியம் எனப் பொருள் அமையும்.

70. 35 ஆம் இலக்க அடிக்குறிப்புடன் ஒப்பு நோக்குக.

71. பாட்பேதம்: கேட்டலும்.

72. பாட்பேதம்: நூலின் நுதலிய பொருள்களுள் அஃதுமொன்றென்க.

18. இனியும் செய்யமாட்டீர்கள் என்ற-நிகழ்காலத்திலும் எதிர் காலத்திலும் (மாறுபாடு) இயற்ற மாட்டீர்களென்ற,

இனியும் செய்யமாட்டீர்களென்ற சொற்றொடர், நூலின் தரிசன பயனுக்குக் கோடி காட்டி நின்றது. வாடிக்கைக்காரரிடம் "நைசாகப் பேசிப் பைசாவை"க் கவரும்⁷³ தொழில் நுட்ப முதிர்ச்சியின் சிகரத்தை இதிறுந்றரிசிக்க. 'இச்சை பல கூறி இடித்துண்கை' யாகிய வணிக உத்தி என்க.⁷⁴

இஃது ஏத்துக்கோளணி; ஏத்தலணி என்பாருமுனர்.

19. நம்பிக்கை எனக்குண்டு - நம்பிக்கை (பந்த தூதராகிய) எம் மிடம் இருக்கிறது.

நம்பிக்கையை இவ்வாறு வெளிப்படையாகக் கூறினாரேனும், ஒரு வேளை ஏய்த்து விடுவாரோ என்ற அவநம்பிக்கையை உள்ளுறைப் பொருளாய்க் கொண்டிருந்ததை உய்த்துணர்க. ஆசிரியருக்கு இங்ஙனம் அவநம்பிக்கையும் ஐயமுந் தோன்றுதல் யாங்ஙனமெனின், மச்சானின் மாறுபாட்டனைத்துந் தெற்றென உணர்ந்த பெற்றியா

73. செவ்விதழில் வெற்றிலையைச் சேர்த்தே பவளமெனப் பவ்விய மாய்க் கன்னம் பளிங்காக்கி—செவ்வையுடன் உத்திப் பறக்கும் புறாக்கள் ஒரு சோடி. சொந்தத் தன மென்றே சோடித்து—வந்தவரை கண்ணோட ஓடக் கதைத்துக் கனிவாக்கி அன்ன நடைக்கே அபிநயித்துப்—பின்னலுடன் நெற்றித் திலகம் நினைவிற் கிளர்ச்சிதர வெற்றிப் பெருமிதத்தில் வேரோடும்—செற்றரவு அல்குல் பரப்பில் அடங்கும் அடியவரை வெல்கும் வகையில் விளையாடித்—தொல்கலையால் நைசாகப் பேசியவள் பைசாப் பறித்திடுமோர் கைசாகசம் அவள் கை.

74. வணிக உத்திகளை 'நாணயம் பிசகார் கணக்கும் விடார்' என வரும் ஆசாரக் கோவையால்⁷⁵ அறிக. கணக்கும் விடார் என்பதின் எதிர் மறைப் பொருளைக் கொள்க.

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

† நைசாகப் பேசியவள் பைசாவை என்ற தொடரைப் பொருத்தங் கருதி 'நைசாகப் பேசிப் பைசாவை' என நச்சாதார்க்குமினியர் மாற்றியுள்ளார் போலத் தெரிகிறது.

* பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் பதின்குன்றாவதாக இடம் பெறும் ஆசாரக்கோவை இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. கீழ்க்கரை அப்துல் மஜீத் புலவரால் இயற்றப்பட்ட ஆசாரக்கோவையே ஈண்டு குறிப்பிடப்பட்டது.

என்க இதனை ஆசிரியர் முன்னர்ப் பாடுதலுற்ற வழி, 'பிறர் மனை யவரைத் தன் மனையெனவும்...பிறர் பொருள் தன்பொருள் எனவும், பிறர் தமர் என்னும் பேதமே நீக்கிப் பிறங்குசீர் கொண்ட நன் மாயன்'⁷⁵ எனவும் கூறியுள்ளமையாலுணர்க.

இனி, ஆசிரியர், 'நீங்கள் எல்லாம் எனக்குண்டு' எனக் கிளந்தது மந்தி ரமா மென்க. மந்திரம் எனைத்து என்பதனை,

'நிறைமொழி மாந்தர் ஆனையிற் கிளந்த மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப'

என்னுந் தொல்காப்பியரான்⁷⁶ அறிக. மந்திரத்தால் மயக்குதல் பந்தக் கலை உபகரணாதிகளுள் ஒன்றாகும். என்னை?

'மந்திரம் தெய்வம் மருந்தே நிமித்தம் தந்திரம் இடனே காலம் கருவியென்று எட்டுட னன்றே.....

.....துணையெனத் திரிவது'⁷⁷

என்பதனாலறிக. நூலின்கண் வரும் இம்மந்திரத்தை ஒதியதும் மயக் குண்டு காணிக்கைத் தொகையை உடனே அனுப்பிவிடுவாராதலின் 'துய்த்தல்' இனிது நிறைவேறுமாறு காண்க. நூலாசிரியரின் திறனை யுட் கொண்டே,

'தந்திர கரணம் எண்ணுவ ராயின் இந்திரன் மார்பத் தாரமும் எய்துவா' ⁷⁸

என்று இளங்கோவுங் கூறிப் போந்தாராதலால் வேண்டுமெனக் கொள் வாருமுனர். மந்திரங்கூறிய பின்னர் மேலும் நீட்டுதல் மரபு⁷⁹ அன்று.

20. பிறபின்—வேறு விடயங்கள் பின்னர் நூலாக்கப்படும்.

75. மைத்துனர் மான்மியம்—இருமாதர் கொண்ட சருக்கம்: 74

76. தொல்: செய்யுள் 178.

77. சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக் காதை: 166-169.

78. சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக் காதை: 180-181.

79. பந்ததூதர் வாழ்ந்த காலத்து 'மரபு'க் கொள்கைகளை இளம்பிறை எம்.பு. ரஹ்மான்¹ இயற்றிய நூலான் அறியலாம்.

அடிக்குறிப்புக்கு அடிக்குறிப்பு:

† 'இளம்பிறை' என்ற மாசி கையின் ஆசிரியராதலால் 'இளம் பிறை என்னுஞ் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றார். 'அரக வெளியிடு', 'மரபு நிலையம்' ஆகிய நிறுவனங்களின் அதிபராகவுந் தமிழ் செய்த வள்ளல்.

வேறு பல சொந்த விடயங்கள் இருப்பவும், எடுத்தியம்ப வந்த விடயத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி இஃதொன்றையே ஈண்டு விடயமாகக் கொண்டமையை வலியுறுத்தும் ஒரு சொற்றொடர் என்க. அதே சமயம், பந்த நூல் தவிர்ந்த ஏனையநூல்களை எதிர்காலத்தில் இயற்றும் ஆவல் பந்ததூதருக்கு இருந்தது என்பதைப் புலப் படுத்தா நின்றது.

21. அன்பின்—அன்பின் 80

அன்பின் எனத் தொடங்கி அன்பினென நூல் முற்றுப் பெறுந் திறன் காண்க. அகரத்தை 81 முதலாய்க் கொண்டும் எனரத்தை 82 இறுதியாய்க் கொண்டும் முற்றும் வள்ளுவர் அருளிய முப்பாலை அடியொற்றிப் பந்ததூதர் தமது நூலை முடித்தாரெனினும், இது வழி நூலாக அமையாது, முதலாலாக விளங்கி, 'வேயங்குழல் விளிகொள் நல்யாழ் வினையென்றினைய நாண்' 83 நூலாசிரியரின் நுண் மாண் நுழை புலமைக்குச் சான்றாய் அமைந்தது. எண்ணெண் கலையும் அகர முதல் எனக விறுவாய் இசைந்து போகுந் திறத்தை உணர்ந்த நூலாசிரியர் இங்ஙனம் தமது பந்தக் கலைத் திறனையும் இதுனுள் நுழைத்துள்ள சீர்மை வியவாதிருத்தற் பாலதோ? அன்றியும் சேக்கிழார் பெருமான் 'உலகெலாம்...' 84 எனத் தொடங்கி, 'உலகெலாம்...' 85 என முடிந்தமை போல ஆசிரியர் பந்தச் சுவை நனி சொட்டச்சொட்டச் சொன்மாலை யாத்த பந்த தூதரும் 'அன்பின்'

80. 43 ஆம் 44 ஆம் பக்கங்களிலே வரும் உரைப் பகுதியை ஒப்புநோக்கு.

81. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.

—குறள்:

82. ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் அதற்கின்பம் கூடி முயங்கப் பெறின.

—குறள்: 1330

83. கம்பராமாயணம்—கிட்கிந்தா காண்டம், தாரை புலம்புறு படலம்: 3.

84. உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகிற் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

—பாயிரம்: 1

85. என்று மின்பம் பெருகுமி யல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி யுலகெலாம்.

—வெள்ளாணைச் சருக்கம்: 53

எனத் தொடங்கி, 'அன்பின்' என முடித்தமை உள்ளுதோறுள்ளுதோறும் உவகை அளிப்பது.

22. (ஒப்பம்) பந்ததூதர்— பந்ததூதரும், பந்த நூலாசிரியருமான யான் ஒப்பமிடுகின்றேன். 86

ஆக்கியோன் தன் கைபடத் தன் பெயரை எழுது வைத்தல ஒப்பமாகும். ஒப்பம் என்பது அடைப்புக் குறிக்குள் இருக்குமாயின், மூலத்தைப் பார்த்து, நூற் பிரதி செய்தோர் கையொப்பத்தைக் கண்டு உறுதி கூறுதலைக் குறிக்கு மென்க.

23. பி.கு.—பிற் சேர்க்கையாகப் பொறிக்கப் பட்ட குறிப்பு, 87.

கட்டளை கிடைக்கும்வரை இரகசியமாக இருக்கட்டும்—மாறுதற் கடிதம் 88 நும் கைவந்து சேரும்வரை விடயம் மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது பாதுகாக்கப்பட்டும்.

வினைத்திட்டம் பற்றிக் கூறவந்த வள்ளுவர், செய்யும் செயலை முடிவில் வெளிப்படும்படியாகச் செய்யத் தகுதியே ஆண்மையாகும்; இடையில் வெளிப்பட்டால் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும் 89 என்றார். இக்கருத்தினை உட்கொண்டே, கட்டளை கிடைப்பதற்கிடையில் விடயத்தை வெளிப்படுத்தித் துன்பத்தை நாடாதிருக்கும்படி வலியுறுத்துவார், இதனைப் பிற்குறிப்பாய் முதன்மை பெற அமைத்தாரென்க.

மச்சான் இரகசியத்தை அமைக்க இயலாத 'ஒட்டைவாயர்' என்பது உட்பொருள்.

இங்ஙனம், பந்தத்தின் பெருஞ் சிறப்பைப் பாங்குடன் விளக்கற்கண் எந்தவுர் மாந்தரேனும் இன்புற்று வாழ்தலே தம் பெருநோக்காய்க்

86. மாங்காட்டுச் சொல்வளம்பிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதியில் மட்டுமே ஒப்பங் காட்டப்பட்டுள்ளது.

87. 'PS' என்ற சுருக்கத்தையே பிற்குறிப்பு என்பதற்கு ஆங்கிலேயர் பயின்று வருகிறார்கள். இறந்தொழிந்த இலத்தீன் மொழியில் Post scribe என்பது இதன் விரிவாகும். 'எழுதப்பட்ட பின்னர்' என இது பொருள்படும். ஆங்கிலேயர் சொற் பஞ்சத்தாற் பிறமொழிச் சொற்களை இரவல் வாங்கி இடர்ப்பட, பந்ததூதர் பிற்குறிப்பு என்ற பதத்தைக் கையாண்டு, பி.கு. என அதன் சுருக்க முறையை அமைத்துத் தமிழ் மொழியை வளப்படுத்திய தொண்டு ஈண்டு பாராட்டுதற்குரியது.

88. 72 ஆம் பக்கத்திலே காணப்படும் 29 ஆம் இலக்கத்திற்கான அடிக்குறிப்பு விளக்கத்தை ஒப்பு நோக்கு.

89. கை.கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக் கொட்கி
னெற்றர் விழுமத் தரும்.

—குறள்: 663

கொண்டார் ஆசிரியர் என்க. 'எல்லோரு மின்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றியேன் பராபரமே' என்னும் பண்டைப் பெரு வாசகம் பகர்ந்தாரை யாமெவருங் கண்டிலேம். ஆயின், எம்மாசிரியர் 'எல்லார்க்கும் பணி செய்து கிடக்கும்' இப் பெருங் கடனைத் தந்தலையீது தாமே சுமந்து எவர்க்குமோர் எடுத்துக் காட்டாய் இயற்றிவரும் பந்தப் பெரு வாழ்வு நம்மனோர் கண்முன்னே நிகழ்ந்து வதன்றோ!

ஆதலின் யாமும்,

குழுவு நுண்டொளை வேயினும்

குறி நரம் பெறிவுற்று

எழவு தண்டமிழ் யாழினும்

இனிய சொல்

ஒலியமாய்த் திகழும் இந்நூலினைக் கற்று, 'யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' எனக் கொண்டு இவ்வுரையை வகுக்கலுற்றனம். அங்ஙனம் வகுக்குங்கால், ஆசிரியர் அகத்துக் கொண்ட கருத்துக்கள் உத்திகள் அனைத்தையும் முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த் தல் என்னும் ஐவகைச் சந்தியும் அமைவுறுமாறு பேணி அலகிட்டு உரைத்தனம்.

ஆயிர நாவின் அனந்தனே போல்வார் அருள வேண்டிய உரைபெறு நூல் இப்பெரு நூல். அங்ஙனமாகவும், சில வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்ற றிவின் மானிடப் பான்மையால் யாம் எடுத்து நுவலாத நுட்பங்கள் எவற்றினையும் நுண்மான் நுழைபுலங் கொண்டு நுணுகியறிய வல்ல நூல் வல்லார் எழுதி வெளியிடுவராயின், மகிழ்வினோடு நன்றி கூறுதும்.

ஆற்ற லுடையார் அணி தமிழ்க்குப் பேருரையைப்

போற்றி யளித்தல் கடன்.

செந்தமிழ் வல்ல பந்தசீர் பரவுவார் மகிழ்ந்

தளித்த சிறப்புப் பாயிரமும் எம் நன்றிக்குரியது.

நூன் முடிவு

(அ) ஆற்றுப்படை

1. நீழ் லருமை வெயிலிற் றெரியவரும்
தீழ் லருமை சொல்போனாள்-தோழராம்
பந்ததூ தர்ப்பிரிந்து பார்த்தா லறிந்திடுவீர்
பந்தம் பிரியீர் பரிந்து.
2. உம்மை 'றிலிஸ்' பண்ணி ஊருக்குக் கொண்டு வரச்
சுமமா ஒருவர் வருகுவரோ-அம்மா
வழங்கிடுமின் பந்தமே வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
விளங் கிடுமின் வெற்றியே பெற்று.

(ஆ) மோட்சம்

அடுத்த தேர்தல் அணுகிடுங் காலையில்
பிடித்துக் காலை வருடுவார் தூதரே.

(இ) வாழ்த்து

பந்த நாதரும் தூதரும் வாழிய
பாரி லெங்கும் பரவுக பந்தமே.

இங்ஙனம், இந்நூலுரை பகர்ந்தான் நோலா நாவின் மேலோனாம் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்குமினியர் பரம்பரை, தூரத்துவாசி நச்சா தார்க்குமினியன். *

பந்தநூல் மூலமும்
நச்சாதார்க்குமினியருரையும்
முற்றுப் பெற்றது.

"வண்டிமீர் சோலை மதுரா புரிதனில்

எண்டிசை விளங்க வந்த ஆசான்"

என்று நஞ்சினார்க்கினியர் நவிலப்படுகின்றார். ஆதலின், அவர் பரம்பரை என்று தம்மைக் கூறிக் கொள்ளும் நச்சாதார்க்குமினியரும் 'மதுரை யூர்' விளங்க வந்தவராதல் வேண்டும் என்பர் 'இலக்கியத் தேன்மழை' ஆசிரியர்.

அநுபந்தம்- I *

பந்த நூல் மூலமும் நச்சாதார்க்குமினியருரையும்.

இப்பெயர் கொண்டதொரு நூல் சமீபத்தில் எனது பார்வைக்கு கிடைத்தது. இது, பந்த தூதர் என்னும் பழைய புலவரால் (சங்கறுக்கும் குலத்தவரான நக்கீரனின் பாட்டனாரான பந்ததூதத் தேவரல்லர்) இயற்றப்பெற்ற அரும்பெரும் நூலாகும். “பந்ததூதர் சொன்ன பந்தப் பாடலன்றி” என்ற பாடலைப் பலமுறை படித்திருப்பதுண்டாயினும் அவ்வாசிரியரைப் பற்றியாவது அவர் புலமை பற்றியாவது ஒன்றுத் தெரிந்ததில்லை. இப்போது அமரக் கவித்துவக் கலாநிதி வீ. வியாகேசதேசிகரவர்கள், அப்புலவரியற்றிய நூலை, பல பிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து மிகச் செவ்வையாக ஆராய்ந்து எழுதிய குறிப்புக்களுடன், அவர் குமாரர் தியாகராசதேசிகரவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பந்ததூதர் இரட்டையர் காலத்திற்கு முன்பே இப்பந்தநூல் இயற்றியவரென்று தெரிதலோடு, “பந்ததூதர் சொன்ன பந்தப் பாடலன்றி, ஏந்தாத நற்செவிக்கு ஏறிடு மே யானுரைப்ப” என்று புகழ்ந்து மிகுப்பதால் இப்பந்த நூலின் பழைய பெருமைகள் நன்கு விளங்குகின்றன. ஆகவே இதன் வாக்கின் பெருமையைப் பற்றி அதிகமாகப் புகழ்தல் மிகையேயாம். தேசிகரவர்கள் அருமையும் பெருமையுமான நூல்களைத் தமிழுக்கு உதவும் உரிமை பெற்றிருந்தற் கேற்ப, இவ்வழகிய பந்தநூலும் அவர்கள் ஆராய்ச்சிக்கு உட்பட்டு விளங்குதல், தமிழறிஞர்க்குப் பெரு மகிழ்ச்சி விளைவிக்கு மென்பது திண்ணம்.

* தகடுத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் ‘பைந்தமிழ்’ என்னும் மாத இதழில் வெளிவந்த புத்தகக் குறிப்பு. தாம்பரம், சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியரான தர்மராஜா சற்குணர் அவர்களே இந்தப் புத்தக மதிப்புரையை எழுதியுள்ளார்.

அநுபந்தம்-II

யான் பரிசோதித்த எட்டுப் பிரதிகளுள் ஏழு பிரதிகளிலேயும் 29 ஆம் பக்கத்தில் ஆரம்பமாகும் உரைச் சிறப்புப்பாயிரமே இடம்பெற்றுள்ளது. ஆயினும், வடதுருவ அணுப்பாலையூர் நூல் நிலையத்திலிருந்து கிடைத்த பிரதியில் மட்டுமே முற்றிலும் வேறானதொரு உரைச் சிறப்புப் பாயிரங் காணப்படுகின்றது. இம்மாற்றம் எவ்வாறு புருந்த தென்பதை எவ்வாற்றானும் அறியமுடியாதிருக்கின்றது. நச்சாதார்க்குமினியரின் நுண்மாண் நுழை புலமைக்கு மாசு கற்பிக்கும் வித்திலே பரத்தை கூற்றாக இந்த உரைச்சிறப்புப் பாயிரம் நுழைக்கப்பட்டுள்ளது என்று ஊகிக்க இடம் உண்டு. மேலும் இந்தப் பாயிரத்திலே புலமையின் முதிர்ச்சியைக் காணுமாறுமில்லை. அத்துடன் தமிழ் மரபுக்குப் பொருந்தும் வகையிலும் இல்லை. இருப்பினும், இது தொற்றி எதிர்கால இலக்கிய வரலாற்று மாணாக்கர் ஆராய்ச்சி செய்தல் தக்கது என்பதை உன்னியே வடதுருவ அணுப்பாலையூர் நூல் நிலையப் பிரதியிலே காணப்படும் உரைச் சிறப்புப் பாயிரத்தை யான் இந்த அநுபந்தத்திலே இணைத்துள்ளேன்.

வித்துவச்சி பந்தசீர் பரவுவார்

அருளிய

உரைச் சிறப்புப் பாயிரம்

அண்டங்கள் கோடி யாவும்
ஆண்டவன் படைப்பே என்னக்
கொண்டவ ரேனும் ஆண்பெண்
கூடியின் கலவி யின்பம்

விண்டிட விரிந்த சிப்பியில்
விளைந்த நல்முத்துச் செய்யும்
தொண்டினைப் புரியும் மாதர்
தெய்வமே படைக்கு மாற்றால்-என

நச்சாதார்க் குமினியர் வாழ்வில்
நாளுமின் பெய்தி நெஞ்சின்
பொச்சங்கள் தீர்த்தல் என்றன்
பொறுப்பெனச் சிரமேற் கொண்டு
மச்சங்கள் பேசிச் செய்யும்
மர்மங்கள் சுவைத்து நின்று
சொச்சத்தைத் தருமல் வேளைச்
சுகத்திலே கண்டகோலம்....

பிறைபோலும் வளை நுதலின்
பொட்டு வியர் நீரிற் கசிய
முறையாயென் உச்சி முதல்
மென்பாதம் வரை வருடிச்
சரமாக முத்தங்கள்
சார்த்தி யென் பொன்னுடலை
இறுக இறுக அணைத்துக்-கண்
இரத்தச் சிவப்பேற.....

ஒருமுலை கடித்துச் சுவைத்தென்
மறுமுலை கரம் பிழிய
இருமுலையும் நோவில்
வருந்திடக் கை நகத்தால்
குறியிட மீண்டும் உடலை
மறுவிடுங் கோலந் தன்னில்
விரிந்தவென் பயிர் நிலத்தில்
விரைந்திடு நீராற் கசிவு
செறிந்திட இன்பம் இன்பம்
நிறைந்திடத் தருவார் மஞ்சில்
ஒருசில கதைகள் சொல்லி
இருதயங் குளிரச் செய் வார்.....

ஒருநாள்

உளத்தினில் உவகை பொங்க
ஆசையாய்ச் சுவைத்த வேட்கைக்
களத்தினில் பெற்ற வெற்றிக்
களிப்பினில் பந்தூ தர்கதையை

தளத்தினில் என்றும் வாழ-இலக்கிய
தவிசினில் என்றும் நிலைக்க
விளைத்த தொரு எண்ண வித்தை
விருப்புடன் நன்னூல் உரையில்.

“தன்னா சிரியன் றன்னோடு கற்றோன்
றன்மாணாக்கன் றகுமுறை காரனென்
றின்றோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே”
-என்ச்

சொன்ன முறைக்கோர் மாறு சொல்லி
இன்பந் துயக்கக் கட்டிலிற் கிடந்த
அன்பின் நாயகி தாமும் உரைக்கலாம்
என்னும் ஓர்முறை கொண்டெனக் குரைத்த

என்னருங் காதலர் நச்சார்தார்க்கு மினியர்
சொன்ன உரைக்கோர் சிறப்புப் பாயிரம்
அன்புடன் வைத்தனன் அவர் நாயகி யானே

இந்தவா றியற்றி லார்கள்
 இனியராம் பந்த தூதர்
 சொந்தநன் னேச ரேனும்
 சொல்லருந் துயர் மீ தூரத்
 தந்தியில் மாறு தல்கள்
 தாங்கியே வன்னி போனார்
 ஐந்து நூல் அனுப்பி னோர்கள்
 அடுத்த நாள் ஊர்வந் தாரே.

அநுபந்தம்-III

கல்வெட்டுகளில்! ஆராச்சிப் புலமை மிக்க டொக்குத்தர் டொக்குத்தர்
 புவிலோக-வாலாப்பிள்ளை தமது அண்மைக்கால ஆராச்சிக் கட்டுரை
 ஒன்றிலே, பேராசிரையருரையிலே பந்த நூலுக்குப் பின்வரும்
 நூற்பயன் காணப்படுவதாக வெளியிட்டுள்ளார்.

நூற்பயன்

பந்தநா லைந்து கொண்டு
 பண்புசேர் நண்பர்க் கீந்தால்
 சொந்தவூர் மாறு தல்கள்
 சொல்லரும் வாய்ப்புச் சேரும்
 சிந்தைவே றாகி னீரேல்
 சேண் நெடுந் தொலைதூ ரத்தே
 எந்தநா ளினிலும் நீரே
 இருந்துதான் உழல்வீர் மன்னோ

இறந்தவர் பேரில் அவாதம் வரலாறு முதலியவற்றைக் குறிக்கும்
 புகழ்ச்சிச் செய்யுள் கல்வெட்டு என்றும் அழைக்கப்பட்டதாம். ஆனால்,
 இக்கல்வெட்டுகளிலே காலஞ் சென்றவருடைய வரலாற்றிலும் பார்க்க,
 அவர்தம் உறவினர்களுடைய ஓலங்களே மிகுதியும் இடம் பெறும். இந்த
 ஓலங்களிலிருந்து வரலாற்றினை ஆராய்ந்து எழுதுதல் அரிய பெரிய கலை
 யாகும். இந்த அரும் பெரும் கலையை அக்காலத்திலே இலங்கைப் பல்
 கலைக்கழகத்தின் கொழும்பு-பேராதனை வளாகங்களைச் சேர்ந்த தமிழ்ப்
 பீடங்கள் அரிதின் முயன்று வளர்த்து வந்துள்ளமை போற்றுதற்குரிய பணி
 யாகும்.

அநுபந்தம்-IV

கருங்கொடியூர் நொண்டிப் புலவர் ஸ்ரீ சாந்திப் பிள்ளையிடமிருந்து பெற்ற பந்த நூல் மூலமும் நச்சாதார்க்குமினயருரையும் என்னும் நூலிலே காணப்படும் பந்த நூல் மூலம் 60 ஆம் பக்கத்திலே அச்சேற்றப் பட்டுள்ளதைப் போலக் காணப்படுகின்றது.

இந்த எழுத்துக்கள் அக் காலத்திலே ஸ்ரீ லங்கா குடியரசு நாட்டிலே வழங்கிய சிங்ஹள பாஷையின் எழுத்துக்கள் என்று சரித்திரப் பேராசிரியர் கலாநிதி இந்ர. பொன்னுத்துரை கருதுகின்றார். அவர் எழுதியுள்ள 'சிங்ஹள மொழியின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்' என்ற நூலிலே பின்வரும் பகுதி காணப்படுகிறது.

சிங்ஹள எழுத்துக்களை அக்காலத்திலே வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் நண்டெழுத்துக்கள் என நையாண்டி செய்தனர். சரித்திர நோக்கிலே பார்க்கும்பொழுது இந்தக் கருத்து நையாண்டி சரியெனவுந் தோன்றுகின்றது. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மானத் தமிழர் தூய தமிழை வளர்க்க முந்த, ஈனத் தமிழர் சிங்களத் தமிழ் வளர்த்து வழி மறைத்து நின்றார்கள். ஈனத் தமிழ் சாதியினர் சிங்ஹளத் தமிழே சோஷலிஸத் தமிழ், முற்போக்குத் தமிழ் என்றெல்லாம் வாதாடி மானத் தமிழரையும் அவர்தம் தூய தமிழையும் விழுங்கத் தொடங்கினார்கள். ஈனத் தமிழர் கோஷ்டிக்குப் பதவிப்பித்தர் கைலாஷதம்பி தலைமை தாங்கினார். இரண்டாம் விஹாரமாதேவி என்னும் ராணியார் ஆட்சி புரிந்த காலத்திலே மானத் தமிழரையும் தூய தமிழையும் திட்டமிட்டு அழிக்கத் தனியே தமிழ் ஒன்றிய அமைச்சு ஒன்று நிறுவப்பட்டது. அந்த அமைச்சின் ஆலோசனைக் குழுவுக்கு கைலாஷதம்பி தலைவராக நியமிக்கப்

பட்டார். அமைச்சருக்குத் தெரியாத விதத்திலே அசுக்கிடாமல், மிகுந்த ராஜதந்திரத்துடன், சிறு பதவிகள், பரிசுகள், வானொலி நிகழ்ச்சிகள், மாறுதல்- உத்தியோக உயர்வுகள் ஆகியன பெற்றுக் கொடுத்ததின் மூலம் ஈனத் தமிழர் மத்தியிலே தமக்கோர் அடியார் கூட்டத்தை உருவாக்கி, ஈற்றிலே தம்மைத் தலைவராக நியமித்த அமைச்சரின் பதவிக்கே உலை வைத்தார். இதனால், பிற்காலத்திலே கைலாஷதம்பியின் அடியார்கள் செருப்பு நக்கித் தமிழர் என அழைக்கப்படலாயினர்..... அந்தச் செருப்பு நக்கித் தமிழர் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த அலங்கோலங்களுள் தவிச்ச முயலடிக்கும். அலுகோஸ் இக்பாலும்* ஒருவர். சாச்சி மணாளனான இவர் கருங்கொடியூரிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்ட போதிலும், எம்.சி.எம் அட்டைப்படக் காதலர், பொண்ணையன் சமத்தர் ஆகியோரின் அதரவுடன் கருங்கொடியூரிலே சிங்ஹளத் தமிழ் வளர்க்கும் இயக்கம் ஒன்றினை ஆரம்பித்தார். இந்த மூவருஞ் சேர்ந்து பந்த நூல், சடங்கு, அப்பையா, தோணி*போன்ற அற்புத இலக்கியப் படைப்புகளைச் சிங்ஹளத் தமிழிலே பெயர்த்தனர்; தோற்றனர்.

இந்தச் செய்திலிருந்து ஓர் உண்மையை நாம் தெளியலாம். சிங்ஹள மொழியின் எழுச்சிக் காலத்திலே சிங்ஹளத் தமிழில் எழுதப்பட்ட பந்த நூல் மூலமும் நச்சாதார்க்குமினயருரையுமே வழி வழியாக நொண்டிப் புலவர் ஸ்ரீ சாந்திப் பிள்ளையை வந்தடைந்திருத்தல் கூடும்.

தலைவராகவும் பணியாற்றியும், இவ்விரு பெயர்களிலும் வாராவாரம் பல வானொலி நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியும் மோசடி செய்துள்ளார். இந்த மோசடிகளுக்கு உடந்தையாக இருந்த சுந்தரராஜன் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படவும் இந்த கைலாஷதம்பியே காரணமாக இருந்தார் என்று சுந்தர சதுக்கச் செப்பேடு கூறுகின்றது.

*சமத்து முஸ்லிம் கலிஹேறு அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவரின் ஆற்றலை அறியாத இப் புல்லியர், சமூக சீர்திருத்தச் செம்மலான சித்திலெப்பைக்குத் தாமே அரபுத் தமிழ் கற்பித்ததாக 'ரூப்' அடித்துத் திரிந்த வரலாற்றினை 'இலக்கியத் தேன் மழை'யிலே கண்டு தெளிக.

*புனைகதைக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசில் பெற்ற அந்நூலின் ஆசிரியர் வ.அ. இராசரத்தினம் ஆவர். கிழக்கிலங்கையின் கதை முயற்சிகளின் முன்னோடியாகவும் விடிவெள்ளியாகவும் இவர் திகழ்ந்தார்.

*முற்றத்து ரோஜா என்ற ஒரு கவிதைத் தொகுதியைத் தொகுத்தவர். சாரம் அணிந்து ஆணாகத் திரிந்த இவர் ஹிப்பிப் பெண்களைப் போல் 'பெல் பொட்டம்' லோங்ஸ் அணிந்து அலைந்ததனால் பொண்ணையன் என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்-கொழும்பு வளாகத்திலே பெற்றார்.

† இவர் கைலாஷநாதன் என்ற பெயரிலே கலாசார பேரவையின் தமிழ்க்குழுத் தலைவராகவும் சீவல்தம்பி என்ற பெயரிலே வானொலி ஆலோசனைக் குழுத்

இப்பதிப்பில் வந்துள்ள நூற்பெயர்கள்

அத்தானந்தாதி	என் இலக்கிய நண்பர்கள்
அபின் ஊண் அந்தாதி	என் கதை
அப்பையா	ஒளித்தப்பனுவல்
அப்பையா காவியம்	கணபதிக் கலம்பகம்
அமுதாகரம்	கம்பராமாயணம்
அரசியலமைப்புச் சபை அதிகார	கலசம்
	அறிக்கைகள்
அரிசியதிகாரம்	கலைக்கழக புராணம்
அவ்ராது	கல்வளையமகவந்தாதி
ஆங்கிலேயர் காலச் சாதி முறைமைகள்	கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை
ஆசாரக்கோவை	காணிக்கை உண்டியற் கலம்பகம்
ஆரியமாயை	காப்பியச் சொற்பொழிவுகள்
ஆவணக்கோவை	கிராமியக் கவிச் குயில்கள்
ஆழம் அறியாதார் அடையும் அவலம்	குசேலோபாக்கியானம்
இரகுலம்சம்	குறும்பா கவித்தொகை
இராம நாடக கீர்த்தனை	குணு கத்தாவ
இராமேசர் கிள்ளை விடு தூது	கையூட்டாற்றுப்படை
இராஜநாயகம்	கைலாசபதி உலா
இலக்கியத் தேன்மழை	சடங்கு
இளம்பிறை	சாந்திமார்க்க மந்தமாருதம்
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச்	சிங்களத்தின் சிதைந்த நாகரிகங்கள்
சொற்பொழிவுகள்	சிங்கள மொழியின் எழுச்சியும்
ஈட்டிப்பல்	வீழ்ச்சியும்
ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி	சிலப்பதிகாரம்-அடியார்க்கு
ஈழமும் பத்திரிகைகளும்	நல்லாருரை
	சிலப்பதிகாரம்-நாட்டாருரை

சிவராத்திரி புராணம்
சீவகசிந்தாமணி
சீறாப்புராணக் கீர்த்தனை
சீறாப்புராணம்
சூடாமணி
சூரிய சித்தாந்தம்
செகராச சேகரம்
சைவ வினாவிடை
ஞானரைவென்றான்
ஞானரைக் கடிந்த நன்னூல்
தந்தையார் பதிறுப்பத்து
தமிழன்னை வாழ்த்து
தமிழியக்கம்-நாற்பது பாட்டு
தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
தசுதிணை கைலாச புராணம்
தார்ச்சட்டி வீரர் மான்மியம்
திருக்குறள்
திருநல்லைக் கிள்ளை விடு தூது
திருநல்லையந்தாதி
திருநாளைக் குறவஞ்சி
தீ
தூத்தர் பாட்டு
தேம்பாவணி
தொல்காப்பியம்
தோனி
நபிமொழி நாற்பது
நல்காப்பியம்
நளவெண்பா
நன்னூல்
நன்னெறி
நாடகவியல்
நாமகள் புகழ்மாலை
நாவலர் கண்டனம்
நியாயலக்கணம்
நீலவண்ணான் புராணம்

நீலாவண புராணம்
பண்டைக்கால ஆட்சிமுறைகள்
பந்தநூற் கீர்த்தனங்கள்
பந்தப் பெருங்கதை
பரகிதம்
பரராசசேகரம்
பாண்டியூர் மணமகள் கொள் கவிதைகள்
புலவர்மணி கூற்று பொய்யோ மெய்யோ?
புலியூர்யமகவந்தாதி
பெரியபுராணம்
பெரியபுராணம்-கீர்த்தனை
பேளா வரையம்
பைந்தமிழ்
போதிமர நிழலில்
மட்டக்களப்பார் மானம் போக்கிய நூல்
மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திற்கு அவமானம்
மதங்கதூளாமணி
மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி
மரபு
மனுநூல்
முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்
மைத்துனர் மான்மியம்
யாழ்நூல்
வாய்ப்பாட்டியல்
வித்தியானந்தத் தூது
விரிவகராதி
விறலி விடு தூது
விஜயா விலாசம்
வீ
வீச கீதம்
வெந்நீரும் வெண்ணீரும்
வேதாந்த சொயஞ்சோதி
வைத்திய சித்தாந்தம்
ஸ்ரீலங்கா முரசு
ஹேமாததிரி கற்பம்

இப்பதிப்பில் வந்துள்ள ஆட்பெயர்கள்

அகமதியனார், சபுகஸ்தளவாய் இராமச்சந்திரன், (எம்.ஜி)
அகமதியனார் இராமலிங்கம், மக்கள் கவிமணி
அடியார்க்கு நல்லார் இளங்கோவடிகள்
அடியான் நங்கை, காசு கொடுத்தார்க்கு இழிதிருக்கெளி கண்ணனார், கல்லறைக்
அட்டைப்படக் காதலர், எம்.ஸி.எம். காவலர்
அண்ணல் நற்குணர், திராவிடக் உறுப்புலவர்
கவிமழை ஓட்டக்கூத்தர்
அண்ணா(து)துரை, கா.ந. (ஸி.என்) ஓளவையார்
அப்துல் காதிர், ஜே.எம்.எம். ஓளவையார், ஜெயினி
அப்துல் காதிருப் புலவர், அருள் வாக்கி கடிமைமுத்துப் புலவர்
அப்துல் காதிருப் புலவர், வித்துவக் கணேசன், (சிவாஜி)
கொண்டல் கணேசன், (ஜெயினி)
அப்துல் மஜித் புலவர் கந்தையா, வி.சீ
அம்பலத்தான் கபிலவாணர்
அலுக்கோஸ் இக்பால் கம்பர்
அல்பிரட் கிச்சொக் கபிலாயநாதன், ஸ்ரீலக்ஷ்மி
அழகுப்பிள்ளை, கு. கருணாநிதி.மு
அறிஞர் அண்ணா கல்வி மகிழ்ச்சியார்
அறிவினோவ் வல்லான்விச் கனக-செந்திநாதன், இரசிகமணி
அறிவுல்லான் கில்லிபுத்தூர்
ஆங்கிலர், கன்ரபெரி குருநாதர், பொய்கையூர்
ஆங்கிழார், பேராசிரியர் குலச்சிறையார், அமைச்சர்
ஆலிம்பா, மருதூர் கூத்தன்
இபுறாஹிம், செந்தமிழ் வல்லோன் கூழைமேகக் கோணார்
இரசிதர் முதலாய...நூற்றுவர் கைலாஷ தம்பி

கைலாஷநாதன்
கொண்டோடி சுப்பர்
சங்கர், இ.
சங்கர நமச்சிவாயர்
சங்கரரத்திரர், பொய்கையூர்
சாச்சாயனார், கல்வியதிகாரி
சபாரத்தினம்
சாமிதூதையர்
சாமித்தம்பி நாவலர், சிரோன்மணி
சாமி நாவலர், ஸ்ரீலக்ஷ்மி
சின்ன ஆலிம் அப்பா
சீவகன்
சீவல்தம்பி
சீத்தலைச் சாத்தனார்
சந்திரராஜன்
சந்திரலிங்கம், சி.
சந்திராம்பாள்
சுப்பிரதீபக்கவிராயர்
செகப்பிரியர்
செகராசசேகரன்
செங்குட்டுவன்
செல்வநாயகம், வி.செந்தமிழ்க் கலாநிதி, பாவலர், பண்டிதரத்தினம், கர்மயோகி
பேராசிரியர் பொன்னையா, கமக்காரர்

சோமகந்தரப்புலவர்
தர்மராஜா சற்குணர்
தாண்டிக் காய்க்குட் சனியர்
தாமோதரம் பிள்ளை, சி.வை.
திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்
திருத்தகுமாருனி, திருத்தக்க தேவர்
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்
திலகவதியார்
நக்கீரர்
நச்சாதார்க்குமினியர்
நடராஜா, கோ.
நாகையா, இ.
நாடோடிக் கந்தர்
நீலவண்ணன்
பக்கமேளனார்
பக்கீர்ஷா லெப்பை
பண்டார நாயகன்
பண்டாரம்
பந்த சீர்பரவுவார், வித்துவச்சி

பந்தசீர்பரவுவார், வித்துவான்
பந்ததூதர்
பந்த துதியர்
பாரதியார், மஹாகவி சுப்பிரமணியம்
பரிதிமாற்கலைஞர்
பாலகிருஷ்ணன், ஆர்.
பாலசுப்பிரமணியம்
பிரகாசசிவம், விக்கிரம் குலக்குடிமை
பிறையன்பன்
புஞ்சிநாயக்க தேரலர்
பூதத்தம்பி
பூலோக-வாலாப்பிள்ளை, டொக்குத்தர்
.டொக்குத்தர்

பேராசிரையர்
பேனாவரையர்
பொண்ணையன் சமத்தர்
பொன்னனார், வித்துவச் சண்ட மாருதம்
பொன்னுத்துரை, இந்ர
பொன்னுத்துரை, எஸ்.
பொன்னுத்துரை, சண்முகம்,
செல்வநாயகம், வி.செந்தமிழ்க் கலாநிதி, பாவலர், பண்டிதரத்தினம், கர்மயோகி
பேராசிரியர் பொன்னையா, கமக்காரர்
மங்கையர்க் கரசியார், பாண்டிமாதேவி
மயில்வாகனனார், பண்டிதர்
மருணிக்கியார்
மஹாகவி
மார்க்கசீரியர்
மார்க்கதூரியர்
மைதூர் பருப்பர்
ராதா, எம்.ஆர்
ராமச்சந்திரன், எம்.ஜி.
ரஹ்மான், எம்.ஏ.
ரஹ்மான், எம்.ஏ., இளம்பிறை
ரஹ்மான் ராவுத்தர், முகம்மது அப்துர்
வயிரமுத்து, வியாகரணசிந்தாமணி
வாலையாருதி
வித்தியானந்தன்
விபுலாநந்த அடிகளார்
விஹாரமாதேவி, இரண்டாம்
விமாமுனிவர்
வீரசாமி முதலியார்

வெள்ளிவெண்மேனியார்
வெள்ளைவாரணன்
வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு.
வைத்திலிங்கப்பிரபு, வத்தியூர்
ஜீவா

ஸ்ரீ சாந்திப்பிள்ளை, நொண்டிப்புலவர்
ஹஸன் மௌலானா
ஷம்ஸுத்தீன், அல்ஹாஜ்
ஷம்ஷுத்தீன், கணக்காளர்

திருக்கடைக் காப்பு

இலக்கிய அக்கறை உடையவர்களுள் ஆற்றலிலக்கியகாரன் தலைமகன். அவனின்றிப் புதிது புதிதாக இலக்கியங்கள் தோன்றமுடியாது. அவனின்றி இலக்கிய விமர்சனக் கலை வளரவும் வழியில்லை. இலக்கிய அக்கறை உடையவர்களுள் ஒரு பகுதியினர் நூல்களை சுவைத்து மகிழ்வதுடன் திருப்தி அடைகின்றார்கள். இவர்கள் சுவைஞர்கள். சுவைஞன் இலக்கிய யோகி. சுவைஞன் உரத்துச் சிந்திக்க விழைவு கொள்ளும் பொழுது விமர்சனக் கலை பிறக்கின்றது. உரையாசிரியனும் இலக்கிய விமர்சகனே. உரையாசிரியன் ஒரு நூலினை நுணுகிச் சுவைப்பதற்கு வழி சமைக்கின்றான். தான் பெற்ற பரந்த நூலறிவினைத் துணைப்பற்றி மேற்கோள்கள் காட்டி சுவைப்பு அநுபவத்தை விரிவு படுத்துகின்றான். சுயத்தின் சுய விருப்பு வெறுப்புகளையும், ஆற்றலிலக்கியத்திலே தனக்குள்ள ஏலாமையினாலே விளையும் விரக்தியையும் வெற்றி கொண்ட போக்கு அவனுடையது. இவன் இலக்கிய ஞானி. கண்டனக்காரனுடைய தளம் வேறு. அவன் குறிப்பிட்ட ஒரு நூலிலுள்ள வழக்களைப் பெரிது படுத்திக் காட்டுவதின் மூலம் தன் வித்துவத்திற்குப் பெருமை தேடிக்கொள்ள முந்துகின்றான். இவன் இலக்கிய போகி. சுயத்தின் கொள்கைகளையும் மன உடைவுகளையும் வெளிச்சமிடுவதற்காக விமர்சனக் கலையிடம் தஞ்சம் புகுபவனும் இருக்கின்றான். இவன் நூலை வாசிக்காமலே விமர்சனஞ் செய்யக் கூடிய பெற்றியன். இவன் ஆளைப்பார்த்துத்தான் விமர்சனஞ் செய்கின்றான். இவன் இலக்கியத் தூர்த்தன். இந்தத் தூர்த்தன் ஆபத்தானவன், பயிரை அழிக்கவும், களைகளை வளர்க்கவும் எத்தனிக்கின்றான்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வயலிலே இலக்கியத் தூர்த்தர்கள் விமர்சனம் என்னும் பெயரிலே வளர்த்துள்ள களைகளைப் பிடுங்கும் இலக்கிய போகியே வெள்ளங்காடு வீ. வியாகே சதேசிகர். அவர் உரையாசிரியர் என்ற தத்துவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, கண்டனகாரராகவும் புகுந்து விளையாடியுள்ளார். இந்நூலுக்குப் பின்னீடு வழங்கியுள்ள கொண்டோடி சுப்பரும் கண்டனக்காரராகவே தோன்றுகின்றார். ஆனால் உரையா சிரியர் நச்சாதார்க்குமினியர் இலக்கிய ஞானி. பண்டைய உரையாசிரியர் வழி நின்று தமது பணியினைப் பாங்குடன் முடிக்கின்றார். உரைச் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கிய பந்தசீர் பரவுவார் பண்டித மரபினைச் சேர்ந்த ஆற்றலிலக்கியகாரன். ஆனால், பந்த நாதரே இந்நூலின் தலைமகன். அவரின்றி இந்த நூலே தோன்றியிருக்காதல்லவா? இத்தனை பேரையும் படைத்துத் துத்திரதாரியாக இயக்குவதின் மூலம், விமர் சனத்துக்கும்-கண்டனத்திற்கும் ஆற்றல் இலக்கிய வடிவங் கொடுக்குங் ஒரு புதுமையை எஸ்.பொ. இந் நூலிலே இயற்றி யுள்ளார். இந்நூலின் பல பகுதிகளை இன்னும் மலினமாக எழுதியிருக்கலாம் என்பது என் தளம். வஞ்சகமற்ற இலக்கிய நயப்பிற்காகவே நான் இதனைப் பதிப்பிக்கின்றேன். அதற் காகவே இதனை எழுதுவதாகக் கூறும் எஸ்.பொ., நுழை வாயிலிலே இலக்கிய யோகியாகவே தோன்றுகின்றார். இந் நூலை வாசித்துச் சுவைத்தின்புறுவதற்கு அத்தகைய ஒரு யோக நிலையே வசதியானது-வாய்ப்பானது.

பதிப்பாசிரியர்

எஸ்.சிபா

எஸ்.சிபா

